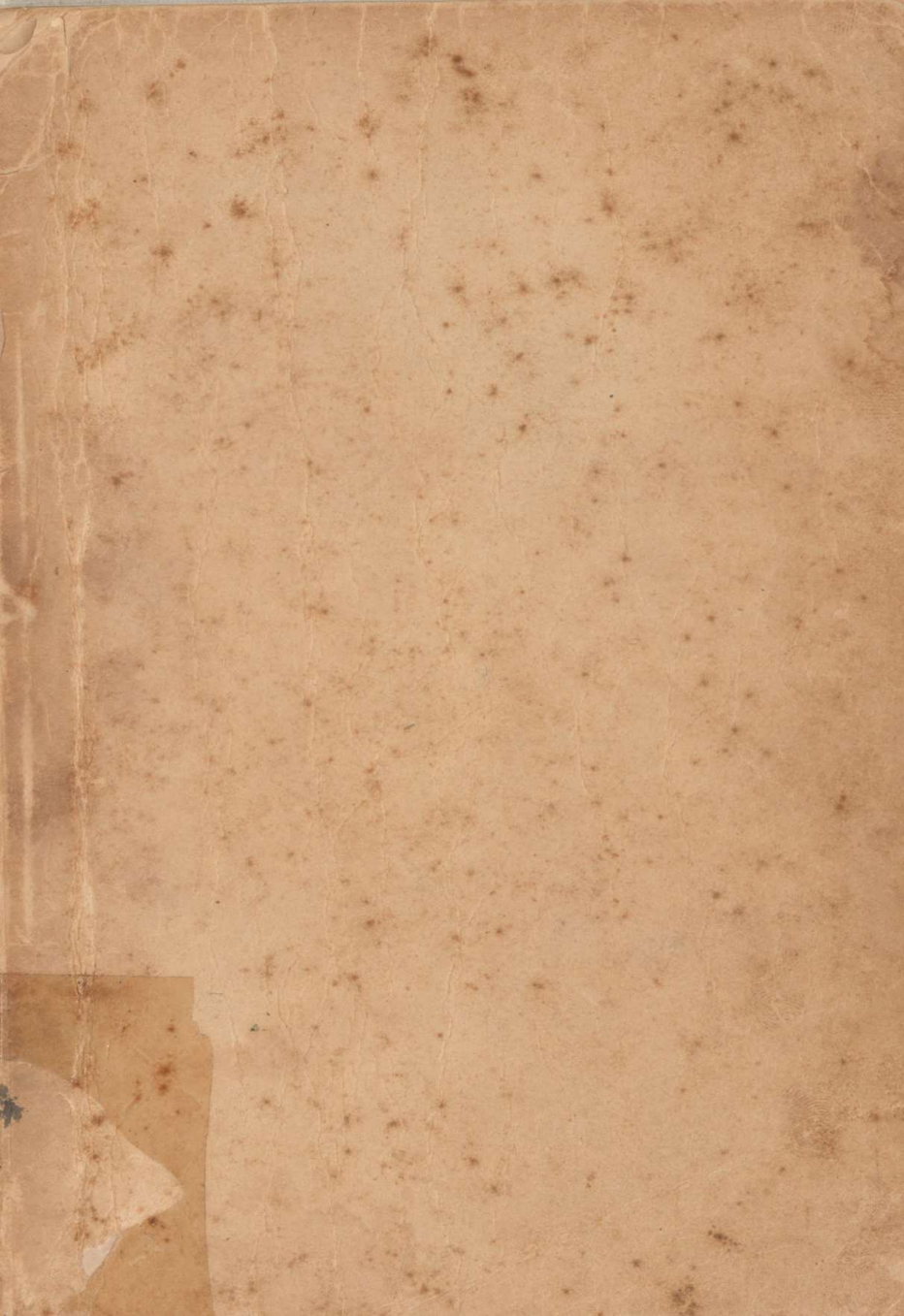

മലയാളം - സഭാസംഗ്രഹം.

Very Rev. Marcellus C. M. S. J.
Bishop of Kerala
13-1-1968

Imprimi Potest
Very Rev. Maurus C. M. I.
Provincial

Imprimatur
+ SEBASTIAN VAYALIL
Bishop of Palai
13-1-1968.

മറിയം - സഭാമാതാവ്.

ഛാദർ കമിൽ സി. എം. ഐ.

K10/C146

പ്രസാധകർ

ദീപിക ബുക്കഹൗസ്,

കോട്ടയം.

വില ക. 2. 00.

(Malayalam)

Mariyam – Sabhamathavu.

By Fr. Camil C. M. I.

First Published January, 1968.

Printed at

Deepika Press, Kottayam.

Price Rs. 2. 00

Publishers:

Deepika Book House,

KOTTAYAM, KERALA.

മറിയം സബ്ബമത്തവു

കെ.ഡബ്ല്യു.സി.

ശ്രീമതി. കെ. ഐ. ഐ.

കെ. ഐ. ഐ.

1968

00 2 1968

പ്രസ്താവന

ഓരോ ശിശുവിന്റെയും ജീവന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ഏറ്റവും അനുപേക്ഷണീയമാണ് മാതൃസംരക്ഷണം. “യഥാ മാതാ, തഥാ സുതഃ” എന്നൊരാൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. മാതാവ് എപ്രകാരമുള്ളവളാണോ അപ്രകാരമായിരിക്കും മക്കൾ. നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിലും ഒരു മാതാവിന്റെ പരിലാഭന അത്യാവശ്യമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുനാഥൻ പരിത്രാണകർമ്മത്തിന് മകൾ ചൂടിയ ഗാർത്താലായി കരിശിൽ - അദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ - കിടന്നുകൊണ്ട് അവിടത്തെ തിരുമാതാവിനെത്തന്നെ നമ്മുടെ അമ്മയായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. സഭാപിതാവും വേദപാരംഗതനുമായ വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നതുപോലെ, മറിയം മാതാവായിട്ടില്ലാത്തവൻ ദൈവം പിതാവായിരിക്കുകയില്ല.

മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സായ ക്രിസ്തു മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതുകൊണ്ട്, അവയവങ്ങളും മറിയംവഴിയായി ജനിച്ചേ മതിയാവൂ എന്നത്രെ വിശുത മറിയം ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഷീബൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആവുകയില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്ന് ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ആദ്ധ്യാത്മികശിശുത്വം ഒരു മാതാവിനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എല്ലാ പിതൃത്വങ്ങളുടെയും ഉൽപ്പത്തി സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവായവനെങ്കിൽ മനോഹരമായ മാതൃത്വത്തിനും ഒരുറവിടം ഉണ്ടായേ മതിയാവൂ. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനതതിയും ഒരു മാതൃകാമാതാവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പ. കന്യകയിൽമാത്രമേ ഏറ്റവും ഉന്നതമായവിധത്തിൽ ആ മാതൃത്വം അന്വർത്ഥമായിട്ടുള്ളൂ.

പ. കന്യകയെ സഭയുടെ മാതാവായി രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, ഓരോ കത്തോലിക്കനും ബാല്യകാലം മുതൽ നൈസർഗ്ഗികമായിത്തന്നെ ദൈവജനനിയെ അമ്മ എന്നഭിസംബോധനചെയ്യുന്നത് തികച്ചും യുക്തിപൂർവ്വമാ

ഒന്നു വൃക്കമാക്കി. കന്യകമറിയത്തെ മാതാവായി ലഭിച്ചതിൽ നമുക്കഭിമാനിക്കാം; അമ്മയുടെ യഥാർത്ഥ മക്കളാണെന്നു അനുഭവജീവിതം വഴി പ്രഖ്യാപിക്കാം. ഈ നല്ല ഒരു മാതാവിനെ നമുക്കു നൽകിയ ഈശ്വരന്റെ സ്നേഹം എത്ര അപാരം!

ഇത്തരത്തിൽ ദിവ്യജനനി എപ്രകാരമാണ് നമ്മുടെ മാതാവായിത്തീരുന്നത് എന്നറിയുന്നതിന് ഓരോ കത്തോലിക്കനും ജിജ്ഞാസയും അഭിനിവേശവുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന് സ്വല്പമെങ്കിലും ഈ വിനീതപരിശ്രമം സഹായകമാകുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. അതുലമനോഹരി മറിയംബികയുടെ മാതൃസ്നേഹസ്പർശം ഗുണത്തിൽ നിന്നു ചൈതന്യം പകർന്ന ഒരു വിനീതദാസൻ കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. ഇതുവഴി സ്വസ്തിയാംബികയോടുള്ള ഭക്തി നമ്മിൽ എല്ലാവരിലും പരിപൂർണ്ണമാകുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതകൃത്യനാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും ഹൃദയപൂർവ്വകമായ കൃതജ്ഞത. ഇതിന്റെ ഭാഷാപരമായ ന്യൂനതകൾ തിരുത്തി സഹായിച്ച ശ്രീ. ജോസഫ് മററം അവർകളോടുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രത്യേക വിധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

(ഗ്രന്ഥകർത്താ)

നമർപ്പണം

അമഘോരഭവകന്യകയും ദൈവമാതാ
വു. മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ സഹരക്ഷകയും
ലോകമാതാവു. സർവ്വപ്രസാദവരങ്ങളുടെ
യും മദ്ധ്യസ്ഥയുമായ വിമലാംബികയുടെ
പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ
സൂനഹദോസ് പ. കന്യകയെ സഭയുടെ
മാതാവായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിന്റെ സ്മാര
കമായി ഈ വിനീതോപഹാരം കേതി
പ്പൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

മുഖവുര

അമലോരുവയായ പ. കന്യകയുടെ സമുന്നതമായ സ്ഥാനം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ ദൈവജനനിക്കുള്ള യഥാർത്ഥമായ സ്ഥാനം എന്താണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. മറിയത്തിന്റെ എല്ലാ അപദാനങ്ങൾക്കും നിർവ്വഹിക്കേണ്ട പരമോന്നതമായ ഭൗതികതയും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നത് അവളുടെ ദൈവമാത്രത്വമാണ്. പ. കന്യകയ്ക്കു ത്രിവിധ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ദൈവത്തോടുള്ള ഏറ്റവും അവഗാഹമായ ഐക്യവും തദാ പരമോന്നതമായ സാദൃശ്യവും അവളെ പരമോൽക്കൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം പ. കന്യകയ്ക്കു് പ. ത്രീത്വത്തിലുള്ള മൂന്നു വ്യക്തികളുടേയും മഹത്വത്തിലും ശക്തിയിലും ഭാഗഭാഗിത്വം സംസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടു്. മിശിഹായോടുകൂടി അവർ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഓമൽക്കമാരിയും, സുതനായ ദൈവത്തിന്റെ മാതാവും സഹകർമ്മിണിയും, പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ അതുല്യ പ്രേമഭാജനവുമാണു്. പ. കന്യക ആരാധ്യമായ ത്രീത്വത്തിന്റെ മഹത്വമാണു് (Glory), ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കലാസൃഷ്ടിയാണു് (Divine master-piece), സകല സൃഷ്ടികൾക്കും മകുടമാണു്, ദൈവമാതാവാണ്.

സുതനായ ദൈവത്തിന്റെ മാതാവും എന്നനിലയിൽ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സാദൃശ്യമുണ്ടു്. നിത്യത്വത്തിനു് അവിടത്തെ ഏകസുതൻ കാലത്തിന്റെ പരിപൂർത്തിയിൽ മറിയസുതനാണു്. സുതനായ ദൈവത്തോടു് പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചതിനാലും പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും സാധർമ്യമുണ്ടായി.

ദൈവദൂതസന്നിഭം വേദപാരംഗതനായ വിശുദ്ധ തോമസ് അക്വിനാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പ. കന്യക ദൈവമാതാവായിത്തീർന്നാൽ അപരിമിതനന്മയായ ദൈവത്തിൽനിന്നു് അനന്തമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടാകും.

സംലംബമായിട്ടുണ്ട്.' (1). ദൈവമാതൃത്വത്തെ അതി ലംഘിക്കുന്ന യാതൊന്നുമില്ല എന്നത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതം. (2)

എല്ലാ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, മറിയം പ്രകൃത്യതീതതലത്തിൽ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യ ത്വത്തിന്റെ ദൈവവുമായിട്ടുള്ള സാത്വികസംയോജന (hypostatic order) തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്.

സ്വാർത്ഥം എന്ന വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: "ദൈവമാതൃത്വം മിശിഹായുടെ വ്യക്തിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ട് മറിയം ഒരുവിധത്തിൽ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." (3). വി. ബൊനവെന്റുരായും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നു: "ദൈവത്തിന് ഈ പ്രപഞ്ചത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ ദൈവമാതാവിനെക്കാൾ പരിപൂർണ്ണയായ ഒരു മാതാവിനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല." വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ വ്യാഖ്യാതാവ് എന്ന അപരാഭിധാനത്തിന്റേനായ കർട്ടിനാൾ കജത്താൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "കന്യക മറിയം ദൈവമാതൃത്വംവഴിയായി ദൈവത്തിന്റെ സീമകളെത്തന്നെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്." (4). വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതരായ റിപ്പാൾ ദാ, കോളമർ, ബോവർ, ഗാരിഗോ ലഗ്രാഞ്ച്, ബിററർമി മുതലായവരും ഈ അഭിപ്രായഗതിയുള്ളവരാണ്.

മതനവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ ലൂതർപോലും മറിയത്തിന്റെ മഹോന്നതമായ സ്ഥാനത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നുണ്ട്; "മാനവകലത്തിൽ എല്ലാവ

(1) Summa Theolo: I. q. 25. a-6.

(2) Comm: in matheum II. 13.

(3) Suarez de myster. Vitae Christ: disp: 20. Set: 3. (Roschini) mariologia Vol: II.

(4) Cajetan: II. II, C. 103. a. 4. (Roschini, mariologia Vol: II)

രെയും അതിശയിക്കുന്ന പരമോന്നതസ്ഥാനം സമലങ്കരിക്കുന്ന മഹത്വവും സൗഭാഗ്യവും നിമിത്തം പ. കന്യകയ്ക്കു സമാനമായി ആരുമില്ല. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഏകസുതൻ അവളുടെയും പുത്രനാണ്. തന്നിമിത്തം അവളെ ദൈവമാതാവ് എന്ന നാം വിളിക്കുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ സർവ്വ മഹത്വവും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (5)

ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും സമുന്നതമായ സ്ഥാനം പ. കന്യകയ്ക്കാണ്. ആംഗ്ലിക്കൻ സാഹിത്യകാരനായ വേർഡ്സ്വർത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, അവൾ അധഃപതിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏക അഭിമാനപാത്രമാണ്.

ദൈവജനനി മിശിഹായുടെ സർവ്വോന്നതവും സമുൽക്കൃഷ്ടവുമായ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മിശിഹായോടുകൂടി ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയ്ക്കു മദ്ധ്യസ്ഥയായിരിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമുണ്ട്. അവൾ സഹരക്ഷകയാണ്; സർവ്വവരപ്രസാദങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥയാണ്.

പ. കന്യകയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തി മിശിഹാനാഥനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനും അവിടത്തെ കേറിച്ചുള്ള അറിവിനും വിഘാതമാണെന്ന് ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അജ്ഞതകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ദൈവജനനിയോടുള്ള യഥാർത്ഥവും പുത്രസഹജവുമായ ഭക്തി മിശിഹാനാഥനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനും, അവിടത്തെ കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനും ഏറ്റവും സ്വീകാര്യവും, സുനിശ്ചിതവുമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നത്രെ ഒരു പ്രസിദ്ധ മറിയശാസ്ത്രവിശാരദനായ ഫാദർ റോസ്കീനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. പ. കന്യകയുടെ നേരെയുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി നിത്യരക്ഷയുടെ സുനിശ്ചിതമായ അടയാളമാണെന്നാണല്ലോ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും, വേദപാരംഗതന്മാരുടെയും അഭിമതം. പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ. കന്യക വഹി

(5) Luther. Comment: ad Cant: B. M. V. Op. IX. 85 ed: 1554. (Madonna)

ചിട്ടുള്ള സമുന്നതപക്ഷ് യഥാതഥം ഗ്രഹിച്ചാൽ മാത്രമേ നമുക്ക് മാതാവിന്റെ നേരെയുള്ള സജീവമായ ഭക്തി സംജാതമാവുകയുള്ളൂ. “മറിയം വഴിയായി ഈശോയിലേയ്ക്ക്” എന്നതായിരുന്നു വിശുദ്ധന്മാരായ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ മുദ്രാവാക്യം. പ. കന്യകയുടെ നേരെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഭക്തി ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു വിശുദ്ധനെയും നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സ്വന്ത മാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ പുത്രൻ സന്തോഷിക്കുകയും അയാൾ അതു് മഹത്വമായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യും.

കന്യക മറിയം നമ്മെപ്പോലെതന്നെ മാനവകുലത്തിലെ ഒരംഗമാണ്. മേരിയും പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ പ. കന്യക സഹരക്ഷകയാകും? പക്ഷെ മറ്റു മനുഷ്യർ പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ടതും പ. കന്യക പരിത്രാണത്തിന് വിധേയയായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതും വളരെ വിഭിന്നമായ അർത്ഥത്തിലാണ്. പ. കന്യകയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൾ പാപമാലിന്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ ദൈവപരിപാലനയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മറ്റുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും പാപത്താൽ അശുദ്ധരായിത്തീർന്നശേഷം പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നതാണ് വ്യത്യാസം. ചെളിയിൽ ചവിട്ടി കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നതിലും നന്ന് ചേറിലിറങ്ങാതിരിക്കുന്നതാണല്ലോ. പ. കന്യക സമുദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട മനുഷ്യരാശിയുടെ പ്രതീകം, അഥവാ പാപപങ്കിലമായ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ഏക അഭിമാനപാത്രമാണ്; സഭയുടെ മാതൃകയും. പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പ. കന്യകയെ നാം ദർശിക്കുന്നത് പരിത്രാണകർമ്മവുമായി അവഗാഹം ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടാണല്ലോ. ഇപ്രകാരം നാം ആദ്യസുവിശേഷം (Proto-Evangelium) എന്നു പറയുന്ന സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകത്തിലെ ലോകപരിത്രാതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വാഴാനത്തിൽ പ. കന്യകയും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. മറിയം സഹരക്ഷകയെന്നുള്ള നിലയിൽ പഴയനിയമത്തിൽ ധാരാളം പ്രതീകങ്ങളും സാദൃശ്യങ്ങളും നമുക്കു

ഭർഷിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പ. കന്യകയെ പ്രത്യക്ഷമായി പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും അവ പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ മറിയത്തിനുള്ള സുപ്രധാനമായ പങ്കു എന്താണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. “വി. ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും മറിയത്തെ പൂർണ്ണമായി മറിയത്തിനുവേണ്ടിയും വിരചിതമായിരിക്കുന്നു” എന്നത്രെ വേദപാരംഗതനായ വി. ബർണാർഡിന്റെ അഭിപ്രായം (6). “മിശിഹായാണ് പഴയനിയമത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം. മിശിഹായിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തി പ. കന്യകയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക സാധ്യമല്ല. തന്മൂലം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും പ. കന്യകയെ അധികരിച്ചാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അസാംഗത്യമില്ല” എന്നാണ് സുപ്രസിദ്ധ മറിയശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഫാദർ റൊസ്കീനിയുടെ മതം. (7) ഇപ്രകാരം വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഓരോപക്ഷവും ദൈവജനനിയുടെ സഹരക്ഷക എന്ന ഭൗതികത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിരചിതമായിരിക്കുന്നു.

കർദ്ദിനാൾ വൈസ്‌മാന്റെ വാക്കുകളും ശ്രദ്ധേയമാണ്: “പ. കന്യകയുടെ വി. ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള സംഭാവന എടുത്തുകളയുക. അപ്പോൾ ആ ഗ്രന്ഥസമൂഹത്തെ ബന്ധിക്കുന്ന സുവർണ്ണശൃംഖലയുടെ ഒരു കണ്ണി മാത്രം പൊട്ടി എന്നല്ല പ്രത്യുത എല്ലാ കണ്ണികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ നശിക്കപ്പെടുന്നു”. (8).

ഫാ. കമിൽ സി. എം. ഐ.

(6) Sermon III. St. Bernard Salve Regina P. L. 184, 1069.

(7) Roschini mariologia Vol. I. S. Scriptura

(8) Cardinal Wise Man Essays. (Madonna, Fr. Cyril Bernard O. C. D.

മായ മനുഷ്യരാശിക്കു് അതിന്റെതന്നെ പരിത്രാണകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുക അസാധ്യമാണു്. അതിനാൽ സുതനായ ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു; സഹനത്തിനു് വിധേയമായ ഒരു ശരീരം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു്. മിശിഹാ അവിടത്തെ പീഡാനുഭവവും മരണവും വഴി പൈശാചിക പാരതന്ത്ര്യത്തിലടിപ്പെട്ട ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചു. കപാലഗിരിയിലെ മഹായജ്ഞം വഴി സമ്പാദിച്ച പ്രസാദവരത്താൽ മനുഷ്യകുലത്തെ സ്വപിതാവുമായി അവിടന്നു് ബന്ധിച്ചു. മിശിഹായോടുകൂടി പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ ഓരോ രംഗത്തിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെ നാം കാണുന്നുണ്ടു്. അതു ദൈവമാതാവായ പ. കന്യകമറിയമല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ല.

സകലവും ക്രിസ്തുവിൽ സമുദ്ധരിക്കുക അഥവാ നവീകരിക്കുക (Restaurare Omnia in Christo) എന്ന പരിത്രാണകർമ്മവും (economy of redemption) പ. കന്യകയുടെ സഹരക്ഷകസ്ഥാനവും തമ്മിൽ എപ്രകാരം പൊരുത്തപ്പെടുന്നുള്ളതാണു് പ്രഥമത നമ്മുടെ പരിചിന്തനത്തിനു് വിധേയമാകേണ്ടതു്. മിശിഹായാണു് പ. കന്യകമറിയമുൾപ്പെട്ട മനുഷ്യകുലത്തെ രക്ഷിച്ചതു്. പക്ഷേ പ. കന്യകമറിയത്തെ രക്ഷിച്ചതു് മറ്റു മനുഷ്യരെ രക്ഷിച്ചതിൽനിന്നും വളരെ വിഭിന്ന രീതിയിലാണു്. പ. കന്യക ജനിച്ചതുതന്നെ അമലോത്ഭവയായിട്ടാണു്. നിത്യനവീകരണത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതിനായി

അവൾ അമലോത്ഭവയാണു്

“മനുഷ്യാവതാരം നിഷ്പന്നിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ പ. കന്യകയെ മാതാവായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവൾ പ്രസാദവര പുണ്യയായിരുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെയും മാലാഖമാരുടെയും പ്രസാദവര സമുച്ചയത്തെ അധികരിക്കുന്നതാണു് പ. കന്യകയുടെ വരപ്രസാദ സമ്പത്തു്. ദൈവമാതൃത്വം അസൃഷ്ടവചനമായ ദൈവത്തോടു് ബന്ധിതമായിരിക്കുകയാൽ അതു് സീമാതീതമായവിധം സകല

മാലാഖമാരുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും പ്രസാദവരത്തെയും അതിലംഘിക്കുന്ന ഒന്നാണു് (1) എന്നു വിശ്വവിശുത പണ്ഡിതനായ ഗാരിഗോലഗ്രാഞ്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

കന്യകമറിയം രക്ഷണീയകർമ്മത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പരിത്രാതാവായ മിശിഹായുമായിട്ടുള്ള അവഗാഢമായ ഐക്യവും സഹകരണവും വഴിയായിട്ടത്രെ സഹരക്ഷക എന്ന പദത്തിനർഹയായതു്. പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ നാലു ഘടകങ്ങളുണ്ടു്. ബലി, യോഗ്യത, പരിഹാരം, രക്ഷണം. ഇതിൽ നാലു ഘടകങ്ങളിലും പ. കന്യക അവളുടേതായ ഭാഗം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. രക്ഷണീയകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചു എന്ന പറയുന്നതിനു് മൂന്നു സംഗതികൾ അനുപേക്ഷണീയമാണു്. ഒന്നാമതായി സഹകരണം രക്ഷണീയകർമ്മത്തിന്റെ ഫലത്തിൽ സ്വാധീനത ചെലുത്തിയിരിക്കണം. പരിപൂർണ്ണമായ അറിവും, സമ്മതവും സ്വാതന്ത്ര്യവും രക്ഷണീയകൃത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് രണ്ടാമത്തെ വസ്തുത. അവസാനമായി ഈ സഹകരണം തുല്യനിലയിലുള്ളതോ (Coordinate) അഥവാ വിധേയത്വത്തിലുള്ളതോ (Subordinate) ആയിരിക്കണം. രക്ഷകന്റെതന്നെ മനോഭാവത്തോടും അറിവോടുംകൂടി സഹകരിക്കുമ്പോൾ അതു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഔപചാരികവുമായിരിക്കുന്നു (Formal). ഈദൃശ്യമായ സഹകരണം എല്ലാജ്ഞാഴും യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതാണു്.

ഭൂരിപക്ഷം കത്തോലിക്കാ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം പ. കന്യക മിശിഹായോടുകൂടി വരപ്രസാദം സമ്പാദിക്കുകയും പാപത്തിന്നു പരിഹാരമുപ്ലിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് രക്ഷണീയകർമ്മത്തിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത സഹകരിച്ചു എന്നാണു്.

കന്യകമറിയത്തിന്റെ സഹകരണം പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ നിഷ്പഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിൽ അനുപേക്ഷണീയമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷെ ദൈവം അപ്രകാരം നിത്യകാലമുതൽ ക്രമീകരിച്ചതുകൊണ്ടു് ആ വ്യവ

(1) G. Lagrange. Mother of the Saviour and our Interior Life.

സ്ഥിതിയിൽ തികച്ചും അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നു. കന്യകമറിയത്തിന്റെ സഹകരണം മിശിഹായുടെ പരിത്രാണകൃത്യത്തിന് വിധേയവും ആശ്രിതവുമായിരുന്നു. മറിയത്തിന്റെ സഹകരണത്തിനുശേഷവും മിശിഹാ നമ്മുടെ ഏകനും സർവ്വാതീതമാംവിധം പരിപൂർണ്ണനായ രക്ഷിതാവാണ്.

പ. കന്യക മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യത്തിന് സമ്മതം നൽകിക്കൊണ്ട് ദൈവമാതൃത്വം വഴിയായും, മിശിഹായുടെ പീഡാൻവേത്തിൽ അവിടത്തോടു സഹതപിച്ചുകൊണ്ടും, മാനവകുലത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജനനി, സകല വരപ്രസാദങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ എന്നീ വിവിധ നിലയിലും പരിത്രാണകൃത്യത്തിൽ സജീവമായി സഹകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവം അവിടത്തെ പരിപാലനയിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം സൃഷ്ടികൾക്കും നൽകുന്നതിന് താഴ്ന്ന നിലയിലുള്ള സൃഷ്ടികളെ ഉന്നതസൃഷ്ടികൾവഴി നയിക്കുന്നതായി കാണാമെന്നു (2) വേദപാരംഗതനായ വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ലോകപരിത്രാതാവായ മിശിഹായും ഇപ്രകാരംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. താൻ രക്ഷിച്ചവരെ തന്നോടു സദൃശ്യരാക്കുന്നു. അവിടുന്നു യോഗ്യത സമ്പാദനത്തിനും പരിഹാരാർപ്പണത്തിനുമുള്ള വേലയിലും അവരെ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കുന്നുണ്ട്. (1) (2) (3)

“മൗതികശരീരത്തിലെ ഒരംഗം വരപ്രസാദ സമ്പാദനവും, പാപപരിഹാരാർപ്പണവും വഴിയായി എന്തുമാത്രം മിശിഹായോടു രക്ഷണീയകർമ്മത്തിൽ സഹകരിക്കുമോ, അഥവാ സഹരക്ഷകനാകുമോ അത്ര പൂർണ്ണമായി രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; മിശിഹായോടു അനുരൂപരാകുന്നതാണ്.” (3)

മിശിഹായോടുള്ള സാരൂപ്യമാണ് പ. കന്യകയുടെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാനമായ സവിശേഷത. മാനവകുലത്തിലെ മറ്റൊരാൾ വ്യക്തികളെയും മിശിഹാ

(2) St. Thomas Summa I q. 22, a3.

(3) Mgr. Canon G. D. Smth. Mary's Part in our redemption.

യോടുള്ള സാധമ്യത്തിൽ പ. കന്യക അഗ്രാഹ്യമായ വിധം അതിലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം സഹരക്ഷക എന്ന സമുന്നത പദത്തിന് പ. കന്യകയോളം അർഹരായി മറ്റൊരുമില്ല. ഭൂരിപക്ഷം കത്തോലിക്കാവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഈ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലമാണ്. താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു.

1. മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിന് സമ്മതം നൽകി പ. കന്യക പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചു.

2. മിശിഹായോടുകൂടിയും മിശിഹായ്ക്കു വിധേയയായും ദൈവജനനി കുറഞ്ഞപക്ഷം ഔചിത്യരീത്യാ (de congruo) മാനവരാശിയുടെ പാപപരിഹാരമുണ്ടാക്കി.

3. മിശിഹായോടു ഐക്യപ്പെട്ടും മിശിഹായ്ക്കു വിധേയയായും പ. കന്യക ദൈവവുമായിട്ടുള്ള മാനവവംശത്തിന്റെ സ്നേഹബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസാദവരം ഔചിത്യപ്രകാരം (de congruo) സമ്പാദിച്ചു.

4. പ. കന്യക മിശിഹായോടുകൂടിയും മിശിഹായ്ക്കു വിധേയയായും ദൈവിക ബലിവസ്തുവായ മിശിഹായെ നിത്യപിതാവിന് സവിശേഷമാംവിധം കപാലഗിരിയിൽവെച്ച് സമർപ്പിക്കുകയും അപ്രകാരം നരവംശത്തെ പിതാവുമായി രണ്ടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

5. മിശിഹായുടെ പരിഹാരകൃത്യങ്ങളോടും യോഗ്യതകളോടുംകൂടി ദൈവജനനിയുടെ പരിഹാരകൃത്യങ്ങളും യോഗ്യതകളും സർവ്വോപരി കാൽവരി മലമുകളിൽ സ്വപുത്രന്റെ യാഗവേദിക്കു സമീപം നിന്നുകൊണ്ട് മിശിഹായുടെ പീഡകൾ സ്വഹൃദയത്തിൽ സഹിച്ചുകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ച യോഗ്യതയും മർത്യകലത്തെ പൈശാചിക പാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ വിലയായി (Secondary ransom) നിത്യപിതാവ് സ്വീകരിച്ചു.

6. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രവും എല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചെടുത്താലും പ ക

നൃക സഹരക്ഷക എന്ന സമുന്നതസ്ഥാനത്തിന് നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ അർഹയാണ്. (4)

പരിത്രാണകൃത്യം വഴിയായി പദാർത്ഥവും അരൂപിയും സമഞ്ജസമായി സംയോജിപ്പിച്ചു. ഇത് മിശിഹാവഴിയായിട്ടുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രസാദവരത്തിന്റെ കർത്താവായ അവിടുത്തേക്കുമാത്രമേ മനുഷ്യവംശത്തിന് പ്രസാദവരം പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇത് അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവം വഴിയാണ് സമ്പാദിച്ചത്. ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഐക്യം സംപ്രാപ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഔദ്യോഗിക മാർഗ്ഗമായ ബലിയായി അവിടുന്ന് സ്വയം സമർപ്പിച്ചു.

പ. കന്യകമറിയവും ഇതിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ദൈവവുമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യത്തിന്റെ കാരണവും പ്രതീകവുമായി ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തി മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ അവിടുത്തോടു കൂടി സഹകരിച്ചതായി നാം കാണുന്നു. അത് ദൈവജനനിയായ പ. കന്യകമറിയം തന്നെ. ദൈവമാതാവ്, സഹരക്ഷക, സകല വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ അവിടുത്തെ സമുന്നതസ്ഥാനം എന്താണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.” (5)

(4) J. B. Carrol. Mariology. vol: ii Mary's Coredemption.

(5) Fr. J. Britto, Indian Culture and fullness of Christ. Mary and meaning of matter

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം 26-38 വരെ ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ ഇതിനു പോൽബലകമാണു്.

“പ. കന്യക രക്ഷണീയ കർമ്മം വേഗം സാധിതപ്രായമാകുന്നതിനു് സ്വയം പവിത്രീകരിച്ചു്, പരിത്രാതാവിനു് അവളിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും യോഗ്യമായ ഒരു വാസസ്ഥലം ഒരുക്കി. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ മാനവരാശി സജീവമായ ഒരു പൂണ്ണതയാണു്. അതിന്റെ അധഃപതനവും പുനരുദ്ധാരണവും സ്വാതന്ത്ര്യ വിനിയോഗത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു് അധഃപതിച്ചു. അവന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ ദൈവം അവനെ രക്ഷിക്കുകയുമില്ല. പാപപങ്കിലമായ നരവർഗ്ഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു് സമ്മതം നൽകുവാൻ ആരുണ്ടു്? എല്ലാവരും പാപമാലിന്യത്താൽ അയോഗ്യരാണ്. സ്വീകാര്യനായ ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ദൈവത്തെ സമീപിക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? ദൈവംതന്നെ പാപമാലിന്യമേശാതെ നസ്രസിലെ വിനീതകന്യകയായ മറിയത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തു് മാനവരാശിയെ പ്രതിനിധീഭവിച്ചു് സമ്മതം നൽകുവാൻ ഒരുക്കി. പ. കന്യക അവളുടെ സമ്മതം ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യവാഹകന നൽകിക്കൊണ്ടു് മാനുഷികരംഗത്തു് പരിത്രാണകൃത്യം ഉൽപാദനം ചെയ്തു.” (1)

കന്യക ഔചിത്യരീत्या (de Congruo) ദൈവമാതൃത്വം എന്ന സമുന്നതപദം സ്വന്ത യോഗ്യതയാൽ സമ്പാദിച്ചു എന്നാണു് വേദപാരംഗതനായ വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെയും വേദശാസ്ത്രപ്രവീണരുടെയും അഭിപ്രായം. (2) സ്വാരസു്, വി. ബൊനവന്തുരാ, വി. അല്ലോൻസു് ലിഗോരി എന്നിവർ ഇതു സയുക്തികം സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സഭാപിതാവും വേദപാരംഗതനുമായ വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്. “ദൈ

(1). Fr. J. Britto Indian Culture and Fulness of Christ. Mary and the meaning of matter.

(2). St Thomas Summa iii. q: 2.a. ii

വം മനുഷ്യാവതാരം അവളുടെ യോഗ്യതയാലാക്കിത്തീർത്തു. (3)

പ. കന്യക മനുഷ്യാവതാരത്തിനു് പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സമ്മതം നൽകി, അപ്രകാരം പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സജീവമായി അടുത്തു സഹകരിച്ചു. രക്ഷണീയകർമ്മം മനുഷ്യാവതാരംവഴി ദൈവവുമായി മർത്ത്യംഗത്തെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതിലാണു് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു്. ദൈവത്തിനു മനുഷ്യസ്വഭാവം നൽകുവാൻ പരിശുദ്ധകന്യക സമ്മതിച്ചപ്പോൾ മിശിഹാവഴിയായിട്ടുള്ള രക്ഷാകർമ്മം പ്രാൽഘാടിതമായി.

കന്യകമറിയത്തിനു് പരിത്രാണകർമ്മത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപ്രബോധനങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമത്രെ. ആദിമാതാപിതാക്കന്മാർ ദൈവകല്പന അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് പാപം ചെയ്തു. ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. സപ്പത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു് അരുളിച്ചെയ്ത വാക്കുകൾവഴി അവിടന്നു് മാനവരാശിക്ക് പ്രത്യാശാകിരണങ്ങൾ നൽകി.

സൃഷ്ടിയുടെ ഗ്രന്ഥം അദ്ധ്യായം 3, 15; ദൈവം സപ്പത്തോടരുളിച്ചെയ്തു: “ഞാൻ, സ്രീയും നീയും തമ്മിൽ ശത്രുത ഉളവാക്കും; നിന്റെ സന്തതിയും സ്രീയുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും. സ്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തല തകർക്കും. നീ അവളുടെ കതികാലിൽ കടിക്കും. പക്ഷേ അവസാനം സ്രീ നിന്റെ തല തകർക്കും.”

പില്ലാലങ്ങളിലുള്ള പ്രവചനങ്ങളുടെയും ആവിഷ്കൃത സത്യങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ വാക്കുകൾ ലോകപരിത്രാതാവിന്റെ ആഗമനപ്രഖ്യാപനവും അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സ്രീ കന്യകമറിയവുമാണെന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവമാണു്. ഇതു് പ. കന്യകയുടെ ലോകപരിത്രാതാവുമായുള്ള അവഗാഢമായ ഐക്യത്തെ നിതരാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ. കന്യകയുടെ സഹരക്ഷണീയകർമ്മത്തെ വെളിവാക്കുന്ന ധാരാളം പ്രതീകങ്ങളും പ്രതി

(3). St. Augustine In Lc: i 4. Madonna.-

Fr. Cyril Bernard

മറായകളും നാം ഭരിക്കുന്നുണ്ട്. ഡെബോറാ, ജൂഡിത്താ, എസ്തേർ മുതലായ വനിതാരത്നങ്ങൾ പ. കന്യകയുടെ പ്രതിമയായകളാണ്. നോഹിന്റെ പെട്ടകം, ഗെദയോന്റെ രോമം, യാക്കോബിന്റെ സ്വസ്തിയസോപാനം മുതലായവ പ്രതീകങ്ങളാണ്.

എശയ്യാ ദീപ്തദർശിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “കർത്താവുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുയാളാകും നൽകും. ഇതാ, ഒരു കന്യക ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മോടുകൂടി എന്നർത്ഥമായ അമ്മനുവേൽ എന്ന് അവർ അവനു പേർ വിളിക്കും.” (എശയ്യാ vii. 14.). ഇതു പ. കന്യകയെപരാമർശിക്കുന്ന വാക്കുകളാണെന്ന് അനുഭവസാധ്യമാണ്. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം വാക്യം 23-ൽ ഐസയ്യാസിന്റെ വാക്കുകൾ അനവർത്തിതമായതായും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

കന്യകയുടെ സമ്മതം മനുഷ്യാവതാരമഹാരഹസ്യത്തിന് അനുപേക്ഷണീയമായിരുന്നുവെന്ന് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. ദൈവം അവിടത്തെ ഭൂതനെ അയച്ച് പ. കന്യകയുടെ സമ്മതം ആവശ്യപ്പെടുന്ന രംഗം വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷം അദ്ധ്യായം 1, വാക്യം 26-38 വരെ വളരെ സജീവമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സഭാപിതാക്കന്മാരും വേദപാരംഗതന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രപണ്ഡിതരും ഇതു സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. സഭാപിതാക്കന്മാർ അപ്പൊസ്തലുകളെയും മറിയത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമത്രെ. വി. ജസ്റ്റിൻ പറയുന്നു: “അപ്പൊ നിമ്മലയും കന്യകയുമായിരുന്നപ്പോൾ പിശാചിന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ച് അനുസരണരാഹിത്യവും മരണവും പ്രസവിച്ചു. എന്നാൽ പ. കന്യകമറിയം വിശ്വാസത്താലും സന്തോഷത്താലും പരിപൂരിതമായി ദൈവഭൂതന്റെ മംഗളവാർത്തയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം പ്രതിവചിച്ചു: “നിന്റെ വചനം പോലെ എന്നിൽ ഭവിക്കട്ടെ”. ഇപ്രകാരം പിശാചിന്റെ പ്ര

വർത്തനങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു് മാനവവംശത്തെ മരണത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (4)

സഭാ പിതാവു് വി. ഇരണേയുസ് പ്രസ്താവി കുന്നു: “അപ്പോ തനിക്കും മർത്യകലത്തിന്നു മുഴുവനും മരണത്തിന്നു കാരണമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പ. കന്യക സാർവ്വത്രികമായ ജീവന കാരണഭൂതയായി. മിശിഹായെ ഗർഭം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ദിവ്യജനനി മാനവകലത്തെ നവമായി ജനിപ്പിച്ചു്”. (5) വിശ്വവിശുതനായ ഒരിജന്റെ വാക്കുകളും സ്മർത്തവ്യമാണു്: “നമ്മുടെ ശാപമോചനം പ. കന്യക സംവഹിച്ചു്”. (6)

പൗരസ്ത്യതാരമായ വി. എപ്രേമിന്റെ അഭിപ്രായം “കന്യക അവളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപൂർണ്ണമായ സമ്മതം നൽകി നമ്മുടെ പരിത്രാതാവിനെ പ്രദാനം ചെയ്തു.” എന്നാണു്. (7) സഭാപിതാക്കന്മാരിലും വേദപാരംഗതന്മാരിലും അഗ്രഗണ്യനായ വി. ആഗുസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയാണു്: “സ്രീയാൽ വഞ്ചിതനായി ഒരു മനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപത്തിനു് വേറൊരു സ്രീ മിശിഹായെ പ്രസവിച്ചതുനിമിത്തം പരിഹാരംചെയ്തു.”

മറിയഭക്തനും വേദപാരംഗതനുമായ വി. ബെർണാർദിന്റെ വാക്കുകൾ സുപ്രതിമങ്ങളാണു്: “Expectat angelus responsum ut revertatur ad Deum Expectamus et nos Domina Et ecce tibi offertur pretium salutis nostrae statim liberabimursi Cosentis” (8)

(4) St. Justin Dialogus Cum Tryphone. P.G vi 709-712 R. 141.

(5) St. Irenaeus, Adversus Haeresis, P.G. vii Roschini Mariologia vol: 1.

(6) Origen. In Comm: Evang: Lucae 1.42. P.G. xiii, Roschini, vol: 1.

(7) Assemani opera. omnia. Greek. Roschini Bk:1

(8) St. Barnard. Hom. in purificatione B. M. virginis iii. P.L. 183, 370.

“ദൈവസവിധത്തിലേയ്ക്കു പിന്തിരിയുന്നതിനു് പ്രത്യുത്തരം പ്രതീക്ഷിച്ചു് മാലാഖാ നില്ക്കുന്നു. “നാഥേ! ഞങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കണ്ടാലും! ഹാ” ഇതാ ഞങ്ങളുടെ പരിത്രാണത്തിന്റെ വില നിനക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നാഥേ! നീ സമ്മതം നൽകുമെങ്കിൽ ഉടനെതന്നെ ഞങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാകും..”

വേദപാരംഗതനായ വി. തോമസ് അക്വീനാസിന്റെ അഭിമതം മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യം സംഭവിക്കുന്നതിൽ പ. കന്യകയുടെ സമ്മതം അനുപേക്ഷണീയമായിരുന്നുവെന്നാണ്. വി. തോമസ് അക്വീനാസിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമത്രെ:

“മനുഷ്യാവതാരം ദൈവസുതനും മനുഷ്യസ്വഭാവവും തമ്മിലും മിശിഹായും സഭയും തമ്മിലും ഉള്ള ഒരു വിവാഹമായി പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബന്ധവത്തിനു് സമ്മതം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അതുകൊണ്ടു് മറിയം സഭയേയും സകല മനുഷ്യകുലത്തേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് സമ്മതം നൽകി ഈ വിവാഹത്തിനു് വധുവായി തീരുകയും തദപരാ പരിത്രാണ കർമ്മത്തിൽ യഥാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു്”. (9)

മറിയംശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഷീബൻ പറയുന്നു: “അവൾ (മറിയം) പരിത്രാണ കർമ്മത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം തയ്യാറായി, പരിത്രാതാവിനുവേണ്ടി അവളിൽത്തന്നെയും പരിത്രാണകരിലും ഒരു സ്ഥലം സജ്ജമാക്കി”. മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വം വഴിയായുള്ള സഹകരണം വെറും ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല, പ്രത്യുതസ്വാതന്ത്ര്യ വിനിയോഗത്തിന്റേതായിരുന്നു.

മറിയം മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സായ മിശിഹായുടെ മാതൃത്വപദമലങ്കരിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ട മനുഷ്യവസ്തുവും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു എന്നാണ്, സുപ്ര

(9) St. Thomas. Summa Theologica. iii q: 30
iii. Sentent: dis. 3. q: 3.

സിദ്ധ പണ്ഡിതനായ കാതൺ ജി. ഡി സ്കിത്തു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. (10)

മറിയത്തിന്റെ ദൈവമാതുത്വം സഭയുടെ ആരംഭംഗമായിത്തന്നെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിശ്വാസസത്യമാണു്. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ആ സത്യത്തെ ആരും ചോദ്യംചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നെസ്തോറിയസു് എന്ന കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ മെത്രാൻ പ. കന്യകയെ ദൈവമാതാവു് (TheoTokos) എന്നു അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല പ്രത്യുത ക്രിസ്തുജനനി (Christo Tokos) എന്നുമാത്രമേ വിളിക്കാവൂ എന്നു് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ശഠിച്ചു. ഈ പ്രസ്താവന വളരെ വലിയ ഒരു കോളിളക്കമാണു് സൃഷ്ടിച്ചതു്.

അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ വി. സിറിൽ, നെസ്തോറിയസിനോടും അനുയായികളോടും ധർമ്മസമരം നടത്തി പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതുത്വം എന്ന രഹസ്യത്തിന്റെ സംരക്ഷകനായി അനശ്വരയശസ്സാജ്ജിച്ചു. 431-ൽ സമ്മേളിച്ച സഭയുടെ മൂന്നാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസു് പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതുത്വം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ എഫേസുസു് നിവാസികൾ ദീപശിഖകളും കരങ്ങളിലേന്തി ആ പ്രഖ്യാപനത്തെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ച വസ്തുത സുവിദിതമാണല്ലോ.

തെയോ ദെ രേത്തുസു്, നെസ്തോറിയസിനെതിരായി വിരചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രേഷിതർതന്നെ പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതുത്വം അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമാണെന്നു കരുതുന്നുണ്ടു്.” വി. ജോൺ ഡമഷേൻ പറയുന്നു: “ദൈവജനനി എന്ന പദം (Theo Tokos) മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യത്തെ മുഴുവൻ പ്രഭൃയാതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്” (11). കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സുനിശ്ചിതമാക്കുന്നതി

(10) Canon G. D. Smith, Mary's part in our Redompton.

(11) St. John Damascene Homil. In. Nativiat te Dei.parae. p g: 96, 71 Roschini-vol:I

ന് ഒരുവൻ പ. കന്യകമറിയം ദൈവമാതാവായെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. എന്ന് അന്ത്യോക്യിയായിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന അപ്രേം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഗർഭംധരിച്ചു, ജനിച്ചു എന്നൊക്കെ നാം പറയുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യക്തികളിലാണ് നാം ഇവക ധർമ്മങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നത്. മിശിഹായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവവ്യക്തി സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ പ്രസവിച്ചതുകൊണ്ട് പ. കന്യക ദൈവത്തെ ഗർഭംധരിച്ചു, ദൈവം പ. കന്യകയിൽനിന്നും ജനിച്ചു എന്ന് സത്യകൃതികം പറയാവുന്നതാണ് എന്നത്രെ വി. തോമസ് അക്വിനാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വവിശുത ഗ്രന്ഥമായ സൂമ്മാതിയളോജിക്കയിൽ (Summa Theologica) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. (12)

നവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാർ പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതൃത്വത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ സഭാമാതാവു് അവർക്കെതിരായും പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതൃത്വത്തെ അനിഷേധ്യമാംവിധം സ്ഥാപിച്ചു. വി. പീറ്റർ കന്നീസിയൂസ് ദൈവമാതാവിന്റെ അപദാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിന് സർവ്വദാ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ De Maria Deipara Virgine. (ദൈവമാതാവായ പ. കന്യക) എന്ന ഗ്രന്ഥം കത്തോലിക്കാ മറിയശാസ്ത്രത്തിലെ ഇഷ്ടദീപ്തികളായിരുന്നു.

ബോസ്പേ എന്ന പണ്ഡിതനായ വാഗ്മി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു്: “പ. കന്യക ദൈവവചനത്തെ ഗർഭംധരിച്ചു അന്നുമുതൽ അവൾ നമ്മെയും അവളുടെ ഉദരത്തിൽ സംവഹിച്ചു, മിശിഹായോടുകൂടി. അവൾ ശിരസ്സിനെയും അവയവങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചു ജനിച്ചു.”

മറിയപ്രേഷിതരായ വി. ഗ്രിങ്ങോൺ ദെ മോൺ ഫോട്ട്, വി. അൽഫോൻസ് ലിഗോരി എന്നിവരുടെ നാമധേയങ്ങളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. എഫേസുസ് സൂനഹദോസ് പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാതൃത്വം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതുമുതൽ കന്യകമറിയം

സർവ്വഭാവങ്ങളോടുംകൂടി കത്തോലിക്കാജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു.

“അരുണാമല കിരണാവലി പരിപാവനവസനം
അരുമക്കല മൃദുപാദകമുഖ്യം ശൃംഖലമകടം
അതിപേലവ കരന്താരതിൽ ജപമാലികവിമലം
ഇതിമേവിന കരുണാകരി മറിയം മമ ശരണം.”

(സത്യദീപം)

അമലമായ സൂര്യകിരണങ്ങളാൽ വിഭൂഷിതയും, ചന്ദ്രനെ പാപപീഠമാക്കിയിരിക്കുന്നവളും, താരകഗണങ്ങൾ ശിരോലങ്കാരമായിട്ടുള്ളവളും, അതിമനോഹരമായ പാണിപത്മങ്ങളിൽ വിമലമായ ജപമാല ധരിച്ചിരിക്കുന്നവളും, കരുണ നിറഞ്ഞവളുമായ മറിയമാണ് എന്റെ ശരണം എന്ന്, അഥവാ ലോകത്തിന്റെ ഏക പ്രത്യാശയെന്ന് നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഉച്ചൈസ്സരമുൽഘോഷിക്കാം.

മറിയൻ യുഗം

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണ പ്രസ്ഥാനം മുതൽ മറിയഭക്തി കത്തോലിക്കാജീവിതത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1854-ൽ പാവന സ്മരണാർഹനായ 9-ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ. കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവം ഒരു വിശ്വാസ സത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഒരു മറിയൻ യുഗം സമുൽഭാസം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. തുടന്നുള്ള എല്ലാ മാപ്പാപ്പാമാരും കന്യകമറിയത്തിന് കത്തോലിക്കാ ജീവിതത്തിലുള്ള സമുന്നത സ്ഥാനം അവരുടെ വിശ്വലേഖനങ്ങൾ വഴി സാർവ്വത്രിക സഭയെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒൻപതാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ. കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവസത്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “ഇൻഎഫാബിലിസു് ദേവുസ്” (Ineffabilis Deus) എന്ന ഔദ്യോഗികലേഖനത്തിൽ, “ദൈവം സകല സൃഷ്ടികളിലും ഉപരിയായി മറിയത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ദൈവത്വത്തിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്നും നിർലോഭമായി ദാനങ്ങൾകൊണ്ട് അവളെ സമലങ്കരിച്ചു.... പ. കന്യകയെക്കാൾ ഉന്നതമായ ഒരു സൃഷ്ടിയെ സങ്കല്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ദൈവത്തിനല്ലാതെ ഒരു ബുദ്ധിയ്ക്കും പ. കന്യകയുടെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല.” (13) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ. പിതാവു് ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഒക്ടോബറിമെൻസെ (Octoberi mense) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് “ദൈവഭൂതൻ മംഗലവാർത്ത അറിയിച്ചപ്പോൾ പ. കന്യകയുടെ സമ്മതം മാനവകുലത്തിന്റെ മുഴുവൻ നാമത്തിലാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്” (14) എന്നാണ്.

വി. പത്താം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ അരുളിച്ചെയ്തു: “ദൈവസുതൻ സ്വന്തം മാംസരക്തങ്ങൾ നൽകിയതിനാൽ പ. കന്യക അതുതകരമാം വിധത്തിൽ പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചു.” (15)

മറിയൻ പാപ്പാ പ. പിതാവു് പത്രണ്ടാം പീയൂസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു: “പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം മാനവ വംശത്തെ മുഴുവൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യവർഗ്ഗവും ദൈവസുതനും തമ്മിലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക ബാന്ധവത്തിനു് സമ്മതം നല്കി.” (16)

“ആ മഹനീയ നിമിഷത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും, ഭൂമിയുടെയും ഭാഗധേയങ്ങൾ ഒരു വനിതയുടെ മുദ്രലകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരിത്രാണകർമ്മം മുഴുവൻ നിലകൊള്ളുന്നത് പരിശുദ്ധകന്യകയുടെ സമ്മതത്തിലാണ്.” “മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി പ. കന്യക സ്വതന്ത്രമായി പരിത്രാതാവിന്റെ മാതാവാകുവാൻ സമ്മതം നൽകി. അപ്പോ ആദത്തോടുകൂടി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നാശത്തിനു് എപ്രകാരം കാരണഭൂതമായോ അതുപോലെ മനു

(13) Pius ix. Apost. letter. Ineffabilis Deus.

(14) Pope Leo. xiii. Ency: Octobri mense

(15) Pius x Ency. Ad Diem Illum.

(16) Pius xii Ency. Mystici Corporis Christi.

പ്രവൃത്തികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് മിശിഹായുടെ ഔദ്യോഗിക സഹപ്രവർത്തകയായി മറിയത്തെ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തു' (17) എന്നത്രെ ഡോ. ജി. ഡി. സ്മിത്ത് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും എന്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നുവോ അതിനു പ. കന്യക സമ്മതമുണ്ടെന്നു. ആദിയിൽ ദൈവം 'ദേവിക്കട്ടെ,' എന്നരുളിച്ചെയ്തു. ആ ക്ഷണം വിശ്വകടാഹം മുഴുവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ഒരു വനിത 'ദേവിക്കട്ടെ' എന്നു പറയുമ്പോൾ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം ഒരു നവ്യലോകത്തെ, അവിടുത്തെ പ്രേഷകമാരന്റെ പ്രസാദവരത്താൽ ധന്യവും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ലോകത്തെ രൂപീകരിക്കുന്നു.' (18) എന്നത്രെ ജോസഫ് പാച്ച് എന്ന ദേഹം, 'പ. കന്യക സുവിശേഷത്തിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ദൈവം അവിടുത്തെ അനന്ത നന്മയാൽ മനുഷ്യാവതാരവും, പരിത്രാണനവും പ. കന്യകയുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി പ്രാവർത്തികമാക്കണമെന്നു നിത്യമായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇപ്രകാരം ദൈവപരിപാലനാവൈഭവത്താൽ പ. കന്യക ദൈവമാതൃത്വം എന്ന മഹോന്നതമായ സ്ഥാനം സമലങ്കരിക്കുകയും ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷണീയ കർമ്മത്തിൽ മിശിഹായോടു സജീവമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വി. ലൂക്കാ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുപോലെ, പ. കന്യകയുടെ വിശ്വാസപൂർണ്ണമായ സമ്മതം പ. കന്യകയുടെ വ്യക്തിഗതമായ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമായി നമുക്ക് യാതൊരു താത്പര്യവുമില്ലാത്തതായി, പരിഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. അത് പരിത്രാണ ചരിത്രത്തിലെ ഔദ്യോഗികവും രക്ഷാകരവുമായ ഒരു സംഭവമാണ്. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ ദൈവമാതൃത്വം ധൈര്യമായി ഒന്നു കടത്തി പറഞ്ഞാൽ അവളുടെ സുതന്റെ ദൈ

(17). Dr. G. D. Smith Mary's part in our Redemption.

(18) Joseph Patsch. Our Lady in the Gospels. P. 55.

വസ്തുതസ്ഥാനത്തിനു് ചിന്തയിൽമാത്രം മുന്തിലാണ് (Logical order). അപ്പോൾ പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാത്രത്വം മനുഷ്യപരിത്രാണ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും നിസ്സായകമായ ഒരു സംഭവമാണ്. ദൈവവചനം നമ്മുടെ പാപത്തിനു് വിധേയമായ മാംസം ധരിച്ചു, അവിടുത്തെ മരണം വഴി നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാൻ.

മിശിഹായുടെ ജനനം മുതൽ കുരിശിലെ ബലി വരെ പ. കന്യക ബലിവസ്തുവായ മിശിഹായെ ഒരുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവജനനി ലോകപരിത്രാതാവിനോടുകൂടിയുള്ള ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ധാരാളമായ യോഗ്യതകൾ സമ്പാദിച്ചു. തിരുസഭാചരിത്രത്തിന്റെ പക്ഷങ്ങളിൽ ഓരോന്നും പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാത്രത്വം ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനശക്തി ഏതുവലുതാണെന്നു പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തിരുസഭയ്ക്കു് കാലചക്രമണത്തിൽ എന്തെല്ലാം പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടോ അപ്പോഴെല്ലാം മറിയത്തിന്റെ സർവ്വ വല്ലഭമായ മാധ്യസ്ഥത്തിൽ അഭയം ഗമിച്ചിരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

“ക്രിസ്തുതമൊഴിച്ചു് എല്ലാ ലോകമതങ്ങളും കെട്ടുകഥകളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും കടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അജ്ഞാനികളുടെ ദേവന്മാരിൽനിന്നും വേർ തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് ക്രിസ്തു; അവിടുന്ന് ഒരു സ്രീയോടും ചരിത്രത്തോടും സ്വയം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ. ‘എന്ന് മോൺ. ഫുൽട്ടൻ. ജെ. ഷീൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഒട്ടാവായിൽ പ. കന്യകയുടെ രൂപവും സംവഹിച്ചുകൊണ്ടു് വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ ഒരു പ്രഭക്ഷണം നടത്തി. അനേകം അകത്തോലിക്കരും ആ ഘോഷയാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരു അകത്തോലിക്കനെ മാത്രം അതു് ഒട്ടും രസിപ്പിച്ചില്ല. അയാൾ ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു മാതാവിന്റെ രൂപത്തിനു് നേക്കു് വെടിവെച്ചു. വെടിയുണ്ട തിരുസ്വരൂപത്തിന്റെ ശിരസിലണിയിച്ചിരുന്ന കിരീടത്തിൽ കൊണ്ടു് കിരീടം തെറിച്ചു് താഴെ വീണു. ജനങ്ങൾ സംഭീതരായി. വെടിയുണ്ട

കിരീടത്തെയും അതിലംഘിച്ചു ഒരു സ്രീയുടെ ഭേദത്തു നിപതിച്ചു. അവൾ തൽക്ഷണം മൃതിയടഞ്ഞു. ഘാതകൻ വേഗം ഒരു കാരിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നു പോലീസുകാർ അയാളെ അന്യധാവനം ചെയ്തു ഘാതകൻ ഒരു സ്ഥലത്തു കാർ നിറുത്തി. അപ്പോൾ പോലീസുകാർ അയാളെ സമീപിച്ചു ഒരു സ്രീ പട്ടണത്തിൽ മരിച്ചു കിടക്കുന്നു താങ്കൾ വന്ന് അവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സഹായിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ അവരോടൊത്തു യാത്രയായി. സംഭവസ്ഥലത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. മരിച്ചുകിടന്ന സ്രീ തന്റെ സ്വന്തം ഭാര്യയായിരുന്നു.

അയാൾ പശ്ചാത്താപ വിവശനായി കേണു. അപരാധം ഏറ്റുവാങ്ങു് അയാൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഇതാണ് പ. കന്യകയുടെ പ്രവർത്തനരീതി. ദ്രോഹിക്കുന്നവരെപ്പോലും അവൾ അതുതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തും.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ രണ്ടാം വർത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ പ്രഥമ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു റോമ്മാനഗരത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തുള്ള ഗാൺഡാലൂപ്പ് മാതാവിന്റെ ദേവാലയം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ അമ്മ പ. കന്യകമറിയത്തെ മിശിഹായിയ്ക്കു മുകളിലായി പരിഗണിക്കുന്നത് ആ നാമ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷേ, പ. കന്യകയെ പലരും അവഗണിക്കുന്നത്, പ്രത്യേകിച്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് കാർ സഭയിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞതിൽ പിന്നീടു അവർ പ. കന്യകയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തിയിൽ വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് വ്യമാജനകമാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടെ നാമയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ നമ്മുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.' (19)

(19) New Leader. 5th Dec: 1962.

അദ്ധ്യായം മൂന്നാം

മാനവകലം സ്വയം ചരിത്രാണകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നു

രക്ഷണീയകൃത്യത്താൽ ക്രിസ്തു പദാർത്ഥവും അരുപിയും തമ്മിലുള്ള സംയോജ്യത പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചു (integration of matter to the realm of spirit). ഇത് മാനവകലത്തിന്റെ സജീവതപൂർണ്ണതയിൽ (Living Organism) ആഭ്യന്തരമായി പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടി ദൈവവചനം മാംസമായി നമ്മോടുകൂടി വസിച്ചു. മിശിഹാ അവിടത്തെ സുദീർഘമായ രഹസ്യജീവിതാനന്തരം അമോഘവും അനവദ്യസുന്ദരവുമായ സത്യങ്ങൾ ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവിടത്തെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും ഭൗതികവും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി മൗതിക ശരീരമായ സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നു. മിശിഹാ അപ്പോസ്തലന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു് പലസ്തീന മുഴുവൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചു. പ. കന്യകയും മിശിഹായുടെ പരസ്യ

ജീവിതകാലത്തു് സജീവമായി അവിടത്തോടുകൂടി സഹകരിച്ചിരുന്നു. (1)

പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അതിന്നു മകൾ പർത്തുനന്നുമായ സംഭവമാണു് കപാലഗിരിയിലെ മഹായജ്ഞം. പ. കന്യകമിശിഹായ്ക്കു് വിധേയയായി, മിശിഹായോടുകൂടി അവിടത്തെ ഹോമബലിയിൽ, ഏറ്റവും ഹൃദയത്തുളളമായ സഹനം വഴി (Compassion) സഹകരിച്ചു്, ലോകപാപത്തിന്നു പരിഹാരമുപ്പിക്കുകയും പ്രകൃത്യതീതമായ യോഗ്യത മാനവകുലത്തിന്നു മുഴുവൻ വേണ്ടി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പ. കന്യക പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചതു് മിശിഹായോടുകൂടിയും മിശിഹായ്ക്കു വിധേയയുമായി മാത്രമാണു്.

മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ നാശത്തിന്നു് ആദ്യവും അപ്പായും ഉത്തരവാദികളായതുപോലെ അതിന്റെ പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ആദ്യമായ മിശിഹായും പുതിയ അപ്പായായ പ. കന്യകയും കാരണഭൂതരായി. സഭാപിതാക്കന്മാരെല്ലാവരുംതന്നെ പ. കന്യകയേ അപ്പായോടുപമിച്ചിരിക്കുന്നത് വെറും ആലങ്കാരികമായിട്ടല്ല. പ. കന്യകയും മിശിഹായും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം ദൃഢത്തരവും ആത്മീയവുമാണു്. പ. കന്യക മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ കരശിൻചുവട്ടിൽ സന്നിഹിതയായിരുന്നു. അവൾ മാനവവംശത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ആ മഹാബലിയോടു് ചേർന്നു സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. മിശിഹായോടുള്ള പ. കന്യകയുടെ സ്നേഹവും ഐക്യവും മഹത്തമമായിരുന്നതിനാൽ മിശിഹാ ശാരീരികമായി സഹിച്ചതെല്ലാം പ. കന്യക അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സഹിച്ചു. ദൈവജനനിയുടെ ആകൃത്യത്തിന്റെ ഔൽകൃഷ്ട്യംനിമിത്തം മിശിഹാ നീതിപ്രകാരം നമുക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ച യോഗ്യതകൾ എല്ലാം (de condigno) പ. കന്യക ഔചിത്യരീत्या (de congruo) സമ്പാദിച്ചു; ഹൃദയവ്യഥയുടെ തീച്ചളയിൽ ഹോമിച്ചു്.

(1) Joseph Patsch. Our Lady in the Gospels P. 168 .

ദിവ്യജനനിയുടെ വ്യാകുലതകൾ അത്യുഗ്രമായിരുന്നതിനാൽ അവളെ വേദസാക്ഷികളുടെ രാജ്ഞി എന്നും അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നത് തികച്ചും യുക്തിപൂർവ്വമാണ്. പ. കന്യക പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായി യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹകരിച്ചു എന്ന് പറയണമെങ്കിൽ കാൽവരിയിലെ ബലിയിലും അവൾ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ വില കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സഹരക്ഷക എന്ന സ്ഥാനത്തിന് അർഹയുമാണ്.

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിന് ഉപോൽബലകമായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകം 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവം സുപ്തത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: “ഞാൻ നീയും സ്രീയും തമ്മിലും, നിന്റെ സന്തതിയും സ്രീയുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും ശത്രുത ഉളവാക്കും. അവൾ നിന്റെ (അവളുടെ സന്തതി) തലയെ തകർക്കും. നീ അവളുടെ കതികാലിൽ കടിക്കും. അവസാനം സ്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തല തകർക്കും.” (2)

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ പ്രവചനം പ. കന്യകയിലും ലോകപരിത്രാതാവായ അവിടത്തെ തിരുസുതനിലും മാത്രമെ അന്യർമാർക്കുള്ളൂ. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലും നാമിതുവളരെ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ട്.

“ഈശോയുടെ കുരിശിനടുത്ത് അവന്റെ അമ്മയും അവന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരിയും, കലിയോപ്പാമറിയവും മശലയിത്താമറിയവും നിന്നിരുന്നു. ഈശോ തന്റെ അമ്മയും, താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് തന്റെ അമ്മയോട്: “സ്രീ ഇതാ! നിന്റെ മകൻ” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ ആ ശിഷ്യനോട്: “ഇതാ! നിന്റെ അമ്മ” എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. ആ ക്ഷണം മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. (3)

(2) സൃഷ്ടി. iii 15.

(3) വി. യോഹ: xix. 25-27.

ഇവിടെ മിശിഹാ അവിടത്തെ ദിവ്യജനനിയെ സ്രീ എന്നാണു് അഭിസംബോധനചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. വെറും ഉപരിപ്പവബ്ധഭൂതികൾക്കു് അതു് ഒരു ബഹുമാനഹീനതയായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഗ്രീക്കു്, സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ വിവക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അതു് ബഹുമാനാനുഗ്രഹവും അതേ അവസരത്തിൽ അർത്ഥഗർഭവുമാണു്. സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ ദൈവം വാശാനം ചെയ്തിരുന്ന ആ “സ്രീ” പ. കന്യകമറിയംതന്നെയെന്നുള്ള വസ്തുത “സ്രീ” എന്നുള്ള സംബോധന പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. കുരിശിൻചുവട്ടിലുള്ള അവളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കേവലം യാദൃച്ഛികമല്ല. അതു് ദൈവത്തിന്റെ സ്തുത്യർഹമായ പരിപാലനയിൽ പ. കന്യക നരകല പരിത്രാണത്തിൽ അവളുടെ സഹനം വഴിയായി സഹകരിക്കണമെന്നു് മുൻകൂട്ടി ക്രമീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു്.

പഴയ നിയമത്തിൽ പ. കന്യക സഹരക്ഷക എന്ന നിലയിലുള്ള അനേകം പ്രതീകങ്ങളും (Symbols) പ്രതിമരായകളും (Types) നാം ദർശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നോഹിന്റെ പെട്ടകം, ജലപ്രളയത്തിനുശേഷം ദൈവം നോഹിനോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടിയുടെ സൂചനയായ മഴവില്പ് മുതലായവ പ്രതീകങ്ങളും ദെബോറാ, ജൂദിത്തു്, എസ്തേർ മുതലായവർ പ്രതിമരായകളുമാണു്.

മറിയത്തിന്റെ പരിത്രാണ കർമ്മത്തിലുള്ള സഹകരണം വളരെ വ്യക്തമാംഗരീതിയിൽ മദ്ധ്യശതകങ്ങളുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ നാം സഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ പ്രബോധനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്ന മൂന്നാം ഇന്നസെൻറു് മാർപ്പാപ്പാ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അപ്പാ വഴി മരണം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, മറിയംവഴി ലോകത്തിനു് ജീവൻ പ്രദാനംചെയ്തു... പാവനസ്മരണാർഹനായ ഒമ്പതാം പീയൂസ് മാർപ്പാ

പ്പാ ദൈവജനനിയുടെ അമഹോത്ഭവം വിശ്വാസ സത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “ഇൻ-എഫാബിലിസ് ദേവൂസ്” എന്ന തിരുവെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു മനുഷ്യസ്വഭാവം

വം സ്വീകരിച്ചു് നമുക്കെതിരായിട്ടുള്ള വിധിവാചകം വിജയകരമായി കുരിശിനോടു് ചേർത്തു് താച്ചു് അതിനെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി. പ. കന്യക അവിടത്തോടു് അവിഭക്തമായി അവഗാഢമാംവിധം യോജിച്ചുകൊണ്ടു് നീചസുപ്പത്തോടു് (പൈശാചികശക്തികളോടു്) നിത്യമായിട്ടുള്ള വൈര്യത്തിൽ—സമരത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായ വിജയം അവന്റെമേൽനേടി. അവളുടെ അമലമായ പാദങ്ങളാൽ പിശാചിന്റെ ശിരസിനെ തകർത്തു.,, (4)

സുഭഗസ്മരണാർഹനായ പതിമൂന്നാം ലെയോ മാർപ്പാപ്പ Jucunda Semper (ജുക്കൻഡാ സേമ്പർ) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: “പ. കന്യക സ്വപുത്രന്റെ മാനവവംശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പൂർണ്ണമായ പരിഹാരസമുപ്തത്തിൽ നേരത്തെ തന്നെ ഭാഗഭാക്കാണ്. സീമാതീതമായ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതയായി നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും അവളുടെ പുത്രരായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മറിയം മിശിഹായുടെ കുരിശിനു സമീപം നിന്നിരുന്നു. വ്യാകുലവാളാൽ അവളുടെ ഹൃദയം ഭേദിച്ചു് അവളും പുത്രനോടുകൂടി ആത്മനാ മരിക്കുകയും സ്വപുത്രനെ ദൈവനീതിക്കായി സ്വമനസ്സാ ഹോമിക്കുകയും ചെയ്തു.”

പ. പിതാവു് വി. പത്താം പീയൂസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പ. കന്യക അവളുടെ ദിവ്യസുതന്റെ അന്ത്യനിമിഷമടുത്തപ്പോൾ കുരിശിന്റെ സമീപത്തു് നിന്നിരുന്നു. അവൾ ദൾിച്ച ആ ഭയങ്കരമായ രംഗത്തിൽ ശോകാന്തരായിട്ടല്ല പ്രത്യുത അവളുടെ ഏകജാതൻ മാനവ വംശത്തിന്റെ സമുദ്ധാരണത്തിനു വേണ്ടി സഹിക്കുന്നു എന്ന് ഉള്ള ചിന്തയാൽ സത്തുഷ്ടയായത്രെ അവൾ അവിടെ നിന്നിരുന്നതു്. സാധിക്കുമെങ്കിൽ അവളും ദിവ്യസുതൻ സഹിച്ചതെല്ലാം സ്വയം സഹിക്കുന്നതിൽ സന്നദ്ധയായി. കന്യകയ്ക്കു് മിശിഹായോടു സഹനത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലുമുള്ള യോജ്യത നിമിത്തം യഥാർത്ഥത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ലോകത്തെ വീണ്ടെടുത്തവൾ എന്ന് അവളെ (Reparatrix) ന്യായമായി വിളിക്കാം.....അവൾ വിശുദ്ധിയിലും മി

(4) Pope Pius ix Bulla Ineffabilis Deus.

ശിഹായോടുള്ള ഐക്യത്തിലും എല്ലാവരെയും അതിലും ഘീകുന്നതിനാൽ, പരിത്രാണ കർമ്മത്തിൽ മിശിഹായോടു സഹകരിച്ചതിനാൽ, മിശിഹാ നമുക്കുവേണ്ടി നീതി പ്രകാരം (de condigno) സമ്പാദിച്ചതെല്ലാം പ. കന്യക ഔചിത്യപ്രകാരം (de congruo) സമ്പാദിച്ചു. (5)

കന്യകമറിയം അവളുടെ സുതനോടൊരുമിച്ചു് സഹിക്കുകയും അവിടുത്തോടൊരുമിച്ചു് മരിക്കുന്നതിനു് സന്നദ്ധയാവുകയും ചെയ്തു. അവൾ സ്വസുതന്റെ മേലുള്ള മാതൃസഹജമായ അധികാരം ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പരിത്യജിച്ചു. അവളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വസുതനെ ബലികഴിച്ചു. അതിനാൽ പ. കന്യക ക്രിസ്തുവിനോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചു എന്ന് ന്യായമായി പറയാം എന്ന് ബനഡിക്റ്റസ് പതിനഞ്ചാമൻ പാപ്പായും ഈത്തർ സൊഡാലിറ്റിയായ എന്നവിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (6). “മിസരെന്തിസിമൂസ് റെഡംപ്തോർ” (Misericordissimus Redemptor) എന്ന ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ പാവനസ്മരണാർഹനായ പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “പ. കന്യക കരിശിൻ ചുവട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് മിശിഹായെ ഒരു ബലിവസ്തുവായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവൾക്കു് മിശിഹായോടുള്ള അതുഭൂതാവഹമായ ഐക്യം കൊണ്ടും അവളുടെ പ്രത്യേകമായ യോഗ്യതകളാലും പരിഹാരക (Reparatrix) എന്ന് ന്യായമായി അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതാണു്.

ശാശ്വത സ്മരണാർഹനായ പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് “മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരം.” (മിസ്കിച്ചി കോർവിരിസ് ക്രിസ്കി) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു: “ജനപാപത്തിൽനിന്നും കർമ്മപാപത്തിൽനിന്നും വിമുക്തയായ പ. കന്യക മിശിഹായോടു ഏറ്റവും യോജിച്ചുകൊണ്ടു്, ആദിതന്റെ നിർഭാഗ്യ പതനത്താൽ പാപമാലിന്യ

(5) Pope Pius x. Ency. Ad diem illum.

(6) Pope Benadict. xv Ency. Inter Sodalicia

ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സന്തതികൾക്കുംവേണ്ടി അവളുടെ മാതൃസ്നേഹവും മാതൃജന്യമായ അവകാശവും ബലിവസ്തുവായ മിശിഹായോടുകൂടി സ്വയം ഗാഹുൽത്താമലയിൽ നിത്യപിതാവിന്നു സമർപ്പിച്ചു.' അദ്ദേഹം മെഡിയാത്തോർ ദേയി (Mediator Dei) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിലും, സ്വർഗ്ഗാരോപണം വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ച 'മുനിഫിഷെന്തിസിമൂസ് ദേവൂസ്' (Munificentissimus Deus) എന്ന തിരുവെഴുത്തിലും ഇതേ ആശയംതന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭാപിതാക്കന്മാരും, വേദപാരംഗതന്മാരും, ദൈവശാസ്ത്ര കോവിദരും ഈ സംഗതി നേരത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. വി. ജസ്റ്റിൻ, ഒരിജൻ, ടെർട്ടുല്യൻ മുതലായവർ അവളെയും പ. കന്യകയെയുംതമ്മിൽ താരതമ്യവിവേചനംചെയ്ത് അവളാ മാനവകലത്തിന്റെ നാശത്തിന്നു കാരണമായതുപോലെ പ. കന്യക മാനവവംശത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണഭൂതയായി എന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യസഭാപിതാവും വേദപാരംഗതനുമായ വി. എപ്രേമിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിച്ചാലും: 'ദൈവം അവളെ എല്ലാ കന്യകകളിൽനിന്നും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ഉപകരണമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു'. (7)

വിശുദ്ധ വാഗ്ദീപം വേദപാരംഗതനും സഭാപിതാവുമായ വി. അബ്രോസ്യസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'മിശിഹായ്ക്കു് എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു് ആരുടെയും സഹായം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വമാതാവിനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അവളുടെ സഹനത്തെ എല്ലാവരുടെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചു.' അഗാധപണ്ഡിതനും മെത്രാനും വേദപാരംഗതനും സഭാപിതാവുമായ വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ വ്യക്തമാണ്: 'ഇതാ ഇവിടെ വലിയ രഹസ്യം. നമുക്കു് മരണം സംഭവിച്ചതു് സ്രീ വഴിയായിട്ടാണ്. ജീവൻ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു് സ്രീ വഴിയായിട്ടുതന്നെ. രണ്ടുവസ്തുവും—സ്രീയും പുരുഷനും—പിശാചിനെ കീഴടക്കി.'

എഫേസ്യസ് സുന്നഹദോസിൽ വേദപാരംഗതനായ വി. സിറിൽ ഇപ്രകാരം ഉൽഘോഷിച്ചു: “മറിയത്തെ നീക്കിക്കളയുക, കരിയ്ക്കു് നിലംപതിക്കും.” വി. ജോൺ ഡമഷേൻ കാര്യമാത്രം പ്രസക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “മറിയമേ! നീ വഴിയായി ക്രിസ്തു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു.” വേദപാരംഗതനും മറിയഭക്തശിരോമണിയുമായ വി. ബർണാർദ് വളരെ ഗഹനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു: “അല്ലയോ മാതാവേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം നിന്നിലും, നീ വഴിയായും, നിന്നിൽനിന്നും സർവ്വശക്തന്റെ ദയാപൂർണ്ണമായ കരങ്ങൾ വീണ്ടും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.”

മഹാനായ വി. അൽബറേന്താസിനോറൈനും കരുതപ്പെടുന്ന ‘Mariale’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ശിഷ്യരെല്ലാവരും യേചകിതരായി പലായനം ചെയ്തപ്പോൾ പ. കന്യകമാത്രം സ്വ പുത്രന്റെ സമീപത്തു നിന്നും സഹിച്ചതിനാൽ അവിടത്തെ രാജ്യത്തിൽ സഹകാരിയും പരിത്രാണ കർമ്മത്തിൽ സഹായിയുമായിട്ടുണ്ട്.” (8)

ദൈവദൂത സന്നിഭനായ വി. തോമസ് അക്വിനാസ് സിമിയോന്റെ പ്രവചനത്തെ പരാമർശിച്ച് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ആ പ്രവചനം പല വസ്തുതകൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് പ. കന്യകയുടെ സഹനം. സീമാതീതമാണ്. നാം നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാർ വഴിയായി വല്ലതും ചെയ്യുമ്പോൾ അതു നാംതന്നെ ചെയ്യുന്നതായി പരിഗണിക്കാം. സ്നേഹവും, സഖിത്വവും രണ്ടു വ്യക്തികളെ ഒന്നാക്കി മാറ്റുന്നു. ദിവ്യകന്യകയും മിശിഹായും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹവും ഐക്യവും എത്ര വലുതാണ്.” അതുകൊണ്ടുതന്നെ മിശിഹാ ചെയ്തത് പ. കന്യക ചെയ്തത് എന്നു പറയുന്നതിനു സാധിക്കും. എന്നാൽ പ. കന്യക അതിലുമുപരിയായി പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സജീവമായി സഹകരിച്ചു, കരിശിൻചുവട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ട്. വേറൊരു പ്രസംഗത്തിൽ വി. തോമസ്

(8) Fr. Cyril Bernard Madonna. The Second Eve.

അക്വിനാസ് പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്: ‘‘പുരുഷൻ സ്ത്രീയോടു നീ വഴിയായിട്ടാണ് ഞാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടത് എന്നു പറയുന്നപക്ഷം സ്ത്രീയ്ക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും ഞാൻ വഴിയാണ് നീ രക്ഷപ്പെടുന്നത് എന്ന്.’’ (9)

ആർനോൾഡ് ഓഫ് ബൊനെവാര വളരെ സജീവമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു: ‘‘നിങ്ങൾ ആ ദേവാലയത്തിൽ രണ്ടു ബലിപീഠം കാണുന്നുണ്ടു്. ഒന്ന് മറിയത്തിന്റെ മാർവിടത്തിലും (breast) ഒന്ന് മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിലും. മിശിഹാ അവിടത്തെ ശരീരം ബലിയ്പ്പിച്ചു. മറിയം അവളുടെ ആത്മാവും.’’ (10)

ത്രെനോസ് സുന്നഹദോസിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച അല്ലോൻ സൂസ് സാരമറോൻ പറയുന്നു: ‘‘മാതാവിന് പരിത്രാണകൃത്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗഭാഗിത്വമുണ്ടാകണമെന്ന് രക്ഷകൻ തീരുമാനിച്ചു. അക്കാരണത്താൽ നമ്മുടെ രക്ഷ രണ്ടുപേരിൽനിന്നുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പുറപ്പെടുന്നത്.’’

കാനൻ ബിറാർമി, വി. തോമസ് അക്വിനാസ് മിശിഹായുടെ പരിഹാരകർമ്മത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പ. കന്യകയിലും സാത്മകമാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: ‘‘മിശിഹായോടു കൂടി സഹിച്ച മറിയത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്ര അപാരമാണ്. പരിഹാരമുണ്ടായ കൃത്യം എത്ര മഹത്തമമാണ്. അവളുടെ ദൈവമാത്രത്വം വഴി ദൈവത്വത്തിന്റെ സീമകളെ സമീപിച്ചവൾ, എല്ലാ പാപമാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം വിമുക്ത, അവൾക്കുവേണ്ടി യാതൊരു പരിഹാരവും അർപ്പിക്കുവാനാവശ്യമില്ലാത്തവൾ, അവളുടെ വ്യഥ എത്ര സീമാതീതം.’’ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ് അവൾ, സഹിക്കുന്ന സ്വസ്തനായ മിശിഹായോടു എത്രമാത്രം താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചു എന്ന്

‘‘പ. കന്യക ഔചിത്യരീत्या നമുക്കുവേണ്ടി ഒരു പരിഹാരമർപ്പിച്ചു. അതു് അവിടത്തെ ദിവ്യസ്തനേറ

തു് കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അമൂല്യമത്രെ.' (11)

ആദ്യമായിത്തന്നെ പ. കന്യക പരിപൂർണ്ണമായി അവളുടെതന്നെ സഹരക്ഷകയാണ്. അവളുടെതന്നെ സഹരക്ഷകയായ അതേ മഹനീയകൃത്യത്താൽ അവൾ മാനവരാശിയുടെയും സഹരക്ഷകയായി എന്നത്രെ ഡോ. ജി. ഡി. സ്കീത്ത് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ. കന്യക മാനവകുലത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് കുരിശിൻ സമീപം നിന്നുകൊണ്ട് പ്രധാന പുരോഹിതനായ മിശിഹായോടു കൂടി സഹകരിക്കുകയും ദൈവിക ബലിവസ്തുവിനെ നിത്യപിതാവിൻ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. ബൊനവെന്തുരായും മറുപല വേദപാരംഗതരും ഈ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ. കന്യകയും ആ ബലിയിൽ ഒരു ബലിവസ്തുതന്നെയായിരുന്നു.

1951-നവംബർ 26-ാം തീയതി ക്യൂബായുടെ തലസ്ഥാനമായ ഹാവനായിലെ കർദ്ദിനാൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ക്യൂബായിലെ ഹയരാക്നിയം ചേർസ് പ. കന്യകയുടെ സഹരക്ഷക എന്ന സ്ഥാനം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് പ. പിതാവു് പത്രണ്ടാം പീയൂസ് തിരുമേനിയോടു് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. (12)

പ. കന്യക മിശിഹായോടുള്ള ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യവും വിധേയത്വവും വഴി മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിലും മരണത്തിലും ഭാഗഭാക്കുകയും ലോകപാപത്തിനു് പരിഹാരമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാനവരാശിയുടെ പരിത്രാണത്തിനാവശ്യമായ യോഗ്യത സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദപാരംഗതനായ വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിമതം ഒരാരം വിശുദ്ധിപ്രാപിക്കുന്നത്, അഥവാ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നത് മിശിഹായോടു് എത്രമാത്രം അനുരൂപനാകുന്നു, പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ എത്രമാത്രം സഹകരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും വിശുദ്ധിയുടെ

(11) G. Lagrange, Mother of the Saviour and our interior life.

(12) J. B. Carrol. Mariology. vol. ii. Mary's Corredemption.

മാനദണ്ഡമിതാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ ദിവ്യമാതാവിനോളം മിശിഹായോടു അനുരൂപരായ വ്യക്തികൾ ആരുമില്ലെന്ന് നിസ്തർക്കം പറയുവാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടും മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലായി സഹകരിച്ച മനുഷ്യവ്യക്തി പ. കന്യകയാണെന്നുള്ളത് അവിതർക്കിതമാണ്. അതിനാൽ പ. കന്യകമറിയത്തെ സഹരക്ഷക എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു സംഗത്യുമില്ല. മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഈ മാതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവിടത്തെ അപദാനങ്ങൾ പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സുകരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പ. കന്യകയ്ക്കു നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലുള്ള സമുന്നതമായ സ്ഥാനമെന്തെന്ന് മനസ്സിലായാൽ മാത്രമേ ആ മാതാവിനെ നാം യഥാർത്ഥം വണങ്ങുകയുള്ളൂ. വിശുദ്ധന്മാർ എല്ലാവരും ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കി പ. കന്യകയുടെ നേരെ പുത്രസഹജമായ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്തു് എത്തിച്ചേർന്നത് പ. കന്യകയുടെ സഹായത്താലാണെന്ന് എല്ലാ വിശുദ്ധരും പറയും. അതുകൊണ്ടത്രെ പ. കന്യകയുടെ നേരേയുള്ള ഭക്തി നിത്യരക്ഷയുടെ സുനിശ്ചിതമായ അടയാളമാകുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നത്.

പാപപരമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന എത്ര വ്യക്തികളാണ് പ. കന്യകയുടെ സഹായത്താൽ അവരുടെ പാപജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവവുമായി രമ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. തിരുസഭാ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏകദേശ ഓരോന്നും നാം പരിശോധിച്ചാൽ അവിടെയെല്ലാം ഈ ദൃശ്യ സംഭവങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാണ്. വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, സഭാപിതാക്കന്മാരും, മാപ്പാപ്പാമാരും, വേദശാസ്ത്ര വിശാരദരുമെല്ലാം പ. കന്യകയുടെ സഹരക്ഷണീയകർമ്മത്തെ സാർവത്രികമായിത്തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവർ അതിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പദപ്രയോഗത്തിലോ, അർത്ഥവ്യാപ്തിയിലോ മാത്രമേ വിഭിന്നാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന വസ്തുതയും സ്മർത്തവ്യമാണ്.

അദ്ധ്യായം നാലു

തിരുവടയുടെ മഠത്തിന്

പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വം മരിയശാസ്ത്രത്തിൽ ഏറ്റവും സുവ്യക്തമായി സാർവത്രികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സത്യമാണ്. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും നൈസർഗ്ഗികമായിത്തന്നെ പ. കന്യകയെ മാതാവ് എന്നാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. കന്യകമറിയം യഥാർത്ഥത്തിൽ മിശിഹായുടെയും നമ്മുടെയും മാതാവാണ് അതുകൊണ്ട് അവൾ ഒരുർത്ഥത്തിൽ നമ്മെ ഉദരത്തിൽ സംവഹിക്കുകയും പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ദിവ്യജനനി ഇപ്പോഴും തുടന്ന് പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പോകേണ്ടതാണ് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച മാതൃസഹജമായ ഈ വാത്സല്യം.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീരുന്നതിന് ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഒരു നവ്യജനനമത്യാവശ്യമാണല്ലോ. വി. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം അദ്ധ്യായം iii 3-7: ‘സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു ഒരു മനുഷ്യൻ ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ജനിക്കുന്നി

ല്ലെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവൻ കഴിയുകയില്ല.

ii കോറി. v, 17-18. അതുകൊണ്ട് മിശിഹായി ലുള്ള ഏവനും പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുന്നു.

നമ്മുടെ പരിചിന്തനത്തിന് വിഷയമാകേണ്ട വസ്തുത ആദ്ധ്യാത്മികമായ പുതിയ ജനനത്തിൽ പ. കന്യകയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനമെന്താണെന്നുള്ളതാണ്. അഥവാ എന്താണ് പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വം?

ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നപ്രകാരം ദിവ്യജനനിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം വരപ്രസാദ മദ്ധ്യസ്ഥതയിലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. മറ്റു ചിലർ പറയുന്നത് മിശിഹാ കരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് പ. കന്യകയുടെ മാതൃത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചതുവഴിയായി മാതാവായി തീർന്നു. എന്നാൽ ഫാദർ ലേഷ്ൻഡിർ സി. എസ്. എസ്. ആർ., മറാനേകം പണ്ഡിതരുടെയും അഭിമതം നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വസ്തുതനെ ക്രിസ്തു ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്ന്ത്രേ. പ. കന്യകയുടെ മാതൃത്വം ആരംഭിക്കുന്നത് പ്രകൃത്യതീത ജീവന്റെ കർത്താവായ മിശിഹായോടു് നമുക്കും പ. കന്യകയ്ക്കുമുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നാണ്. നമ്മുടെ ആത്മീയ ജീവദാതാവായ മിശിഹായുടെ മാതാവായതിനാൽ അമലോത്ഭവകന്യക നമ്മുടെ ആത്മീയമാതാവാണ്; മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവായതുകൊണ്ട് അതുലമനോഹരമായ മറിയം അവയവങ്ങളുടെയും മാതാവായിരിക്കണം. ഒരു മാതാവ് ശിരസ്സ് മാത്രം പ്രസവിക്കുക എന്നത് വിരൂപമാണ്. പക്ഷേ ഈവക സംഗതികളൊക്കെ വരും പരിമിതവും നിയമാധിഷ്ഠിതവുമാണ് എന്നു തോന്നിയേക്കാം.

നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവൻ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരത്തെയും അവിടന്ന് ലോകപാപശാന്തിക്കായി അർപ്പിച്ച ബലിയേയുമാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പ. കന്യക നമ്മുടെ മാതാവായിരിക്കണമെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു മഹാസംഭവങ്ങളിലും മറിയത്തിന് സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കണം. പ. കന്യക

ദൈവമാതൃത്വവും, സഹരക്ഷകസ്ഥാനവും വഴിയായി നമ്മുടെ പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്നു മകുടമണിയുന്ന ആ രണ്ടു കൃത്യത്തിലും വളരെയധികം സഹകരിച്ചതായി മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

“മനുഷ്യാവതാരകർമ്മത്തിൽ പ. കന്യക അവളുടെ ദൈവമാതൃത്വസ്ഥാനത്തിൽ പ്രകൃത്യതീതജീവനിലേക്കു നമ്മെ ഗർഭം ധരിക്കുകയും കാൽവരിയിൽ നമ്മെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു.” (1)

ജനിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു് സ്വാഭാവികതലത്തിൽ ശാരീരികമായിരിക്കുന്ന (Physical) തുപോലെ പ്രകൃത്യതീത മണ്ഡലത്തിലും ശാരീരികജനനത്തോടു് സാധമ്യമുണ്ടു് (Something physical). “നമ്മുടെ കർത്താവിശോഭിനിപ്പിക്കാത്ത മനുഷ്യസ്വഭാവമാണു് നമ്മുടെ പ്രകൃത്യതീതജനനത്തിന്റെ ഉപകരണ കാരണം (Instrumental Cause). മറിയം യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ മാതാവായെന്നതിൽ മിശിഹായെപ്പോലെ അവളുടെ പ്രസാദവര പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു് നമുക്കു നൽകിനമ്മെ പ്രകൃത്യതീതതലത്തിൽ ജനിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മിശിഹാ മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സ് എന്ന നിലയിൽ ദൈവസുതസ്ഥാനം നമുക്കു് നൽകിക്കൊണ്ടു് മാത്രമല്ല നവകലത്തെ നവീകരിച്ചു. വേദപാരംഗത്തും സഭാപിതാവുമായ വി. ഇരണേവുസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ മിശിഹാ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവനും തന്നിൽ സംഗ്രഹിച്ചു് നമ്മെ ദൈവപുത്രരാക്കി നിർത്തു. അതിന്നു് സുതനായ ദൈവത്തിന്നു് മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിക്കുകയും മാത്രമല്ല നവരാശിയുമായി ഏകീഭവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പ. കന്യകമറിയം അവിടുത്തെ ദൈവമാതൃത്വപദാർത്ഥം ഇതു് സാധിതപ്രായമാക്കി. ഇപ്രകാരം പ. കന്യകയുടെ ഉല്പാദനകർമ്മത്തിൽ (Generative action) ദൈവമാതൃത്വവും ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വവും സമ്മേളിച്ചു. പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം മിശിഹായുടെ

(1) J. B. Carrol. Mariology vol. II. Mary's Spiritual Maternity by W. Sebastian. O. F. M. S. T. D.

മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സ് എന്ന സ്ഥാനവുമായി അഭേദ്യമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറിയത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വത്തിന്റെയും മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസിന്റെയും അന്ത്യം ഒന്നുതന്നെയാണു്. മനുഷ്യകലത്തിന്റെ നവീകരണവും മിശിഹായുടെ ശിരസ്സ് എന്ന സ്ഥാനവും മറിയത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥാനവും പ്രകൃത്യതീത ജീവദായകത്വത്തിനുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ശക്തിയാണു്.

പ. കന്യകയുടെ മാതൃത്വത്തിന് ദൈവികപിതൃത്വത്തിന്റെ ഫലദായകത്വത്തിൽ അഥവാ, ഉല്പാദനശക്തിയിൽ (fecundity or fruitfulness) പരിത്രാതാവും തന്റെ സുതനമായ ദൈവപുത്രനോടു് യോജിക്കുമ്പോൾ ഭാഗഭാഗിത്വം സിദ്ധിക്കുന്നു. അപ്രകാരം കന്യകമറിയം നിത്യജീവന്റെ ബീജമായ (germ)-(വിത്തു്)-വരപ്രസാദം നമ്മിലേയ്ക്കു് പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നു. (2)

പ. കന്യക തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വം വഴി തന്നേതായ ചിലതെല്ലാം നമുക്കു തരുന്നു എന്ന് അനുഭവസിദ്ധമാണു്. ആദ്ധ്യാത്മികജീവൻ ശിരസായ മിശിഹായുടെയും പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മാതൃത്വത്തിന്റെയും സംയുക്തപ്രവർത്തനം വഴി നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വം ദൈവികസ്വഭാവവുമായി വ്യക്തിത്വത്തിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, സാത്വികമായ സംയോജനം വഴി (hypostatically) വരപ്രസാദത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനത്തിനു് ഉപകരണകാരണമാണു് (Instrumental Cause). ചില വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഏതാദൃശമായ ഒരു സ്വാധീനത പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്കുള്ളതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.

മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സായി മിശിഹാ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യാവതാരത്തിലും, പരിപൂർണ്ണമായി അതിന്റെ ശക്തി അംഗങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുതു് പരിത്രാണകർമ്മത്തിലുമാണു്. പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വത്തിലും ഈ രണ്ടു് ഘട്ടങ്ങൾ നാം ദർശിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രാരംഭം മനുഷ്യാവതാരത്തിലും പൂർത്തി

(2) Garrigue Lagrange .O. P. Mother of the Saviour and our interior life.

കരണം സഹരക്ഷണീയ കൃത്യത്തിലുമാണ്. ദൈവമാത്രത്വമാണ് ആദ്ധ്യാത്മികമാത്രത്വത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം. ആദ്ധ്യാത്മികമാത്രത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവം പ. കന്യകമറിയത്തിൽ ഏറ്റവും സമുന്നതവും പ്രകൃത്യതീതവുമായ ചില ശക്തിവിശേഷങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആദ്ധ്യാത്മികമാത്രത്വം എന്താണെന്നു ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ കന്യകമറിയത്തിന്റെ പ്രകൃത്യതീതമായ അസ്തിത്വം (Supernatural Being) എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

പ. കന്യകയുടെ ഉൽപ്പാദനപ്രവർത്തനം (Generative-act) മറ്റൊറ്റാ ഉൽപ്പാദനപ്രവർത്തികളെയുംപോലെ വ്യക്തിത്വത്തിലാണ് പര്യവസാനിക്കുന്നത്. ദൈവസുതനായ മിശിഹായുടെ ജനനത്തിൽ പ. കന്യകയും സജീവമായി സഹകരിച്ചു. മിശിഹായുടെ മനുഷ്യാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും (Infusion of the soul) ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടു് വ്യക്തിപരമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും (Hypostatic union) പ. കന്യക ഒരു ഉപകരണകാരണമാണ് (Instrumental cause). ദൈവവചനത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ഇത്ര വലിയ ഒരു സ്വാധീനത ചെലുത്തുന്ന ദിവ്യകന്യകയുടെ ശക്തി വെറും മാനുഷികമായ ശക്തികൾക്കെല്ലാം അതീതമായിരിക്കണം. അതിനാൽ പ. കന്യക സാധാരണ മാനുഷികസ്വഭാവ തലത്തിൽനിന്നും വരപ്രസാദത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നത സാത്വിക തലത്തിലേയ്ക്കു് (Hypostatic order) ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു് അനുപേക്ഷണീയമാണ്. വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ റവ. ഫാ. റിപാർട്ടോ എസ്. ജെ. കാർലോസ് സെൽമൊറാൽ, ക്രിസോസ്റ്റോം ദെ പംപലോണാ, അലോൺസോ, കോൾമർ, ബോവർ മുതലായ അനേകംപേർ ഈ അഭിപ്രായമുള്ളവരാണ്. “പ. കന്യകയുടെ ദൈവമാത്രത്വത്തിന്നു ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിലുള്ള അതുല്യതാവഹമായ ഭാഗഭാഗിത്വം ലഭിക്കുന്നു. നിത്യത്വത്തിൽ പിതാവു് ജനിപ്പിച്ച അതേ സുതനെത്തന്നെ സമയത്തിൽ പ. കന്യക ജനിപ്പിക്കുന്നു.” (3)

ദൈവസുതനായ മിശിഹാ ഈ ലോകത്തിൽ അവ തീർന്നതായത് പരിത്രാണകത്വം. (Soteriological mission) നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാണ്. അവിടന്നു ദൈവ സുതനാണ്, പരിത്രാതാവാണ്. പ. കന്യകയെ മനുഷ്യാവതാരകർമ്മത്തിനുശേഷം അവിടത്തെ പരിത്രാണകത്വത്തിൽ അകറ്റി നിർത്തി എന്നു പറയുന്നത് സമുചിതമാണോ; യുക്തിപൂർണ്ണമാണോ? മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നവീകരിക്കേണ്ടതായ മനുഷ്യത്വം മിശിഹാ സ്വീകരിച്ചത് പ. കന്യകയിൽനിന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ദൈവജനനി യുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം ദൈവിക വ്യക്തിത്വത്തോടും അവിടത്തെ പരിത്രാണകർമ്മത്തോടും ബന്ധിതമാണെന്നുള്ളത് തികച്ചും സമുചിതമാണ്.

മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ദൈവം പ. കന്യകയിൽനിന്നും മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. ദൈവജനനി പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ സ്വസുതനിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യവംശത്തിനു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാത്മീയബാധ്യവുമായിരുന്നു ഇത്. മാനവരാശിയിൽ ദൈവികജീവൻ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവജനനിയും സ്വജാതനും തമ്മിലുള്ള അതുഭൂതാവഹമായ, മഹോന്നതമായ ഐക്യംപോലെ വിവാഹത്തോടു് സാദൃശ്യമായ വേറൊരു സംയോജ്യതയില്ല. (4)

എല്ലാ മനുഷ്യരും അവരുടെ പ്രകൃത്യതീതജീവൻ സ്വീകരിക്കുന്നത് മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ പ. കന്യകയിൽനിന്നാണ്. ദൈവസുതനെ ഗർഭം ധരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മറിയത്തിന്റെമേൽ നിശ്ചയിച്ച അതേ പരിശുദ്ധാത്മാവുവഴിതന്നെയാണ് നമ്മളും അവിടത്തെ പുത്രന്മാരായിത്തീരുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവു വഴിയായി കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ ദൈവവചനം മാംസമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, എല്ലാ മനുഷ്യരും മിശിഹായുടെ സഹോദരന്മാരായി; ദൈവപുത്രന്മാരായി. അവളുടെ മാതൃത്വം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യാവതാരത്തോടും പരിത്രാ

(4) W. Sebastian. O. F. M. Mary's Spiritual maternity J. B. Carrol. Mariology, Vol: ii.

ണകമ്മത്തോടും അദ്ദേഹമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (5)

മറിയത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വത്തിന് മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. നസ്രസിൽവച്ച് അവിടന്ന് നമ്മെ ഗർഭം ധരിച്ചു; കാൽവരിയിൽ വരപ്രസാദജീവനിലേയ്ക്ക് പ്രസവിച്ചു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥം വഹിച്ചുകൊണ്ടും പരിത്രാണകമ്മത്തിന്റെ ഫലമായ വരപ്രസാദത്തെ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടും മാതൃത്വം തുടരുന്നു. മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളെല്ലാവരും ശിരസായ മിശിഹായെപ്പോലെതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും കന്യകമറിയത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്താൽ ജനിക്കുന്നു. മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളെ മിശിഹായോടനുരൂപരാക്കിത്തീർക്കുന്ന മൂശയാണ് (Mould) മറിയം.

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം ഇതു സംബന്ധിച്ച് എന്ത് തെളിവു നൽകുന്നു എന്നു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. സൃഷ്ടി: പുസ്തകം അദ്ധ്യ: iii വാ 15, വി. ലൂക്കാ സു: i. 26-38. പ. കന്യകയുടെ മാതൃത്വം മിശിഹാതന്നെ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് നാം കാണുന്നുണ്ട്. പരിത്രാണകമ്മത്തിനുമകം ചാർത്തിയ കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ സ്വമാതാവിനെയും ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനെയും മിശിഹാ കാണുന്നു. “ഇശോ തന്റെ അമ്മയും, താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് തന്റെ അമ്മയോടു് “സ്രീ ഇതാ നിന്റെ മകൻ” എന്നും, ശിഷ്യനോടു് “ഇതാ! നിന്റെ അമ്മ” എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. ആ ക്ഷണം മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.” (6). വി. യോഹന്നാൻ ഇവിടെ ശിഷ്യൻ എന്ന പദമുപയോഗിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം മാനവരാശിയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനാണ്. മിശിഹാ പരിത്രാണകമ്മം പരിപൂർത്തിയാക്കുന്ന ലോകപരിത്രത്തിലെ മഹത്തമമായ ആ നിമിഷത്തിൽ വെറും

(5) Dr. G. D. Smith, Mary's Part in our Redemption.

(6) വി. യോഹ: xix. 26-27.

ഭൗമികമായ ചിന്തയോടുകൂടിയാണ് പ്രസ്താവിച്ചത് എന്ന് വിചാരിക്കുകപോലും സാധ്യമല്ല. ആ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് മിശിഹായുടെ പ്രഖ്യാപനമെങ്കിൽ അത് മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിനുമുമ്പ് സാധിക്കുമായിരുന്നു. വി. യോഹന്നാന്റെ പ്രതീകാത്മകമായ പ്രസ്താവങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽ ഇതിന് ആദ്ധ്യാത്മികമായ അർത്ഥം കല്പിക്കുകയാണ് കൂടുതൽ യുക്തിപൂർവ്വം. വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിൽ പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ സൂര്യനെ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയും ഇതിന് ഉപോൽബലകമാണ്. പ. കന്യക തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും മാതാവായിത്തീരുന്നതിന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ വാക്കുകൾ മാത്രം മതി. പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വത്തെപ്പറ്റി തിരുസഭ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതായി കാണുന്നു. ആദിമ ശതകങ്ങൾ മുതൽതന്നെ അപ്പൊലേയും മറിയത്തേയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും മറിയം നമുക്കു ദൈവികജീവൻ നൽകുന്നതിനു കാരണഭൂതയായി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ അപ്പൊ എന്നും, ജീവന്റെ മാതാവ്, പുതിയ അപ്പൊ എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രയോഗം സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. മൂന്നാം ഇന്നസെൻറ് പാപ്പാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അപ്പൊവഴി മരണം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മറിയം വഴി ലോകത്തിന് ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു.”

സിക്സാർസസ് അഞ്ചാമൻ മാപ്പാപ്പാ തന്റെ *Dum Ineffabilia* (ഭം ഇൻ എഫബിലിയ) എന്ന ഔദ്യോഗിക ലേഖനത്തിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രസാദവരത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും മാതാവ് എന്ന മറിയത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

“പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന തിരുസഭ ഏറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ. കന്യകയെ എപ്പോഴും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ മിശിഹായുടെ മാതാവായി മാത്രമല്ല, പ്രത്യുത മരണാസന്നനായ അവളുടെ മണവാളൻ അന്ത്യവചസുകൾ വഴിയായി അവൾക്കു നൽകിയ ഏറ്റവും സ്നേഹമുള്ള മാതാവായി തന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു”

എന്നത്രെ ബനഡിക് പതിനാലാമൻ മാർപ്പാപ്പാപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ബെതാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ “അമലോത്ഭവകന്യകയേ, ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധ മാതാവേ, ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും സ്നേഹമുള്ള മാതാവേ” എന്ന് ഊബി പ്രീമം (Ubi primum) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മറിയത്തെ വിളക്കുന്നു.

ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് മറിയത്തെ “ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മാതാവു്” എന്ന് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (7)

പ. പിതാക്കന്മാർ ദൈവമാതാവു് എന്ന അഭിധാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ നമ്മുടെ മാതാവു് എന്ന് പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതിൽനിന്നും പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം ദൈവമാതൃത്വംപോലെതന്നെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിലാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു് എന്നകാര്യം പ്രസ്താവമാണു്. ബനഡിക് പതിനാലാമൻ പാപ്പാജ്ഞാതാശേഷമുള്ള എല്ലാ മാർപ്പാപ്പാമാരും പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനു് കർത്താവിന്റെ അന്തിമശാസനം (Supreme testament) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിനുവ്യത്യസ്തമല്ല ഒരു വസ്തുതയാണു്. അതു് മിശിഹാ കരിശിൽ കിടന്ന അവസരത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുകമാത്രമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ദൈവമാതൃത്വവും, മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവും സഹതാപവും (Compassion) അതിനുള്ള വേദശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനമായി (Ontological foundation) അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

വി. പത്താംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: ഏറ്റവും നിർമ്മലയായ മാതാവിൽനിന്നും ക്രിസ്തു മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ച ആ അവസരത്തിൽത്തന്നെ മിശിഹാ തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും കൂടിച്ചേർന്നു ആ ആദ്ധ്യാത്മിക (മൗതിക) ശരീരത്തെ ത

നോട്ടു ഏകീഭവിപ്പിച്ച (United to Himself) (വി. യോഹ. xvii 20). തന്നിമിത്തം പ. കന്യക തന്റെ ഉദരത്തിൽ പരിത്രാതാവിനെ സംവഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ മിശിഹായുടെ ജീവനിൽ ആരുടെയെല്ലാം ജീവനുണ്ടായിരുന്നുവോ അവരെല്ലാം ഉദരത്തിൽ വഹിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയാവുന്നതാണു്. (8)

പതിനൊന്നാം പീയൂസും പത്രണ്ടാം പീയൂസും ഇക്കാര്യം സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനമായി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. പ. പിതാവു് പത്രണ്ടാം പീയൂസു് പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി മൂന്നു ന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ. കന്യകമറിയം മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യത്തിനായി നല്കിയ സമ്മതം, ദിവ്യസുതന്റെ പീഡാനുഭവത്തിലുള്ള സഹതാപം (Compassion) നമ്മുടെ കർത്താവു് കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തിരുവചനങ്ങൾ.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വം സംബന്ധിച്ചു് സഭാമാതാവിന്റെ മനോഭാവമെന്തെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

സഭാപിതാക്കന്മാരും വേദപാരംഗതന്മാരും ആദിമ ശതകങ്ങളിൽത്തന്നെ മറിയത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വത്തെ പരാശ്രിക്കുന്നുണ്ടു്.

മിശിഹായിലുള്ള നവീകരണം അഥവാ പുനരുദ്ധാരണമാണു് വി. ഇരുന്നേണ്ടിയിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പരിത്രാണതത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രം. ആ വിശുദ്ധൻ പറയുകയാണു്: “ദൈവപുത്രനും മനുഷ്യപുത്രനുമായ മിശിഹാ മനുഷ്യരെ ദൈവത്തിനനുയോജ്യമായവിധം നവമായി ജനിപ്പിക്കുന്ന (Regenerate) ആ ഉദരത്തിൽനിന്നും കന്യാത്വത്തിന്റെ കാന്തിപ്രചരിമയ്ക്കു യാതൊരു കോട്ടവും തട്ടാതെ ജനിക്കുകയും നമ്മെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു.”

പണ്ഡിത പ്രകാശ്യമായ ഒരിജൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “കാൽവരിയിൽവെച്ചു് പ. കന്യക നമ്മുടെ മാതാവാ

യി.' (9). വി. എപ്രേമിന്റെ വാക്കുകളും ശ്രദ്ധേയമാണ്: *Per Evam orta ert mors et vita per Mariam* (അപ്പോഴെങ്കിലും മരണം ഉണ്ടാവുകയും മറിയം വഴി ജീവൻ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.) (10). "കന്യക ലോകത്തിന്റെ രക്ഷ ജനിപ്പിച്ചു, സർവ്വലോകത്തിന്റെയും ജീവനെ പ്രസവിച്ചു.... ഇപ്രകാരം മിശിഹാ കന്യകയിൽ." (11). എന്നിങ്ങനെയാണ് വി. അബ്രോസ്യസ് ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്. മറിയത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമാത്രതം കാൽവരിയിൽ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകൾ പ്രാധാന്യമേറിയവയാണ്: "നമുക്കു സന്തോഷിക്കുകയും കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം വെറും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല പ്രത്യുത ക്രിസ്തുവായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു നമ്മെ കൂടാതെ ശിരസ്സ് മാത്രമാണ്. നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ഒന്നായിരിക്കുകയാൽ പ. കന്യകമറിയം നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതാവാണ്. അവൾ സ്നേഹത്താൽ പ്രചോദിതയായി ശിരസായി മിശിഹായുടെ അവയവങ്ങളായ നമ്മെ സഭയിലേക്കു പ്രസവിക്കുന്നതിനു സഹകരിച്ചു." (12)

വി. ബൊനവന്റുറാ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "അവൾ ദൈവത്തിന്റെ ശാരീരിക (*carnalis*) മാതാവു മാത്രമല്ല മനുഷ്യരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതാവു കൂടിയാണ്. അപ്പോൾ നമ്മെയെല്ലാവരെയും ലോകത്തിൽ ജനിപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ നാമ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിനുള്ളവരായി ജനിപ്പിച്ചു."

വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി പറയുന്നി

(9) Origen. P. G. xiv. 32. Roschini

Mariologia vol. i.

(10) Roschini Mariologia vol. i.

(11) St. Ambrose. P. L, xvi. 1249.

(12) St. Augustine De sancta virginitate.
P. L. 40, 399.

ല്ലെങ്കിലും പരോക്ഷമായി അദ്ദേഹം അതു് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മാനവകലത്തെ നവീകരിക്കുകയാണെന്നും അതിനു് പ. കന്യകയുടെ സമ്മതം അനുപേക്ഷണീയമായിരുന്നുവെന്നും വിശുദ്ധൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ മറിയശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഫാ. ഗബ്രിയേൽ എം. റോസ്സിനി തന്റെ ‘‘മറിയോളജിയാ’’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മറിയത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാതൃത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി പല ന്യായങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനമായവ ദൈവമാതൃത്വം, രക്ഷണീയ കർമ്മത്തിലുള്ള സഹകരണം മുതലായവയാണ്. അതിനുംപുറമെ അദ്ദേഹം സഭാചരിത്രം ഇതിനു് ഉപോൽബലകമാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: ‘‘തിരുസഭാചരിത്രത്തിൽ പ. കന്യക മാനവകലത്തോടു് മാതൃസഹജമായ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായിക്കാണാം. അവൾ അവളുടെ അരുമസന്താനങ്ങളെ പാലിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും, സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’’

റവ. ഫാ. ഷീബൻ ദൈവമാതൃത്വത്തിലും സഹരക്ഷാകർമ്മത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം ദർശിക്കുന്നു. രക്ഷണീയ കർമ്മത്തിലുള്ള മറിയത്തിന്റെ സഹകരണം വിശിഷ്ടാ മിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തിലുള്ള സഹതാപം ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണമായി ഒരു ഉല്പാദന പ്രക്രിയയാണു് (maternal production).....പ. കന്യക പ്രസാദവരജീവൻ മനുഷ്യരിലേക്കു പകരുന്നു. അതിനാൽ കാതലായ ഉല്പാദനപ്രവർത്തനംവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നവ്യജനനത്തിനു് തന്റെ സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (13). രക്ഷകനെ പ്രസവിച്ചതുകൊണ്ടു് തന്റെ മാതൃത്വത്തിന്റെ യോഗ്യതകളാൽ മിശിഹായുടെ ആത്മീയസഹോദരന്മാരായ നമ്മെയും അവൾ പ്ര

(13 M. J. Scheeban. Mariology vol. ii. Mary the Spiritual Mother of the Redeemed.

സവിച്ച. (14)

മറിയം ദൈവമാത്രത്വത്താലും അവിടത്തെ സഹരക്ഷക എന്ന പദവിയിലും സർവ്വ പ്രസാദവരങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥ എന്ന നിലയിലും നമ്മുടെ മാതാവാണ്. നാം ദൈവസുതരാണ്, മിശിഹായുടെ സഹോദരരാണ്, മറിയസുതരുമാണ്. അവൾ ദൈവത്തിന്റെ സജീവമായ മൂശയാണ് (mould). “എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ സംവഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവരിൽ മിശിഹായുടെ പ്രതിച്ഛായമായ മുദ്രിതമാകുന്നതുവരെ.” എന്നു വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. സാധാരണ മാതാക്കൾ നമ്മെ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ പ്രസവിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ദൈവമാതാവു് നമ്മെ രണ്ടുതവണ പ്രസവിക്കുന്നു. ആദ്യം ബത്ഘാമിത്വച്ചു; പിന്നീടു് കാൽവരിയിൽവച്ചു. അവൾ മിശിഹായെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ യാതൊരു വേദനയും അനുഭവിച്ചില്ല; നമ്മെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവനിലേക്കു പ്രസവിച്ചപ്പോൾ തീവ്രയാതന അനുഭവിച്ചു.

മറിയം സഭയുടെ മാതാവു് അഥവാ പരിത്രാണം ചെയ്ത മാനവരാശിയുടെ മാതാവാനെന്നുള്ള സത്യം വേദശാസ്ത്രത്തിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും വേദപാരംഗതന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും, മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽനിന്നും, തിരുസഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനത്തിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കി. ഇനി തിരുസഭാപരിത്രം ഒരു വിഹഗവീക്ഷണത്തിൽ നമുക്കു ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. അവിടെയും പ. കന്യകയുടെ മാതൃപരിലാളന വളരെ പ്രസ്താപ്യമായി നാം കാണും. തിരുസഭ ഔദ്യോഗികമായി പ്രോത്ഘാപിതമായ ആ സുദിനം, പന്തക്കസ്സാതിരനാളിൽ ശ്രീഹന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പ. കന്യകയേയും നാം കാണുന്നുണ്ട്. പരിശുദ്ധാഭൂപി മറിയത്തിന്റെ മേൽ ആദ്യമായി നിഴലിച്ചപ്പോൾ മൗതികശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സ് രൂപംപ്രാപിച്ചു. രണ്ടാമതായി പരിശുദ്ധാ

(14) Dr. G. D. Smith. Mary's part in our Redemption.

രൂപി അവളുടെമേൽ എഴുന്നള്ളിവന്നപ്പോൾ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളും ജനിച്ചു. “പരിശുദ്ധാത്രപിയുടെ പന്തക്കസ്സാദിനത്തിലുള്ള പുതിയ ആഗമനം പ. കന്യകയ്ക്കു സഭയിൽ മാതാവെന്നുള്ള സ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഷേകമായിരുന്നു.” (15). എപ്പോഴെല്ലാം സഭ പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടങ്ങളെ തരണംചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ടോ അപ്പോഴൊക്കെയും പ. കന്യകയ്ക്കുള്ള മാതൃനിവൃ്തിശേഷമായ സ്നേഹം നമുക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ ശൈശവദശയിൽ യഹൂദന്മാരിൽനിന്നും മറ്റു സഭാഭൈരികരിൽനിന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന മർദ്ദനത്തിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ആശ്വാസകേന്ദ്രമായിരുന്നു ദൈവജനനി. ക്രിസ്തുവിനെ രൂപവൽക്കരിച്ച പ. കന്യകയേക്കാൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ അറിവുള്ളവർ ആരുണ്ട് എന്നു് മോ. ഫ്രാങ്ക് ജെ. ഷീൻ ചോദിക്കുന്നു (16) അദ്ദേഹത്തിന്റെ “The Woman” (സ്ത്രീ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ.

എല്ലാ ക്രൈസ്തവരേയും മിശിഹായോടു് അനുരൂപരാക്കുന്നതിൽ പ. കന്യക പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുത്സുകൃപയും കാണുന്നുണ്ട്. ആര്യൻപാഷണ്ഡതയുടെ നിരോധനത്തിലും, നെസ്തോറിയസിന്റെ അബദ്ധതത്ത്വങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിലും കന്യകയോടുള്ള ഭക്തി എത്രമാത്രം സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. വി. അത്തനാസിയുസ്, വി. ക്രിസോസ്തോം, വി. ആഗസ്റ്റീനോസ്, അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ സിറിൽ, വി. അപ്രേം മുതലായവർ പ. കന്യകയുടെ വലിയ ഭക്തരായിരുന്നു. മതത്യാഗിയായ ജൂലിയൻ ക്രിസ്ത്യനികളെ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുന്നതിനു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുകൊണ്ടു് പേർഷ്യാക്കാരുടുള്ള യുദ്ധത്തിനു് പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ വിജയം പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളെ മുഴുവൻ ദേവന്മാർക്കു ബലിയർപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു് അയാൾ ശപഥംചെയ്തു. പക്രവർത്തിയുടെ ഈ ശപഥം ഗ്രഹിച്ചു, കേസറിയായിലെ ക്രിസ്ത്യനികൾ വി. ബേസി

(15) Our Lady in the Gospels, by Joseph Patsch

(16) Mgr. Sheen. The Woman.

ലിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നമ്മുടെ അമ്മയിൽ അഭയംഗമിച്ചു. ഫലമെന്തായിരുന്നു? ജൂലിയൻ മാഗ്നമദ്ധ്യേവച്ചു മരണമടയുന്നു. മരണാവസരത്തിൽ ‘‘അല്ലയോ ഗലീലയാ നീതന്നെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു’’ എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പ്രലപനം.

പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അൽബിജേൻസിയൻ പാഷണ്ഡത ഹ്രസ്വസഭയെ ശിഥിലമാക്കുവാനുള്ള ഭീഷണിയുമായി വന്നപ്പോൾ പ. കന്യക സഭാസംരക്ഷണത്തിനണയുന്നു. 1206-ൽ വി. ഡോമിനിക്കു്, അൽബിജേൻസിയൻ അബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തെ നേരിടുന്നതിന്നു രംഗപ്രവേശംചെയ്തു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിഫലമായി. വിഗതയെരുന്നായി, തപ്തപുരയത്തോടുകൂടി വി. ഡോമിനിക്കു് സഭയ്ക്കു നേരിടുന്ന വിപത്തുകളേയും തിന്മകളേയുംപറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ സ്വസ്തീയമാതാവു് ഒരു ജപമാലയുമേന്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് അരുളിച്ചെയ്തു: ‘‘ഡോമിനിക്കു് യെരൂശലേംബിടക്കുക, നിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ ഫലമണിയും. നീ വിലപിക്കുന്ന തിന്മകൾക്കുള്ള പ്രതിവിധി, എന്റെ പുത്രന്റെ ജീവിതം, മരണം, മഹത്വം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനത്തോടുകൂടി പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ മംഗളവാർത്ത ലോകത്തിനറിയിച്ച മാലാഖയുടെ അഭിവാദനവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ജപിക്കുന്നതാണ്. ഈ മഞ്ഞിനാൽ നന്നല്ലപ്പെടുന്നതുവരെ ലോകം ശൂന്യമായിരിക്കും. നീ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ട ഈ ഭക്തി എന്റെ തിരുക്കുമാരനും എനിക്കും വളരെ പ്രിയംകരമാണ്. ഇതു് പാഷണ്ഡതകളെ തുരത്തുന്നതിനും, തിന്മകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, സുകൃതങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും ശക്തിയായ മാഗ്നമാണ്.’’ (17). ജപമാലഭക്തി എല്ലായിടത്തും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ വി. ഡോമിനിക്കിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയസുതരോടും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി ഉടനെതന്നെ 100000 അൽബിജേൻസിയർ സത്യസഭയിലേക്കു പ്രത്യാഗമിച്ചു ജപമാല

(17) Recent apparition of B. V. Mary by Steeper Breen.

ഭക്തിവഴിയായി. വി. ഡോമിനിക്കിനോട് ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ പതിനഞ്ചോളം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ. കന്യക ജപമാലഭക്തിക്കു വാശാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വി. ഡോമിനിക്കുവഴി ജപമാല എന്ന ആദ്ധ്യാത്മികായുധം പ. കന്യക ലോകത്തിനു നല്കി. തിരുസഭാമാതാവ്, എല്ലാ വിപത്തുകളിലും ആ ദിവ്യായുധം വഴി വിജയം വരിച്ചു.

മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം മഹമ്മദീയർ ക്രിസ്തീയ നാഗരികതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ച അവസരത്തിൽ പീയൂസ് അഞ്ചാമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജപമാല ഭക്തിപൂർവ്വം ജപിച്ചതിനാൽ തുടർകാലങ്ങളോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ സംഖ്യയിൽ പരിമിതമായിരുന്ന ക്രിസ്തീയസൈന്യം വിജയം വരിച്ചതായി തിരുസഭാചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. 1716-ൽ വീണ്ടും മഹമ്മദീയർ യൂറോപ്പിൽ കവർച്ചയും ഭീകര പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കത്തോലിക്കാലോകം ജപമാല എന്ന ദിവ്യായുധത്താൽ ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തി. റോമൻചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കാർലോസ് ആറാമൻ വിയന്നായുടെ കോട്ടവാതിലിൽ വെച്ച് തുടർകാലങ്ങളെ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാക്കി.

1847-ൽ കമ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ കാർൽ മാർക്സ് എംഗൽസുംകൂടി കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഡാർവിൻ ഇതോടടുത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിണാമവാദ സിദ്ധാന്തവും അവതരിപ്പിച്ചു. അപ്രകാരം ഭൗതികത്വത്തിലേക്ക് നിപതിക്കുവാൻപോയ ലോകത്തെ കൈകൊടുത്തുയർത്തുവാൻ പ. കന്യക ലൂർദ്ദിൽ പ്രത്യക്ഷയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു: “ഞാൻ അമലോത്ഭവമാകുന്നു” മനുഷ്യന്റെ മാഹത്വം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് പദാർത്ഥത്തിലല്ല ശരീരവും ആത്മാവുമായിട്ടുള്ള സമഞ്ജസസമ്മേളനത്തിലത്രെ എന്നുള്ള വസ്തുത അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ലൂർദ്ദിൽ ദൈവജനനി നല്കിയ ദൗത്യം. പ. കന്യക ലൂർദ്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടായ പരിവർത്തനം അതുതാവഹമാണ്. അനേകം പാപികളും, നാസ്തികരും അക

ത്തോലിക്കരും അക്രൈസ്തവരും അവിടെ വന്നു് ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ രോഗങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തി നേടുന്നു. ഇന്നും ശാസ്ത്രത്തിനു സമാധാനം നല്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അതുത രോഗഗമനങ്ങൾ അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഫ്രാൻസ് വെർഫൽ മുതലായ വിശ്വവിശ്രുത സാഹിത്യകാരന്മാർപോലും ലൂർദ്ദിന്റെ അപഭാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു; അതുതകരമായ രക്ഷപ്രാപിച്ചതുമൂലം. സാമ്പ്രലൗകികമായ ശ്രദ്ധയെ സമാകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണു് മറിയം ഫാത്തിമായിൽ നല്കിയ ഭൗത്യം. ലോകത്തിന്റെ ഭാവിഭാഗധേയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആ ഭൗത്യം അവൾ നൽകിയതു് ലോകചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിലാണു്.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം സകലവിധ നശീകരശക്തികളോടുകൂടി നഗ്നതാഡവം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരം. ലോക സമാധാനത്തിനായി കേഴുകയാണു്. കത്തോലിക്കാതിരുസഭ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണി കമ്യൂണിസമാണെന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമാണു്. 1917 ഒക്ടോബർമാസത്തോടുകൂടി കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഏകാധിപത്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യകലത്തിന്റെ കരളിനെ പിളർന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് വിപ്ലവം ലോകത്തിൽ ഒരു കഠിനവ്രണം ഉളവാക്കി. അനേകലക്ഷങ്ങൾ അടിമത്തത്തിലാണ്ടു. ആദ്ധ്യാത്മികാശ്വാസവും ഭാവി പ്രതീക്ഷയും മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും മറച്ചുകളയുന്ന കറുത്ത കമ്യൂണിസ്റ്റ് മോലം ഭൂഗോളത്തിന്റെ നല്ലൊരുഭാഗത്തെ ആവരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഈ അന്ധകാരം നീങ്ങുമോ? സ്വാതന്ത്ര്യസുര്യൻ അവിടെ ഉദയം ചെയ്യുമോ? ഇരുമ്പുയവനികൾക്കുള്ളിൽ അടിമത്തത്തിൽ കഴിയുന്ന മുകസഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങൾ ഇനിയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഖരിതമാകുമോ?

ഈ കറുത്ത അന്ധകാരത്തിൽ പ്രകാശകിരണങ്ങൾ പരത്തിക്കൊണ്ടു് ഒരു ദിവ്യവ്യക്തി പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉയർന്നുനില്പുണ്ടു്. ലോകത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് നിശഗ്രസിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു വനിതയുടെ ഹൃദയത്തുടിച്ചുകൾ ലോകത്തിന്റെ ഒരു കോണിൽ,

ഫാത്തിമായിൽ, പ്രതിധ്വനിച്ച്. അതു് വിദ്വേഷത്തിന്റെയും, പ്രതികാരത്തിന്റെയും മൃഗീയ വികാരങ്ങൾക്കു് പ്രത്യുത്തരമാണു്. അതു് ക്രൂരതയിൽ ശാന്തിയെ ഊതി നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മാതൃഹൃദയംകൂടി ആകുമ്പോൾ അതു് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണു്.

ആ മാതൃഹൃദയത്തിന്റെ ദീനരോദനം വെറും വനരോദനമായി പരിണമിച്ചു. അതിന്റെ തിക്തഫലം നാം അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഓ! അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടയുന്ന ആധുനികലോകമേ, വിമലാംബികയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപഭരിതമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടു കൂടി അണയുക. സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ഈ അണയുഗത്തിൽ, ഉപഗ്രഹങ്ങളും, റോക്കറ്റുകളും, ബഹിരാകാശയാനപാത്രങ്ങളും വിശ്വത്തിന്റെ വിശാലതയിലേക്കു കതിച്ചുപായുന്നു. ലോകത്തെ മുഴുവൻ കീഴടക്കിയ മനുഷ്യൻ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളിൽ അധിവാസമുറപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണു്. മാതൃകായുദ്ധഭീഷണി അവനെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നു. കമ്യൂണിസം ലോകാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി വഞ്ചനാപരമായ അഭിযോഗങ്ങളിലൂടെ തത്രപ്പെടുകയാണു്. മാനവൻ അഭിമാനിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയമായ നേട്ടങ്ങൾ വെറും കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് അസമാധാനവും, അസംതൃപ്തിയും കടുത്ത നിരാശയും മാത്രമവശേഷിക്കുന്ന മനുഷ്യമനസ്സ് സംതൃപ്തമാവുകയില്ല. അവനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരു മാതൃഹൃദയത്തിനത്രമാത്രമേ കഴിവുള്ളൂ. വിമലാംബികയുടെ മാതൃഹൃദയം മാത്രമേ ഇന്നത്തെ അന്ധകാരപ്പൂർണ്ണമായ ലോകത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും ശാശ്വത സമാധാനത്തിന്റെയും ദിവ്യപ്രഭ ചൊരിയുവാൻ ശക്തമാവുകയുള്ളൂ. വിമലഹൃദയഭക്തി, ജപമാല, പരിഹാരം ഇവയാണു് അതിനു പ. കന്യക ആവശ്യപ്പെട്ടതു്.

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ഹോളിവുഡ് സിനിമാതാരമായിരുന്നു ലില്ലിയൻ റോത്തു്. അവൾ അസന്മാർഗ്ഗികജീവിതമാണു് നയിച്ചിരുന്നതു്. ഒരു യഹൂദയായ അവൾ അഞ്ചു തവണ വിവാഹം ചെയ്തു. അവസാനത്തെ ഭർത്താവായ

നോർബത്ത് ഒരു കത്തോലിക്കനായിരുന്നു. അവൾ ഭർത്താവുമൊന്നിച്ചു് 1947-ൽ മെൽബണിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ലണ്ടൻറേഡിയോ (B. B. C.) ഫാത്തിമാ ദർശനങ്ങളുടെ വസ്തുതകൾ പ്രക്ഷേപണംചെയ്യുന്നത് ശ്രവിച്ചു. ലില്ലിയൻ റോത്തു് ഉടനെ കട്ടിലിൽനിന്നു ചാടി എണീറ്റു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: എനിക്ക് കത്തോലിക്കയാകണമെന്നു്. അതു് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ലെന്നായിരുന്നു ഭർത്താവിന്റെ മറുപടി.

റോത്തു് നിരാശയാകാതെ സ്ഥിരചിത്തതയോടുകൂടി പരിശ്രമിച്ചു. അവളുടെ ശ്വശുരൻ സമ്മാനമായി ഒരു ജപമാല അയച്ചുകൊടുത്തു. അവൾക്കു വളരെ സന്തോഷമായി. “ലോകത്തിലേക്കുവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ വാതിൽ തുറക്കുവാനുള്ള ചെറിയ താക്കോൽ” എന്നാണു് “ഞാൻ നാളെക്കരയും” എന്ന അവളുടെ ആത്മകഥാകഥനത്തിൽ ആ ജപമാലയെ സംബന്ധിച്ചു് അവൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പല വൈദികരെയും സമീപിച്ചു അവൾ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ. ഒടുവിൽ മോൺ. ഫ്രാങ്ക് ജെ. ഷീൻ “Sign” (സയിൻ) എന്ന മാസികയിൽ മതപരിവർത്തനത്തിന്നു പരിശ്രമിക്കുന്നവരോടു് അനുക്രവാപൂർവ്വം പെരുമാറണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനം അവൾ ഒരു വൈദികനെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം അവൾക്കുവേണ്ട മതപരമായ ഉത്തരം പകർന്നുകൊടുത്തു. 1948 ആഗസ്തു് 14-ാം തീയതി റോത്തു് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി. അതു് തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മഹദ്ദിനമെന്നാണു് പിന്നീടു് അവൾ അനുസ്മരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഫാത്തിമാദൂതത്വംവഴി പ. കന്യക ലോകത്തോടു് പ്രഖ്യാപിച്ചു, ഭാവി ദൈവജനനി നല്കിയ സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതത്വത്തെയാശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നു്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം മാനവരാശിയെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം. ഈജിപ്റ്റിൽ “എൽ അലാമയിൽ” സമരമാരംഭിച്ചു. എട്ടുദിവസത്തെ വിധിനിർണ്ണായകസമരത്തിനുശേഷം നാസിസ്വന്ധികളുടെ അധഃപതനമായി. അതേസമയംതന്നെയാണു് ഫാത്തിമാദർശനം

നങ്ങളുടെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഉപസംഹാരച്ചടങ്ങായി പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ റഷ്യയേയും ലോകത്തേയും ഫാന്തിമായിൽ പ. കന്യക ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് റേഡിയോപ്രഭാഷണം നടത്തി. 1943-മെയ് മാസം 13-ാം തീയതി മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഫാന്തിമായിലെ ദർശനങ്ങളുടെ ഇരുപത്തിയാറാമത്തെ വാർഷികദിനമാണ് ടൂണീസിയായിലെ യേക്കരസമരത്തിൽ സങ്കലിതർ വിജയം നേടിയത്.

കമ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ ലെനിൻ അധികാരമുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മറിയം ഫാന്തിമായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചു: 'എന്റെ സന്ദേശം ലോകം ശ്രവിക്കുമെങ്കിൽ റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ലോകത്തിൽ സമാധാനം സംജാതമാവുകയും ചെയ്യും. ലോകം അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ റഷ്യ അവളുടെ നശീകരണസിദ്ധാന്തം ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും യുദ്ധവും സഭാമർദ്ദനവും നടമാടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ അവസാനം എന്റെ വിമലഹൃദയം വിജയം വരിക്കും.' പ. കന്യകയുടെ ഈ മുന്നറിയിപ്പ് നാം ശ്രവിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ പല അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശ്നങ്ങളും മവസാനിക്കുമായിരുന്നു. ഫാന്തിമായിൽ 1917-ഒക്ടോബർ 13-ാം തീയതി ദൈവമാതാവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ സൂര്യൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നതു 70000 പേർ ദർശിച്ചു. മിശിഹായുടെ സ്വർഗാരോഹണത്തിനും പന്തക്കണ്ഠാക്കംശേഷം ഇത്രയും വലിയ ഒരുത്തം ലോകത്തിൽ നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണ് The recent apparition of the B. V. Mary എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് Stephen Breen പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സൂര്യനൃത്തം സൂചിപ്പിച്ചത് ലോകത്തിനു വരുവാനിരിക്കുന്ന അണുായുധഭീഷണിയെ പ. കന്യക മുൻകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നില്ലയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. സൂര്യൻ പ്രകാശിക്കുന്നത് അണുസ്ഫോടനം (atomic fission) വഴിയാകുന്നു എന്നുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായംകൂടി വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അത് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്.

“നാം പ. കന്യകയെ അനുശക്തിക്കെതിരായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു മൂന്നാംലോകമഹാലുദ്ധമുണ്ടാവുകയില്ല.” എന്നത്രെ മോൺ. ഫുരട്ടൻ ജെ. ഷീൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “സൂര്യ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

കമ്യൂണിസം ക്രിസ്തുമതത്തിൽനിന്നും അനേകം നല്ല കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അവയെ ക്രൈസ്തവവിരുദ്ധസമരത്തിനുപയോഗിക്കുകയാണ്. കമ്യൂണിസം അസത്യമല്ല, പ്രത്യുത അദ്ധ്യസത്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ നേരിടുന്നതിനു സത്യം പൂർണ്ണമായി അവതരിപ്പിക്കുക. അതാണ് ക്രിസ്തീയദൗത്യം.

ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥമായ ലോകപ്രശ്നങ്ങൾക്കു—കമ്യൂണിസം അവയിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ്— സ്വർഗ്ഗം നൽകുന്ന പ്രതിവിധിയാണ് ഫാത്തിമാദൗത്യം എന്ന് ജോസഫ് ഹല്ലോറിയറും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഫാത്തിമായിൽ ജപമാലരാജ്ഞി നൽകിയ സ്വർഗ്ഗീയ സന്ദേശമാണ് ഇന്നത്തെലോകം കിടന്നു നട്ടുംതിരിയുന്ന വിപത്തിൽനിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി ദൈവം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ എന്നത്രെ റവ. ഫാ. മൊൻറസ് ദെ ഓക്കോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ *More about Fatima* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ആർനോൾഡ് റോയിൻബി എന്ന ചരിത്രകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ. കന്യകമറിയം ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ ഒരു വലിയ ശക്തിയാണെന്നുള്ള വസ്തുത ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പ. പിതാവു് പതിനൊന്നാംപീഠുസ് മാർപ്പാപ്പാ *Ingravescentibus malis* (ഇൻഗ്രാവഷെന്തിബൂസ് മാളിസ്) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്, സഭാചരിത്രപഠിതാക്കൾ ആരും സമ്മതിക്കും പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണം തിരുസഭയ്ക്കു എക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്.

23-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ 1961- ഒക്ടോബ

റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഔദ്യോഗികലേഖനത്തിൽ സഭാചരിത്രത്തിൽ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഇന്നും ലോകത്തിൽ സമാധാനവും ക്രമവും പ. കന്യക പുനഃസ്ഥാപിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പരിത്രംസൃഷ്ടിച്ച രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനത്തിന്, ഒരു നാടകീയമായ പരിസമാപ്തിയാണ് ഉണ്ടായത്. കൗൺസിലിലെ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പിതാക്കന്മാരും പ. കന്യകയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു പ്രഖ്യാപനവുമുണ്ടാവുകയില്ല എന്നാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ സമ്മേളനത്തിന്റെ സമാപനത്തിനുമുമ്പ് മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപിച്ചു: ‘‘പ. കന്യക സഭയുടെ മാതാവ്’’ എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സമ്മേളനം പര്യവസാനിപ്പിക്കുമെന്ന്. അപ്രകാരം 1964-നവംബർ 21-ാം തീയതി വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനസമാപനത്തിൽ, സൂനഹദോസ് പിതാക്കന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽവെച്ച് പ. പിതാവ് പോൾ ആറാമൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ദൈവമാതാവ് സഭയുടെ മാതാവാണെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രഖ്യാപിച്ചതോടൊപ്പംതന്നെ, മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവൻ മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയുംചെയ്തു. പ. കന്യക ഫാത്തിമായിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരും യോജിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തെ മുഴുവനും പ്രത്യേകിച്ച് റഷ്യയെയും അവിടത്തെ വിമലഹൃദയത്തിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്ന്. അപ്രകാരം ഫാത്തിമാസന്ദേശം അനുദിനമെന്നോണം സാർത്ഥകമായിത്തീരുന്നു.

സഭാമാതാവിന്റെ അരുമസന്താനങ്ങളായ നമുക്ക് ആ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം സന്തോഷജനകമാണ്. 1965 ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ പ. പിതാവ് ഒരു തീർത്ഥാടനം പാരീസിലേക്കു നടത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണത്തിൽ ‘‘അതു പുതിയ ഒരു തത്ത്വസംഹിതയല്ല, പ്രത്യുത പൗരാണികമായ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയെന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ, അതു നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനത്തിന് പ്രയോജനകരമാകട്ടെ’’ എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

1965 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മെൻസേ മാജോ (Mense majo—മേയ് മാസം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1965 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മെൻസേ മാജോ (Mense majo—മേയ് മാസം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1965 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മെൻസേ മാജോ (Mense majo—മേയ് മാസം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1965 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മെൻസേ മാജോ (Mense majo—മേയ് മാസം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1965 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മെൻസേ മാജോ (Mense majo—മേയ് മാസം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ പ. കന്യകയുടെ മാതൃസംരക്ഷണത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ആ അമ്മയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ചലനാത്മക, ദൈവോപദേശിക ഉപകരണം.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രഥമ ഭാഗം നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാസികൾക്കു മുമ്പാകെ മനോഹരമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ, മരണം, പുനരുത്ഥാനം എന്നിവയോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. ആ കൃത്യത്തിൽ പ. കന്യകയുടെ സജീവമായ ഭാഗഭാഗിത്വമെന്നാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കി. ഇനി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രംഗം അഥവാ കർത്താപരമായ വശം അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (Subjective redemption). സമുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മാനവകുലത്തിലെ അംഗങ്ങളിലേക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ജീവദായകഫലം പ്രവഹിക്കണം. അതിൽ മറിയത്തിനുള്ള സ്ഥാനമെന്താണ് എന്നുകൂടി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ. കന്യക സുഹൃത്തുക്കൾക്കായെന്നുള്ള വസ്തുതയെ എല്ലാ വരപ്രസാദങ്ങളും മറിയംവഴി പ്രാപിക്കുന്ന എന്നതിന് തെളിവാണ്. വരപ്രസാദത്തിന്റെ സമ്പാദന

ത്തിൽ ദൈവജനനി സഹകരിച്ചു. മിശിഹായോടുകൂടി കന്യകമറിയം സ്വർഗ്ഗീയ മഹത്വപൂരിതയായിരിക്കുകയാണ്. പരിത്രാണകമ്മം, മനുഷ്യാവതാരം, പീഡാനുഭവം, മരണം, മനുഷ്യകലത്തിന് മുഴുവൻ വേണ്ടതായ യോഗ്യതാ സമ്പാദനം, അതിന്റെ വ്യക്തികളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവാഹം ഇവയെല്ലാം കൂടി പൂർണ്ണവും ഏകവും സമ്യക്കായവിധം ക്രമീകൃതവുമാണ്. കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദങ്ങളിലെ അനേകം വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും സയ്ക്കതികം അനുമാിച്ചിരുന്നതുപോലെ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും സമാകർഷകത്വത്തിനും മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ കന്യകമറിയത്തിന്റെ യോഗ്യതകൾ വഴിയായിട്ടു കൂടിയാണ് നമുക്ക് എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുന്നത് എന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മിക്കവാറും എല്ലാ സഭാപിതാക്കന്മാരും, വേദപാരം ഗതന്മാരും, തിരുസഭാഭ്യക്ഷന്മാരും, ദൈവശാസ്ത്രപണ്ഡിതരും, നാം എല്ലാവരും പ്രസാദങ്ങളും പ. കന്യകമറിയം വഴിയായി പ്രാപിക്കുന്ന എന്ന അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിഭിന്നാഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നു. പ. കന്യക മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നതിനാൽ വെറും ഒരു ധാർമികമായ (moral) സ്വാധീനമാത്രമേ ചെലുത്തുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. മറ്റു ചിലർ അത് വെറും വരപ്രസാദസ്വീകരണത്തിനുള്ള ഒരു കളമൊരുക്കൽ (dispositive) മാത്രമായി വ്യവഹരിക്കുന്നു. വസ്തുഗതമായ (Physical and instrumental causality) ഉപകരണകാരണവുമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുമുണ്ട്. കർദ്ദിനാളന്മാരും വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായ ലെപ്പിസിയിർ, മെഴ്സിയിർ, വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഫാദർ ഹ്യൂഗോൺ ഒ.പി. മുതലായവർ ഈ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഫാ. മെർഷാൽബാക്ക്, ഫാ. ഡെ ലാററയിൽ, വിശുത വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ സ്വാർസസ് മുതലായവർ ഇതിനോടു വിരോധിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടഭിപ്രായത്തിനുമിടയ്ക്കുള്ള ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരുമുണ്ട് ധാരാളം.

വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ വേദശാസ്ത്രസി

ദ്ധാന്തങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നവർ(Thomist School) കൂടാതെ കാര്യം നൽകുന്ന വരപ്രസാദത്തിന്റെ ഉപകരണകാരണ (Physical instrumental and Perfective causality) തോട് ഏകദേശം അടുത്തു വരുന്ന ഒരു സ്വാധീനമാണ് പ. കന്യകയ്ക്കു ഈ ഗണത്തിൽപ്പെട്ട വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നൽകുന്നത്. ഇത് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നു. ദൈവമാതാവ് എന്നുള്ള നിലയിൽ മറിയം മിശിഹായോട് വരപ്രസാദത്തിന്റെ സമ്പാദനത്തിൽ അവഗാഹമായവിധം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് ഏതാദൃശമായ ഒരു സഹകരണം വരപ്രസാദത്തിന്റെ വിതരണത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് തികച്ചും യുക്തിപൂർണ്ണമാണ്. വെറും മാധ്യസ്ഥ്യം മാത്രം സർവ്വ വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും മാധ്യസ്ഥ എന്ന അവളുടെ ദൈവഭവത്തവും സമുന്നതവുമായ സ്ഥാനത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല.

സഹരക്ഷക, സകല വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും മാധ്യസ്ഥ എന്നീ നിലകളിൽ മറിയം തിരുസഭയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. പക്ഷേ തിരുസഭയുടേതിനേക്കാൾ സമുന്നതമാണ് അവളുടെ ദൗത്യം. സഭ ബാഹ്യമായി മാത്രം കൂടാതെ നൽകുന്നു. മറിയം ആന്തരികമായി വരപ്രസാദം നൽകുകയും ആത്മീയമായി അതിന് നമ്മെ സജ്ജമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭയുടെ മാതൃത്വം പ. കന്യകയുടെ മാതൃത്വത്തിലും അതിന്റെ ശക്തിയിലും സംസീദ്ധമാകുമ്പോൾ ദൈവജനനി അവളുടെ മാതൃത്വപരിരക്ഷണം സഭയിലും സഭ വഴിയായും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നു. (1)

പ്രസാദവരത്തിലുള്ള മറിയത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികമായ മാധ്യസ്ഥ്യം അതിനാൽതന്നെ അനിവാര്യമല്ല. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ പരിത്രാണകർമ്മത്തിലെ ദൈവിക ക്രമീകരണത്തിൽ അത് അനിവാര്യമാണ്. ദൈവജനനിയുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം ദൈവതിരുമനസ്സിനെ ഒരിക്കലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിലും അത് എപ്പോഴും രക്ഷാകരമായ ദൈവതിരുമനസ്സിനെ സമൃദ്ധമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. വേദശാസ്ത്രപ്രവീണനായ ഫാദർ ഷീബൻ പ്രസ്താവിക്ക

(1) M. J. Scheeben. Mariology. vl: ii

നതുപോലെ: “പരിത്രാണകൃത്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ക്രമീകരണത്തിൽ മറിയത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം എല്ലാവർക്കും രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ അപരിത്യാജ്യമാണ്”. (2)

ദൈവമാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിന് പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ സ്ഥാനം നൽകിയതു് ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ നേരേയുള്ള സ്നേഹം സജീവമാക്കുന്നതിനല്ല; പ്രത്യുത, ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ സ്നേഹം, അപേക്ഷിക്കുന്ന ദൈവമാതൃഹൃദയം വഴി പ്രകടമാക്കി, അപേക്ഷിക്കുന്ന മാതാവിന്റെ ഭക്തിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണാസംപൂർണ്ണമായ സ്നേഹം പ്രതിഫലിക്കുന്നതാണ് എന്നത്രെ റവ. ഫാ. നോയിൻ എസ്. ജെ. അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ഫാ. ഷീബൻ, ഫാ. റൊസ്സിനി, സെമൽറോത്തു്, ഫാ. കാൽ റാൻ എസ്. ജെ, കാൻബിറർമി, ഡോ. ജി. ഡി. സ്കീത്തു്, ഫാ. ഗാരിഗോലാഗ്രാഞ്ച് മുതലായ അനേകം വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ സൂചിനിതമായ അഭിപ്രായം യാതൊരു അപവാദവുമില്ലാതെ എല്ലാ വര പ്രസാദങ്ങളും—കൂടാശകളുടെ വരപ്രസാദവും— പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഴിയാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതു് എന്നാണ്. മറിയം സർവ്വ പ്രസാദവരങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥയായിരിക്കുന്നതിന് ചില സംഗതികൾ അവശ്യാവശ്യമാണ്. ഒന്നാമതു്, ദൈവത്താൽ അപ്രകാരം നിയോഗിതയായിരിക്കണം. മിശിഹായുടെയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെയും മദ്ധ്യവർത്തിയായിരിക്കുന്നതിനാൽ പ. കന്യക ആന്ധ്രികപരമായി (Ontologically) തന്നെ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയാണ്. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു് മാതാവിനുണ്ടായിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവൾ അറിയുകയും വേണം. ഈ സംഗതികളെല്ലാം അതിന്റെ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണതയിൽ പ. കന്യകയിൽ നാം ദർശിക്കുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം അഥവാ ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഐക്യം ഒരു വിശുദ്ധനിൽ അഥവാ വിശുദ്ധയിൽ എത്ര വലിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണ് വിശുദ്ധരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യശക്തി എന്നാണ് വി. തോമസ് അ

ക്രീസ്തോസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. (3). വിശുദ്ധന്മാർ അവരുടെ ആത്മികജീവിതത്തിൽ അവർക്കുവേണ്ടിയും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയും എത്രമാത്രം യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചുവോ, അതിന് ആനുപാതികമായിരിക്കും അവരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴിയായി ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും എന്ന് വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (4). വിശുദ്ധർ ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ആദ്ധ്യാത്മികമായ സ്വാധീനശക്തി എത്ര വ്യാപകമായിരുന്നുവോ തത്തുല്യമായ ഒരു സ്വാധീനത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വരപ്രസാദങ്ങളുടെ വിനിയോഗത്തിലുമുണ്ടായിരിക്കും. നമ്മുടെ മാതാവ് ലോകരക്ഷകന്റെ അമ്മ, സഹരക്ഷക എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിശോമിശിഹാ (De condigno) മാനവവംശത്തിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം സമ്പാദിച്ചുവോ അതെല്ലാം ഔചിത്യപ്രകാരം (De congruo) നമുക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ചു.

ദൈവികദർശനം അനുഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ ദൈവത്തെ ദർശിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രസാദവരയോഗ്യതയും മഹത്വത്തിനനുസരണമായി അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന സകല സംഗതികളും അറിയുന്നു (5) എന്നത്രെ വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിപ്രായം.

പ. കന്യക വരപ്രസാദത്തിന്റെ കർത്താവായ മിശിഹായോടു ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടുത്ത പ്രസാദവര പൂർണ്ണത (Plenitudo gratiae) പ്രാപിച്ചിരുന്നു. വരപ്രസാദഭാഗം വിനെ ഗർഭം ധരിക്കുകയും പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരത്ഭുതത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അവർ വരപ്രസാദം നേടിക്കൊടുത്തു എന്ന് വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പറയുന്നു.

പ. കന്യകയുടെ ഇതിനു മുമ്പുള്ള എല്ലാ മാധ്യസ്ഥ്യ പ്രവർത്തികളും സന്യക്ഷം പരിശോധിച്ചാൽ അത് യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ എല്ലാ വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും സാമ്യത്രിക മദ്ധ്യസ്ഥതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതായി

(3) St. Thomas. ii. ii ae. q: 83. a. 11.

(4) St. Thomas Suppli. q: 72- 3- a 4

(5) St. Thomas Suppli: q: 72. a 1

നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതിന്റെ അഭാവം ഒരു വൈരുദ്ധ്യമായി നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും (Anomaly). ദിവ്യജനനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥ എന്നുള്ള വല്ലഭം പരസ്പരബന്ധിതവും സജീവവുമായ അനേക ഘടകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ അവസാനത്തേതു് ആദ്യമുള്ളവയിൽ അധിഷ്ഠിതവും അതിന്റെ സ്വാധീനശക്തി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവയുമാണു് എന്നത്രെ മറിയശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഫാദർ ഷീബൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

ദൈവജനനി മിശിഹായുടെ അതുല്യമായ ബലിയിൽ സഹകരിച്ചതിനാൽ പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ എല്ലാവർക്കും എല്ലാക്കാലത്തേയ്ക്കുമുള്ള ഭണ്ഡാരമായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം പരിശുദ്ധ കന്യക പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും മാതാവായി. പരിത്രാണകർമ്മത്തിലെ എല്ലാ യോഗ്യതകളും പ്രസാദവരജീവനും മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതിനും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനാണു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അമ്മയുടെ പരിലാളന ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കനുപേക്ഷണീയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതാവായ മറിയത്തിന്റെ നിരന്തരവും സാമൂഹികവുമായ സഹകരണം അതിനത്യാവശ്യമാണു്. വരപ്രസാദങ്ങളുടെ വിതരണം സഭയുമായി പരിപൂർണ്ണമായവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭ ഇതു പ്രായോഗികമാക്കുന്നതു് മറിയത്തിന്റെ മാതൃത്വത്തിലും അതിന്റെ ശക്തിയാലുമാണു്. അവൾക്കു് ദൈവത്തോടും മിശിഹായോടുമുള്ള അവഗാഹമായ ഐക്യം, മനുഷ്യരോടുള്ള നിസ്സീമമായ സ്നേഹം, മൗതികശരീരത്തിന്റെ അതുല്യതാവഹമായ ഐക്യം ഇവയെല്ലാം അവളുടെ വരപ്രസാദമാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്തിനുള്ള വേദശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങളാണു്.

സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ (അദ്ധ്യായം iii വാ. 15.) സപ്തത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത വാക്കുകൾ ഈ അവസരത്തിലും സ്തുതവ്യമാണു്. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ (അദ്ധ്യായം xix. 26-27.) മിശിഹാ കുരിശിലെ ബലി പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി

അരുളിച്ചെയ്ത അന്തിമശാസനവും പ. കന്യകയുടെ സാർവത്രിക മാധ്യസ്ഥ്യത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാ പ. കന്യകയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതൃത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമല്ല പ്രത്യുത, മനുഷ്യരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവനെ നൽകുക, പരിപോഷിപ്പിക്കുക, സംരക്ഷിക്കുക, വളർപ്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള മാതൃ സഹജമായ ജോലികളും അവിടന്ന് ഭരമേല്പിക്കുന്നുണ്ട്. മിശിഹായുടെ പ്രസ്തുത വാക്കുകൾ പ്രഭോതിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: കുരിശിലെ എന്റെ മരണത്തിന്റെ യോഗ്യതകൾ വഴിയായല്ലാതെ ഒരുവനും രക്ഷപ്പെടുകയില്ലാത്തതുപോലെതന്നെ എന്റെ മാതാവിന്റെ പരിലാളനകൂടാതെ യാതൊരു വ്യക്തിക്കും ജീവദായകമായ എന്റെ രക്തത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. മറിയത്തെ മാതാവായി ബഹുമാനിക്കാതെ പിതാവിനെ പിതാവെന്നഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത് വ്യർത്ഥമാകുന്നു എന്നത്രെ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

സ്താപകയോഹന്നാന്റെ വിശുദ്ധീകരണം (വി. ലൂക്കാ. i. 41-44;), കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്നിൽ മിശിഹായുടെ പ്രഥമാനുരൂപം (വി. യോഹ: ii. 3-8), ശ്രീഹന്മാർ ഊട്ടുശാലയിൽ ദൈവമാതാവിനോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വന്നത് (ശ്രീഹ. നടപടി i. 14) എന്നീ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളും പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സാർവത്രിക മാധ്യസ്ഥ്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. വി. ഗ്രന്ഥം പഴയനിയമത്തിൽ പരിശുദ്ധ കന്യക സാർവത്രിക മാധ്യസ്ഥ എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രതിരൂപങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും നാം കാണുന്നുണ്ട്. എസ്തേർ രാജ്ഞി, നോഹിന്റെ പെട്ടകം മുതലായവ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നു.

മാധ്യശതകങ്ങൾ മുതൽ തിരുസഭ ഈ തത്വം വളരെ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദിമശതകം മുതൽ പരോക്ഷമായി ഇത് അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. മറിയത്തെ പുതിയ അപ്പോ, ജീവന്റെ മാതാവ് എന്നിങ്ങനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പായെയും പ. കന്യക

യെയും തമ്മിൽ താരതമ്യ വിവേചനം ചെയ്തു (Contrast) കൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളും സുലഭമത്രേ. ഇന്നസെൻറ് മുന്നാമൻ മാപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "Per Evam mors intravit in orbem; per mariam vita redibit ad orbem. -അപ്പോ വഴിയായി മരണം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മറിയം വഴി ജീവൻ ലോകത്തിൽ പ്രത്യാഗമിച്ചു."

ഒമ്പതാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ "Ubi primum" (ഊബി പ്രീമം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും രക്ഷയും പ്രസാദവരവും മറിയം വഴിയായിട്ടാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് എന്ന് എല്ലാവരും അറിയേണ്ടതിനായി ദൈവം എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഭണ്ഡാഗാരം മറിയത്തെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും മറിയം വഴി പ്രാപിക്കണമെന്ന് ദൈവം തിരുമനസ്സായിരിക്കുന്നു." (6)

പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് "Octoberi mense" (ഒക്ടോബറി മെൻസെ) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: പ. കന്യക മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിനു സമ്മതം നൽകിയതു നിമിത്തം നമുക്ക് നീതിപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സാധിക്കും കർത്താവു് നമുക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ച എല്ലാ പ്രസാദവര ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽനിന്നും യാതൊന്നും മറിയം വഴിയായിട്ടല്ലാതെ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നില്ലായെന്ന്. പുത്രൻ വഴിയായിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും പിതാവിന്റെ സവിധത്തിലണയുവാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ (itaferre) ഒരുത്തർക്കും മറിയം വഴിയല്ലാതെ പുത്രനെയും സമീപിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. (7)

വി. പത്താം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ "Ad diem illum" (ആദ് ദീയം ഇല്ലം) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: കന്യകമറിയം വിശുദ്ധിയിലും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിലും എല്ലാവരും

(6) Pope Pius ix. Ency. Ubi primum

(7) Leo xiii. Ency. Octoberi mense

യും അതിലംഘിക്കുന്നതിനാലും പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ മിശിഹാതന്നെ സഹകാരിണിയായി സ്വീകരിച്ചതിനാലും കർത്താവു് നീതിപ്രകാരം നമുക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചുവോ അതെല്ലാം ഔചത്യരീत्या പ. കന്യക നമുക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അവൾ പ്രസാദവരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വിതരണക്കാരിയുമായിരിക്കുന്നു. അവൾ ഒരു മാതാവിന്റെ അധികാരത്തോടുകൂടി മിശിഹായുടെ യോഗ്യതകളുടെ ഭണ്ഡാരത്തെ ഭരിക്കുന്നു.

പതിനഞ്ചാം ബനഡിക്ടോസു് മാപ്പാപ്പാ “ഇന്റർ സൊഡാലിച്ച്ചിയാ” (Inter sodalicia) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ മേരിയുടെ സഹരക്ഷണീയ കർമ്മത്തിൽനിന്നും വരപ്രസാദമാധ്യസ്ഥ്യത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. കർദ്ദിനാൾ മെഴു്സിയർ തിരുമനസ്സിലെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു് ബൽജിയത്തിലുള്ള എല്ലാ രൂപതകളിലും സർവ്വ പ്രസാദവരമാധ്യസ്ഥയായ നമ്മുടെ നാമയുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ദിവ്യബലിയും പ്രത്യേക കാനോനിക പ്രാർത്ഥനകളും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ. പിതാവു്തന്നെ ലോകത്തിലുള്ള ഏതു രൂപതയും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഇതേ അനുവാദം നൽകുന്നതിനായി റീത്തുകളുടെ തിരുസംഘത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബൈസൻറീൻ, കോപറിക്കു്, സിറിയൻ, അർമേനിയൻ, കൽദായ മുതലായ പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിലെ ആരാധനക്രമങ്ങളിലും പ. കന്യകയുടെ സാർവ്വത്രികമായ വരപ്രസാദമാധ്യസ്ഥ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ സുലഭമാണു്. “പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമമാണു് വിശ്വാസം..” പതിനൊന്നാം പീയൂസു് മാപ്പാപ്പാ വിശുത പുരോഗാമികളുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് “മിസെരന്തീസിമൂസു് റെഡംപ്റ്റോർ” (Misericordissimus Redemptor) എന്ന വിശ്വലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണു്: “ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ ക്രിസ്തുവാണു്. ഏകിലും അവിടുത്തെ മാതാവിനെ പാപികളുടെ സങ്കേതമായി, വരപ്രസാദങ്ങളുടെ വിതരണക്കാരിയും മദ്ധ്യസ്ഥയുമായി നിയമിക്കുന്നതിനു്

തിരുമനസ്സായി. ആ മാതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യതയിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ ശ്ലൈഹികാ ശീട്ടാഭം നൽകുന്നു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1961-ൽ ലിസ്ബൂവിൽ സമ്മേളിച്ച മറിയൻ കോൺഗ്രസിന് അയച്ച സന്ദേശത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ് അരുളിച്ചെയ്തത്: (ആ മറിയൻ കോൺഗ്രസ് പ. കന്യകയ്ക്കു പരിത്രാണകർമ്മത്തിലുള്ള പങ്ക് എന്ന വിഷയത്തെ പരാമർശിച്ച ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് സമ്മേളിച്ചത് എന്നുള്ളതും സ്മർത്തവ്യമത്രെ.) ‘‘നാമെല്ലാവരും പ. കന്യകയുടെ പരിലാളനയാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (‘‘Enveloped under the mantle of her maternal protection’’) അവൾ നമ്മെ ആകാംക്ഷപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കുന്നു, പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു, സംരക്ഷിക്കുന്നു, നമുക്കു വേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നു. അസാധാരണ പ്രസ്താവനകൾ പരിവർജ്ജിക്കണം. നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നത് മറിയം വഴിയാണ്.’’ (8)

പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാവായ വി. അപ്രേം ഏകദേശം ഏഴു പ്രാവശ്യം ‘‘Mediatrix’’ (മധ്യസ്ഥ) എന്നു പ. കന്യകയെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥ, മിശിഹാ കഴിഞ്ഞാൽ സർവ്വ ലോകത്തിന്റെയും മധ്യസ്ഥ എന്നാണ് വി. അപ്രേം വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും പ. കന്യകയോട് തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നും വിശുദ്ധൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ദൈവമാതൃത്വത്തിന്റെ മല്ലാൻ എന്ന സംജ്ഞക്കർഹനായ അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ വി. സിറിൽ എഫേസ്യസ് സൂനഹമദോസിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്: ‘‘ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരമായി വണങ്ങപ്പെടേണ്ട പ്രസാദവരപൂർണ്ണയായ ദൈവമാതാവേ, അവിടന്ന് ഒരിക്കലും അണയാത്ത നിത്യദീപമാണ്, കന്യാത്വത്തിന്റെ മണിമകുടമാണ്, സത്യവിശ്വാസ

(8) Pope John xxiii. Message to marian Congress held at Liesseux. in July 1961.

ത്തിന്റെ സംരക്ഷകയാണ്. അവിടന്നുവഴി പ. ത്രീത്വം ആരാധിക്കപ്പെടുകയും മഹത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ കുരിശു് ആദരിക്കപ്പെടുന്നു, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. മാലാഖമാരും മുഖ്യമന്ത്രിമാരും സന്തോഷിക്കുന്നു. പിശാചുക്കൾ ഭയവിഹ്വലരായി പലായനം ചെയ്യുന്നു. പൈശാചിക പ്രലോഭകൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് നീപതിക്കുന്നു. അധഃപതിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗം അവിടന്നുവഴി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. എല്ലാ സൃഷ്ടജാലങ്ങളും സത്യത്തിലേക്കു ആനീതമാകുന്നു. അവിടന്നുവഴിതന്നെ പ. മാമോദീസായും സ്ഥൈര്യലേപനവും വിശ്വാസികളുടെ പക്കൽ അണയുന്നുണ്ടു്. ലോകം മുഴുവനിലും ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിതമാകുന്നു. എല്ലാ ജനപദങ്ങളും അനന്താപത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നു. ഇനി എന്താണു് ഞാൻ കൂടുതലായി പറയുവാനുള്ളതു്. അന്ധകാരത്തിലും മരണഭീകരതയിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരെ ദൈവത്തിന്റെ ഏക ജാതൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു് കന്യകാമറിയംവഴിയാണ്. .'

പ. കന്യകയുടെ സാർവ്വത്രിക മാധ്യസ്ഥ്യത്തിന്റെ മല്ലാൻ എന്ന അപരാഭിധാനത്തിനർഹനായ വി. ബണ്ണാർദിന്റെ വാക്കുകളും നമ്മുടെ സവിശേഷമായ ആദരവിനെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്: “മനുഷ്യാ, ദൈവത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം ശ്രവിച്ചാലും, ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും സദുപദേശം അംഗീകരിച്ചാലും.... മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിത്രാതാവു് രക്ഷയുടെ വില പ. കന്യകയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഈ വിശ്വത്തെ ദീപ്തിമത്താക്കുന്ന ഭാസ്കരബിംബത്തെ നീക്കുക. എവിടെയാണു് പ്രകാശം? സമുദ്രതാരമായ മറിയത്തെ നീക്കുക, സാർവ്വത്രികമായ മുക്തമണ്ണും അന്ധകാരവും മരണഭീതിയും മാത്രം അവശേഷിക്കും.... അതിനാൽ നാം എല്ലാം മറിയംവഴിയായി പ്രാപിക്കണമെന്നു് ദൈവം തിരുമനസ്സായിരിക്കുകയാൽ നമുക്കു് ഈ നാഥയെ ഭക്തിപൂർവ്വം, ഹൃദയംഗമമായി, സർവ്വ രക്തികളോടുംകൂടി സ്തുതിക്കാം. Deus totum nos habere voluit per Mariam—നാം സർവ്വതും മറിയംവഴിയായി പ്രാപിക്കണമെന്നു് ദൈവം തിരുമനസ്സായി. .'

വി. തോമസ് അക്വീനാസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ആദ്ധ്യാത്മികവും മൗതികവുമായ വിവാഹത്തിൽ മിശിഹായുടെ മാതാവായ പ. കന്യക ഉപദേശകയായിരിക്കുന്നു. മറ്റു വിവാഹത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യവർത്തി എന്നതുപോലെ. ദൈവജനനി അവിടത്തെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഴി വരപ്രസാദമാഗ്നേണ ആത്മാവുകളെ ക്രിസ്തുവുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നു.”

സിയന്നായിലെ വി. ബർണഡയിൻ മറിയത്തിന്റെ സാർവ്വത്രിക മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്തെ സവിസ്തരം വളരെ ഏകദഹാരിയായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്: “(മിശിഹാ) അവിടത്തെ ദൈവസ്വഭാവം മുഴുവൻ, അവിടത്തെ മനസ്സ്, ശക്തി, ജ്ഞാനം, അവിടത്തെ അസ്തിത്വവും, സത്തയുമെല്ലാം പ. കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ മറച്ചതിനാൽ പ. കന്യകയ്ക്കു വരപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ ചില അധികാരമുണ്ടെന്ന് (Certain Jurisdiction) പറയുന്നതിന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ദൈവികസാഗരത്തിൽ നിന്നെന്നതുപോലെ തന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നും വരപ്രസാദത്തിന്റെ അരുവികളും നദികളും ഒഴുകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പുറപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവസുതന്റെ മാതാവായാൽ അവളുടെ സ്ഥാനം സർവ്വാൽ കൃഷ്ടമാണ്. തന്നിമിത്തം ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ എല്ലാ ദാനങ്ങളും, പുണ്യങ്ങളും, പ്രസാദവരവും അവളുടെ കരങ്ങൾ നയിക്കുന്നു. എപ്പോൾ, ഏതു പരിണാമത്തിൽ, ആകെല്ലാം നൽകണമെന്ന് പ. കന്യക ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവർക്കുമാത്രം ലഭിക്കുന്നു. ചില വിശദീകരണങ്ങളോടുകൂടി കൂദാശ എന്ന അഭിധാനം പ. കന്യകയ്ക്കു നൽകാമെന്നാണ് ഫാദർ ഡെ ല റായിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.” (9)

പാരമ്പര്യം മേരിയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അഭിധാനമാണ് “അപേക്ഷിക്കുന്ന സർവ്വശക്ത (Suppliant Omnipotence).” അവൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ സർവ്വ ശക്തയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്തിൽ സർവ്വ വല്ലഭയുമാണ്. പ. കന്യകയുടെ

(9) De La Taille. O. P. *Mysterium Fidei*. P. 649.

സാമൂഹിക മാധ്യസ്ഥ്യം ഒരു വിശ്വാസ സത്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടത്തക്കതാണു് എന്നാണു് ഫാ. ഗാരിഗോലഗ്രാഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. പാരമ്പര്യം പ. കന്യകയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള പല അഭിധാനങ്ങളും ഈ സത്യം പരോക്ഷമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു് എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ദൈവമാതാവു് സ്വജാതന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ശക്തയായ മാധ്യസ്ഥ, പരിത്രാതാവിനോടു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടുത്തു് സഹകരിച്ച പുതിയ അപ്പൊ, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും മാതാവു് എന്നിങ്ങനെയുള്ളവയാണു് പ്രസ്തുത നാമധേയങ്ങൾ. ഈ സത്യം സഭാപിതാക്കന്മാരും, വേദപാരംഗതരും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെ ഔപചാരികമായും പ്രത്യക്ഷമായും ഏകദേശം സാമൂഹികമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (10). കാനൻബിറ്റർമി തന്റെ 'പ. കന്യകയുടെ സാമൂഹിക മാധ്യസ്ഥ്യം.' (De mediatione universali B. V. Mariae) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു, പ. കന്യകയുടെ സാമൂഹിക മാധ്യസ്ഥ്യം പൊതുവായി പരിത്രാണകർമ്മത്തെ മുഴുവനായി പരിഗണിക്കുമ്പോഴും വരപ്രസാദത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തിലും പ്രഖ്യാപനാർഹമാണെന്നു്. കാർഡിനൽ മെഴുസിയർ പ. കന്യകയുടെ സാമൂഹിക മാധ്യസ്ഥ്യം എന്ന സത്യം ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവാണ്. അദ്ദേഹം ബനഡിക് പതിനഞ്ചാമൻ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ശരീരത്തിൽ ജീവദായകമായ രക്തം പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഹൃദയത്തിനുള്ള സ്ഥാനമാണു് പ. കന്യകയ്ക്കു് മൗതിക ശരീരത്തിലുള്ളതു്. അവൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഔദ്യോഗികവും ചലനാത്മകവുമായ ഉപകരണമാണു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേമഭാജനമായ അവൾ മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിനു് പരിശുദ്ധാരൂപിയോടു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഹകരിച്ചതിനാൽ അവിടുത്തെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായി.

(10) G. Langrange. Mother of the Saviour and our interior Life.

ഈ രൂപീകരിക്കുന്നതിനായി ആദ്ധ്യാത്മികമായി ആ കൃത്യം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ. കന്യക മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിനു സമ്മതം നൽകിയതിനാലും ജീവിതകാലത്തു് സീമാതീതമായ യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടും, കുരിശുമരണത്തിൽ സഹകരിച്ചുകൊണ്ടും, നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമാതാവു് എന്ന സമുന്നത പദവി അലങ്കരിക്കുന്നു. അതു് അഭംഗുരം ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുകയാണു് വരപ്രസാദങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു്. ലോകാവസാനംവരെ പ. കന്യക നമ്മുടെ മാതാവു്, വരപ്രസാദ മദ്ധ്യസ്ഥയുമായിരിക്കും. ആധുനികലോകം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപൽസന്ധിയിൽ അതിനെ സാർവ്വത്രികമായ നാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ദിവ്യകന്യക അവളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ചെയ്യുവാനുള്ളതു് എല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽ വിദ്യവാത്മകമായ ഒരു പരിവർത്തനം, ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അതിനു് ദൈവജനനിയുടെ നേരെയുള്ള യഥാർത്ഥവും സജീവവുമായ ഭക്തി ലോകവ്യാപകമായ രീതിയിൽ ഉണ്ടായേ മതിയാവൂ. കന്യകമറിയം വഴിയാണു് പരിത്രാണകൃത്യം സമാരംഭിച്ചതെങ്കിൽ അവൾവഴിതന്നെ അതിന്റെ പരിപൂർത്തിയുമുണ്ടാവണം. ഇതുകൂടാതെ ഭരണം മറിയത്തിന്റെ ഭരണംവഴിയത്രെ സ്ഥാപിതമാകേണ്ടതു്.

വിശ്വവിശ്രുത താത്വികനായ ഷാക്കു് മാരിന്റെറന്റെ മാനസാന്തരം പ. കന്യകയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു വിജയമാണെന്നാണു് അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്.

ഷാക്കു് മാരിന്റെറൻ 1882-ൽ ഹ്യൂഗ്സ്നോട്ടു് എന്ന ക്രിസ്തീയ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നും പാരീസിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വദേശത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശംപോലും നിഷേധിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 81-ാം വയസിൽ ഫ്രഞ്ച് ഗവർണ്മെൻറു് ഫ്രാൻസിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ദേശീയ ബഹുമതി നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ടൊറോന്റോയിൽ Institute of medieval studies (മദ്ധ്യയുഗപഠന

സമിതിയിലും) പ്രിൻസ്സ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും പ്രൊഫസറായിരുന്നു. അനേകം താത്ത്വിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവുമാണ്.

മാരിറൈൻ 24-ാ മത്തെ വയസിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയെ സമാശ്ലേഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ച് റഷ്യാക്കാരിയായ ഭാര്യ റീസാ ഹൗമൻകോഫും. അവരും ഒരു താത്ത്വികയും ഗ്രന്ഥകർത്താരിയുമാണ്.

ഇവർ രണ്ടു പേരുടെയും മാനസാന്തരത്തിന് വിശുദ്ധ ഫ്രഞ്ചു ചിന്തകനായ ലെയോൺ ബ്ലോയിയും സ്വാധീനമെങ്കിലുമുണ്ട്. ബ്ലോയി വഴിയാണ് അവർ പ. കന്യകയെപ്പറ്റി അറിയുന്നത്. മാരിറൈനും ഭാര്യ റീസായും സൊർബോൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ ഫ്രഞ്ച് യഹൂദതാത്ത്വികനായ ഹെൻരി ബർഗസോണിന്റെ കീഴിലാണ് അവർ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിരുന്നത്. ബെർഗസോണിന്റെ ക്ലാസിൽവെച്ചതന്നെ മാരിറൈൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതവിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തതാണ്. അതേ ക്ലാസിൽതന്നെ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു യഹൂദയായ റീസാ തന്റെ യഹൂദവിശ്വാസത്തെയും വിമർശിച്ചു. ബെർഗസോൺ യഹൂദനായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ പലതും കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തോടു വളരെ അടുത്തതായിരുന്നു. റീസായും അവളുടെ സഹോദരിയും മാതാപിതാക്കന്മാരോടുകൂടി റഷ്യയിൽനിന്നും പാരീസിലേയ്ക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണ്. സാർവ്വത്രികവർത്തിയുടെ റഷ്യൻ പോലീസ് മർദ്ദനത്തെ ഭയന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ച റഷ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കുന്ന സംരംഭത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് മാരിറൈനും റീസായും തമ്മിൽ പരിചയപ്പെട്ടു. ഈ ക്രൂരയുദ്ധത്തിൽ പിന്നീട് അവർ സഹപ്രവർത്തകരായി.

1904 നവംബർ മാസം 26-ാം തീയതി അവർ വിവാഹബന്ധമായി ഒരു പുതിയ ജീവിതാധ്യായത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ അവർ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൂട്ടപ്പെട്ട തീർപ്പുതയ്ക്കറ ബ്ലോയി ദമ്പതികളുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. ലെയോൺ ബ്ലോയി

ലാസലോറു് മാതാവിന്റെ വലിയ ഒരു പ്രേഷിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം “കരയുന്ന നാഥ” (Celle Qui Pleure) എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ലാസലോറു് ദർശനങ്ങളെ പരാമർശിച്ചു് വിരചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ ദർശനങ്ങളിൽ ഹ്രസ്വ ജനത അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പരിവർത്തനം വരുത്താതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന വിപത്തിനെപ്പറ്റി പ. കന്യക മുന്നറിയിപ്പു് നൽകിയിരുന്നു. അക്കാദമി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ബ്ലോയിയോടുള്ള മതിപ്പിനു് കറവുണ്ടായി. ബ്ലോയിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും മാരിന്റെ ദമ്പതികളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു എങ്കിലും അവർ അവരുടെ പൂർവ്വിക വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചു് കത്തോലിക്കാ സഭയെ സമാശ്വേദിക്കുന്നതിൽ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

വിവാഹാനന്തരം രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ റീസായ്ക്കു അപകടകരമായ ഒരു രോഗം ബാധിച്ചു. മാരിന്റെ വലിയ അസ്വസ്ഥചിത്തനായിത്തീർന്നു. ഒരു ദിവസം ലെയോൻ ബ്ലോയിയുടെ ഹൃദയസ്पर्ശിയായ ഒരു കത്തു് മാരിന്റെ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു് ഭാര്യയെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതിന്റെ സംഗ്രഹമിതാണു്:

“എന്റെ ഏറ്റവും സ്നേഹ റീസാ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം കൂടെക്കൂടെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു് അതിരവിലെ ദിവ്യബലി സമയത്തു് പ്രിയ റീസാ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ക്ലേശഭൂയിഷ്ടമായ ഭൂതകാലജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും യോഗ്യതാപൂർണ്ണമായി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് നിന്റെ സുഖപ്രാപ്തിക്കും സമാധാനത്തിന്നും ആത്മീയ മഹത്ത്വത്തിനുമായി സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ നമ്മുടെ കർത്താവീശോ മിശിഹായോടു പ. കന്യക മറിയത്തോടു യാചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രവിച്ചു എന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ മാത്രം ഞാൻ അശ്രുധാര വഷിച്ചു. നിങ്ങളെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി കൂടുതലായി സ്മരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ സുഖം പ്രാപിക്കുകയും വലിയ ആനന്ദമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.”

കുറെദിവസങ്ങളുടെശേഷം മിസിസ് ബ്ലോയിരോ ഗാതുരയായ റീസായെ സന്ദർശിച്ചു് അവളുടെ കിടക്കയുടെ സമീപത്തു് ഇരുന്നു. അവർ റീസായോടു് പ്രസ്താവിച്ച 'ഞാൻ പ. കന്യകയുടെ ഒരു രൂപം തരുന്നു. പ്രാത്ഥിക്കുക' എന്നു്. രോഗിണി തന്റെ സ്നേഹിതയുടെ അതിരുകടന്ന പ്രസ്താവനയിൽ അസ്വസ്ഥയായി. എങ്കിലും ഞന്നം പറഞ്ഞില്ല. മൗനം സമ്മതമായി പരിഗണിച്ചു് ജിൻബ്ലോയി രൂപം റീസായുടെ കഴുത്തിലണിയിച്ചു. റീസായ്ക്കു ഒരു സന്തോഷ പ്രകാശം അനുഭവഭവഭ്യമാവുകയും അവൾ നിദ്രയിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ നിമിഷം മുതൽ അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു തുടങ്ങി.

ഇതിനകം മതവിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചു് ഒരു അജ്ഞേയവാദി (Agnostic) യായിത്തീർന്നിരുന്ന മാരിറൈൻ ഭാര്യയുടെ അതുല്യകരമായ സുഖപ്രാപ്തിയോടുകൂടി കത്തോലിക്കാസഭയെ സമാശ്വേഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയായി. 1906 ജൂൺമാസം 11-ാം തീയതി ഷാക്സ് മാരിറൈൻ ഭാര്യസമേതം കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. ഭാര്യാസഹോദരി വേരായും (Vera) താമസിയാതെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. ജർമ്മനിയിൽ ഹീഡൽബർഗ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു സ്കോളർഷിപ്പു് ലഭിക്കുകയാൽ മാരിറൈൻ ആ കൊല്ലം അവിടെ ചിലവഴിച്ചു. റീസാ വീണ്ടും രോഗബാധിതയായതിനാൽ അവർ ഫ്രാൻസിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. പതിനേഴാം മാരിറൈൻ ലാസലേറ്റിലേക്കു ഒരു തീർത്ഥയാത്ര കഴിച്ചു. തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ എവിടെയെങ്കിലും ജോലി ലഭിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ മാനസാന്തരംനിമിത്തം അന്നത്തെ ഫ്രഞ്ചു ഭരണാധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തിനു് അയിത്തം കല്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അതു് ദൈവപരിപാലനയിൽ നന്മയായിവേിച്ചു. അദ്ദേഹം വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രം ശരിയായി പഠിച്ചു് അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിരചിക്കുകയും വിശ്വവിശുതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

പാരീസിലെ കത്തോലിക്കാ സർവ്വകലാശാലയിൽ

ഒരു പ്രൊഫസറായി അദ്ദേഹം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ മാനുഷികമായ ഏറ്റവും ഉന്നതജ്ഞാനം എന്നുള്ള അതിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥാനത്തു് പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രം അതിനു അദ്ദേഹത്തിനു മാർഗ്ഗദർശനമരുളി.

പാശ്ചാത്യലോകത്തിൽ ബൗദ്ധികമണ്ഡലത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നഗ്രഹമായിരുന്നു. ചെസ്റ്റ്നർട്ടൻ, ബല്ല്യക്കു്, ക്രിസ്റ്റഫർ, ഡൌസൺ, ഗിൽസോൺ, ഗുർഡീനി മുതലായ ഉന്നത ചിന്തകന്മാരെത്തന്നെ ബുദ്ധിപരവും, ധാർമികവും, സാമൂഹ്യവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ ഒരു നവീകരണത്തിനുവേണ്ടി അണിനിരത്തി. ആധുനികലോകപ്രശ്നപരിഹാരം വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം നല്കി. പ. കന്യക അദ്ദേഹത്തിനു് നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രചോദനത്തെയും ശക്തിയെയും പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലൗകായികമായ ആധുനികയുഗത്തിൽ പ. കന്യക തന്റെ തിരുക്കുമാരന്റെ അമോഘവും അനവദ്യസുന്ദരവുമായ പ്രബോധനങ്ങളെ തത്ത്വശാസ്ത്രദാരാ സംരക്ഷിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി പ്രത്യേകവിധം തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു വ്യക്തിയത്രെ ഷാക്കുമാരിറൈൻ.

അദ്ധ്യായം ആറു്

ലോകസമാധാനവും ച. കന്യകയും

സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ലോകം പരിശ്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് ശതാബ്ദങ്ങൾതന്നെ പലതുകഴിഞ്ഞു. വിശ്വ വിശ്രുതചിന്തകന്മാരും ഭരണധൂരന്ധരന്മാരും രാഷ്ട്രമീമാംസകരും നേതാക്കളും സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നു, കമ്മ്യൂണിക്കേകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ഉടമ്പടികളിൽ ഒപ്പുവെക്കുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയിലും അതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ യഥാർത്ഥമായ ലോകസമാധാനം മരുമരീചികളുസമാനം. നമ്മെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളു.

എന്താണു് സമാധാനം. “Pax est tranquillitas in societate” —സമാധാനം എന്നു പറയുന്നത് സമൂഹത്തിലുള്ള സ്വച്ഛതയാണു്. യുദ്ധവും, വിദ്വേധവും, രക്തച്ചൊരിച്ചിലുമില്ലാതെ മനുഷ്യൻ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും, ഐക്യത്തിലും കഴിയുക. ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ യുദ്ധങ്ങളും വിദ്വേധങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് ധനതൃഷ്ണ, അധികാരദുർമ്മോഹം എന്നിവവഴിയാണു്. സ

മാധാനം എന്നതു് വളരെ സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു്, നിയമ-സാമ്പത്തിക-രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക-സാമൂഹ്യ-മതപ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനു പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമാധാനം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടു് അവഗാഹമായി ബന്ധിതമാണു്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു് നാം നൽകുന്ന നിർവ്വചനത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു് സമാധാനവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. സുപ്രസിദ്ധ ജർമ്മൻതാത്വികനായ ഷോപ്പൻഹോവർ ബർലിൻ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രൊഫസറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ ബർലിൻനഗരവീഥിയിൽക്കൂടി ചിന്താമഗ്നനായി നടക്കാറുണ്ടു്. ഒരുദിവസം യാദൃച്ഛികമായി ഒരാളിന്റെ ദേഹത്തു മുട്ടുന്നതിനിടയായി. ഷോപ്പൻഹോവർ ചിന്താലീനനായിരുന്നതിനാൽ ഇതറിഞ്ഞില്ല. ആ യാത്രക്കാരൻ തിരിഞ്ഞു് കോപിച്ചുകൊണ്ടു്: “നിങ്ങൾ ആരാണു്?” എന്നു് ഷോപ്പൻഹോവറിനോടു ചോദിച്ചു. “ഞാൻ ആരാണെന്നറിയുവാൻ എന്തുമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു് എനിക്കുമാത്രമെ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു്.” എന്നു് ഷോപ്പൻഹോവർ പ്രതിവചിച്ചു. ഷോപ്പൻഹോവർ എന്നും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നതു് ഈ ഒരു ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം പറയുവാനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു് അതിനുള്ള ഉത്തരം പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതു് മനുഷ്യനോളംതന്നെ പഴക്കമുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണു്, വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണു്, അതിനു് ഓരോരുത്തരും നൽകുന്ന ഉത്തരമാണു് അവരുടെ ജീവിതത്തത്വശാസ്ത്രം. (1) ആ ജീവിതത്തത്വശാസ്ത്രവും ലോകസമാധാനവുംതമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടു്. ആധുനികലോകത്തെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു് പേരികളായി അണിനിരത്തിയിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സാമൂഹ്യപ്രശ്നം മനുഷ്യൻ എന്താണു് എന്ന ചോദ്യമാണു്. (2). അതിനു മനുഷ്യൻ നൽകുന്ന ഉത്തരമനുസരിച്ചാണു് മനുഷ്യനോടു് എപ്രകാരം പെരുമാറണമെന്നു്

(1) Fr. Raymond. O. C. S. O.

(2) Fr. Jean Muroux. The meaning of man.

ഓരോരുത്തരും തീരുമാനിക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എല്ലാവരിലും അമർത്ഥമായ ഒരാത്മാവുണ്ട്. സനാതനമായ പാരത്രികജീവിതമാണ് ജീവിതോദ്ദേശ്യം; നാം ദൈവസുതനാൽ പരിത്രാണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നുള്ള സത്യം സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകരിക്കാത്തതിടത്തോളംകാലം ലോകസമാധാനം സംഭവ്യമാവുകയില്ല.

ആധുനികലോകത്തിൽ ഇതിനു് വളരെ വിരുദ്ധമായ ഒരു തത്വസംഹിത വിശ്വവ്യാപകമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വശാസ്ത്രമാണ്. ഭാഗീനകമായി കമ്മ്യൂണിസം വ്യക്തസമരമാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മേഗലിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതമായ ആശയവാദത്തെ മാർക്സ് ഭൗതികവാദത്തോടു് ബന്ധിച്ചു. പദാർത്ഥം പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയതാണ്. അതിന്റെ വൈരുദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും പുരോഗമനം ഉണ്ടാകുന്നു; പരിണാമം വഴിയായി. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും മനുഷ്യനും ഈ പരിണാമഫലമാണ്. ഇതുകൊണ്ടും പരിണാമം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വൈരുദ്ധ്യം മാനവസമുദായ പുരോഗമനത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും, സ്വന്തനും, ദരിദ്രനും, ഭരണാധികാരികളും, ഭരണീയരും, ചൂഷകരും, ചൂഷിതരും, മർദ്ദകരും, മർദ്ദിതരും, പരസ്പരം സമരത്തിലേർപ്പെടണം. ഈ സമരത്തിൽ ആത്യന്തികമായ വിജയം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു ലഭിക്കുകയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസ്വേച്ഛാധിപത്യം സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്യും. അപ്രകാരം ഒരു വർഗ്ഗരഹിതമായ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം. അവനു് ആത്മാവില്ല. മരണാനന്തരം ജീവിതമില്ല. ദൈവമില്ല. ദൈവവിശ്വാസം ഭീതിയിൽനിന്നു് മുളയെടുത്തതാണ്. മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പാണ്. മതവും പുരോഹിതന്മാരും എല്ലാം ചൂഷണോപകരണങ്ങൾമാത്രം. അതുകൊണ്ടു പുരോഗമനത്തിനു് വ്യക്തസമരമാണ് വേണ്ടതു്. ഇതത്രെ കമ്മ്യൂണിസം അഥവാ വ്യക്തവൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതിക

വാദം. “ലോകചരിത്രസംഗ്രഹം വർഗ്ഗസമരമാണ്.” (3)

പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായി കമ്യൂണിസം വിപ്ലവത്തിന്റെയും വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും ഒരു വിക്ഷണമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ യുഗത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ചിന്ത അമേരിക്ക നേതൃത്വം നൽകുന്ന സാമ്രാജ്യശക്തിചേരിയും റഷ്യ നേതൃത്വം നൽകുന്ന സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധചേരിയും തമ്മിലുള്ള സമരമാണ്. അക്കാലത്തേതിലും കമ്യൂണിസം ഇന്ന് വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അവർ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ സമാധാനത്തിന് നാം വിവക്ഷിക്കുന്ന അത്ഥമല്ല അവർ കൊടുക്കുന്നത്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കേന്ദ്ര എക്സിക്യൂട്ടീവുമെമ്പർ പ്രവദയിൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം ഒരത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ അതുതന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാപ്പിറ്റലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതികൾ തമ്മിലുള്ള ഉയർന്നുപിടിയിലുള്ള ഒരു വർഗ്ഗസമരമാണ്.” ഇവിടെ ഒരു മാത്സര്യത്തെക്കാൾ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വിഭാഗംസക പ്രവർത്തനവും നയവഞ്ചനയുമാണ്.

“കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അവർ വിവക്ഷിക്കുന്നത് യുദ്ധവും വിപ്ലവവുമാണ്. അവർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് സ്വേച്ഛാധിപത്യമാണ്. അവർ പ്രജാധിപത്യത്തെ പുരസ്കരിച്ച് പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ അത്ഥം ഏകപാർട്ടിഭരണമാണ്.” എന്ന് ഐസക്കുഡോൺ ലെവയിൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (4). താത്പര്യമായി കമ്യൂണിസം വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ, വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായതുകൊണ്ട് കമ്യൂണിസം കമ്യൂണിസമായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അഥവാ റഷ്യയിലും, ചൈനയിലും അവരുടെ ഉപഗ്രഹരാജ്യങ്ങളിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ സമൂല പരിവർത്തനമുണ്ടാകാത്തതിടത്തോളംകാലം ലോകസമാധാനം എന്നും കാനൽപ്രവാ

(3) Marx & Engels. Communist manifesto.

(4) Isaac Don Levine. Humanity debened.

ഹംപോലെ നമ്മെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

തന്മൂലമാണ് ഫാത്തിമായിൽ സമാധാനത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയഭൗത്യം നല്കിയ അവസരത്തിൽ 'റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരം ലോകസമാധാനത്തിന് ഒരു വ്യവസ്ഥയായി മറിയം നിർദ്ദേശിച്ചത്'. ഫാത്തിമായിലെ മൂന്നാമത്തെ ദർശനാവസരത്തിൽ ബാലകർക്കു നരകദർശനം നല്കിയശേഷം അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: "പാപികൾ നിത്യമായി നശിച്ചുപോകുന്ന സ്ഥലം നിങ്ങൾ കണ്ടു. പാപികളെ രക്ഷിക്കുവാൻ എന്റെ വിമലഹൃദയഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ദിവ്യരക്ഷകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ നിർദ്ദേശം ലോകം ഗ്രഹിക്കുമെങ്കിൽ പാപികൾ രക്ഷപ്രാപിക്കും; ലോകത്തിൽ സമാധാനമുണ്ടാകും."

"ഇതാ മഹായുദ്ധം അവസാനിക്കുവാൻ പോകുന്നു. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ പാപംവഴി ഇനിയും ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നപക്ഷം ഇതിലും യോനകമായ ഒരു മഹായുദ്ധമുണ്ടാകും. അജ്ഞാതമായ ഒരു തേജപുഞ്ചം പ്രോജക്ടലിക്കുന്ന ഒരു നിശ അതു പ്രഖ്യാപിക്കും. അപ്പോൾ അത് ദൈവം ലോകത്തെയും യുദ്ധത്താലും തിരുസഭാമർദ്ദനത്താലും ശിക്ഷിക്കുവാൻപോകുന്നു എന്നതിനു അടയാളമായിരിക്കും. ഇതിനെ തടയുന്നതിന് റഷ്യയെ എന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടും. എന്റെ നിർദ്ദേശാൻസരണം പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും സമാധാനം സ്ഥാപിതമാവുകയുംചെയ്യും. അല്ലാത്തപക്ഷം റഷ്യ അവളുടെ അബദ്ധ സിദ്ധാന്തം ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിക്കും. യുദ്ധങ്ങളും സഭാമർദ്ദനവും നടമാടുകയും ചെയ്യും. അനേകം ജനപദങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും അസ്തമിക്കും. നിരവധി ആത്മാക്കൾ വിശ്വാസസംരക്ഷണാർത്ഥം ജീവൻ ഹോമിക്കും. അവസാനം എന്റെ വിമലഹൃദയം വിജയിക്കും. റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ലോകത്തിൽ സമാധാനത്തിന്റെ പൊൻപുലരി ഉദയംചെയ്യും. നിങ്ങൾ ജപമാല ഭക്തി പൂർവ്വം ജപിക്കുക."

ഫാത്തിമായിൽ പ. കന്യക നല്കിയ ആ സ്വർഗ്ഗീയഭൗത്യം ലോകത്തിന്റെ ശ്രവണപുടങ്ങളിൽ വെറും വ

നരോദനമായി ഭവിച്ചു. കത്തോലിക്കർപോലും അതു വേണ്ടതുപോലെ ശ്രവിച്ചില്ല. കപോലകല്പിതമായ കെട്ടുകഥയായി അതിനെ തിരസ്കരിച്ച ചിലർ. അതിന്റെ തിക്തഫലം ലോകം അനുഭവിച്ചു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസ് രൂപീകരിച്ചു, സമാധാനസംസ്ഥാപിതാർത്ഥം. പക്ഷേ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കരാളമേഘം അന്താരാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ ആവരണം ചെയ്തപ്പോൾ അതു് ഛിന്നഭിന്നമായി. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം കഴിഞ്ഞു. ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന രൂപീകൃതമായി. ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയും ശാക്തീകചേരികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു മാത്സര്യംഗമായി മാറി. മൂന്നാമതൊരു ലോകമഹായുദ്ധം ഉണ്ടാകുമോ? എന്നും സ്രീയെ (മറിയത്തെ) അനുശക്തിക്കേതിരായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ മൂന്നാമതൊരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അതുണ്ടാവുകയുമില്ല എന്ന് മോൺ. ഷീൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “വുമൺ” (സ്രീ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.

രാഷ്ട്രീയയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നഗ്നതാഡ്യവം ചെയ്ത അവസരത്തിലാണു് പ. കന്യക ഇതു് പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. അന്നു് കമ്യൂണിസം ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. ലോകത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയായിത്തീരമെന്നാൽ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി. ഇനിയും രാഷ്ട്രയുടെ മാനസാന്തരം സാധ്യമാണോ?

കമ്യൂണിസം ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ രാഷ്ട്രയിൽ രാഷ്ട്രവും കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിനു് വലിയ പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടു. കമ്യൂണിസവും, കത്തോലിക്കാസഭയും ലോകം മുഴുവൻ പ്രവർത്തനംഗമായി അവകാശപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു് രണ്ടും തമ്മിലുള്ള സമരം, ആത്യന്തികമായി ഒന്നിന്റെ തിരോധാനത്തിലേ കലാശിക്കുകയുള്ളു. സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു സാധ്യമല്ല. “ഞാൻ ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടിയുണ്ടായിരിക്കും. നരകവാതിലുകൾ അതിനെ

തിരായി പ്രബലപ്പെടുകയില്ല. ' ' എന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സഭ പരാജയപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.

റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരം സംബന്ധിച്ച നമുക്കുള്ള പ്രത്യാശ റഷ്യൻ ജനതയ്ക്കു മറിയത്തോടുള്ള കേന്ദ്രീയവും, പ. കന്യകയുടെ ഫാത്തിമായിലെ വാഴാനത്തിലുമാണ്. ക്രി. ലിനിൽക്കൂടി പോകുമ്പോൾ ഏറ്റവും അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു കാഴ്ചകാണാം. റഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മതവിരുദ്ധതകളുടെ മദ്ധ്യേ പ. ജനനിയുടെ ഏറ്റവും കലാസൗകുമാര്യം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ചിത്രം കാണുന്നുണ്ട്— ഇബേരിയൻനാഥ. (The Iberian Madonna) ആ നാസ്തികലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രഭാതതാരകമാണ് അവൾ. ' 'റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെടും ' ' എന്നു ഫാത്തിമായിൽ ചെയ്ത വാഴാനത്തിന്റെ ഒരു അനുസ്മരണമാണ് മോസ്കോയിലെ ആ ചിത്രം.

ആ ചിത്രം ഗ്രീസിലെ മൗണ്ട് ആത്തോസ് ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികൾ ആലേഖനം ചെയ്തതാണ്. സാർ അലേക്സേ എന്ന റഷ്യൻ ചക്രവർത്തി മോസ്കോയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു കൗൺസിൽ 1648-ൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. മൗണ്ട് ആത്തോസിലെ സന്യാസവര്യരും അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി അവിടെ വന്നുചേർന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ നാഥയുടെ ചിത്രം ആഘോഷപൂർവ്വം സംവഹിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് സാർ ചക്രവർത്തിക്കു സമ്മാനിച്ചു. ചക്രവർത്തി അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യക്കുപ്പേളയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മാതാവിന് അതിഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ആറു വത്സരത്തിനുശേഷം റഷ്യയിൽ മുഴുവൻ ഒരു സാംക്രമികരോഗബാധയുണ്ടായി. സാർ ചക്രവർത്തിയും രോഗബാധിതനായി. മരണാസന്നനായ ചക്രവർത്തി മാതാവിന്റെ രൂപം കൊണ്ടുവരുന്നതിനാവശ്യപ്പെട്ടു. രൂപം ചക്രവർത്തിയുടെ രോഗശയ്യയ്ക്കു സമീപം കൊണ്ടുവന്ന ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം അതുതകരമായി രോഗവിമുക്തി പ്രാപിച്ചു. കൃതജ്ഞതാസൂചകമായി ചക്രവർത്തി ഒരു ചാപ്പൽ റഡ്സ്ക്വയറിൽ (Red square) നിർമ്മിച്ചു

അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ധാരാളം അതുതങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 1917-ൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ മോസ്കോയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ക്രെംലിനിൽ ദൈവമാതാവിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഒരു ദേവാലയം ഉണ്ടാവുക എന്നത് അസ്ഥാനത്തായിത്തീർന്നു. അവർ റഷ്യയിലെ ദേവാലയങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതും നശിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് കലാപ്രേമി പ്രസ്തുതരൂപം ഒരു മഹത്തമമായ കലാസൃഷ്ടിയാണെന്നറിഞ്ഞ് മതവിരുദ്ധമായ ഒരു കലാശാലയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ തിരുസ്വരൂപം അവളുടെ വിമലഹൃദയ വിജയത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ച് അവിടെ നിലകൊള്ളുന്നു.

പ. കന്യക റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരം വാശാനംചെയ്തപ്പോൾ നമ്മുടെഭാഗത്തുനിന്ന് ചിലതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വിമലഹൃദയഭക്തി, പ്രാർത്ഥന, പരിഹാരം—നാം ഓരോരുത്തരും നമ്മുടെ കഴിവിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം ഇവ നിർവ്വഹിക്കുമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരസുപ്രഭാതം അനതിവിദൂരമായ ഭാവിയ്ക്കൽ വന്നേയും. റഷ്യയിൽ ക്രിഷ്ണവിന്റെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിതമായതുമുതൽ വലിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ സമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങൾ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. റഷ്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള ആദർഭിന്നത, റഷ്യൻ ജനതയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യഭാഹം, എന്നിവയെല്ലാം നമുക്കു പ്രത്യാശനല്പകുന്ന വസ്തുതകളാണ്. എങ്കിലും റഷ്യയും, ചൈനയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് ലോകാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. അവർ സമാധാനസഹവർത്തിത്വം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് വർഗ്ഗ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദം സ്വാതന്ത്രരാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നതകളെ ചൂഷണംചെയ്ത് പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ്.

നിക്കോളാസ് ബെർഡ്യോവ് (Nicholas Berdyaev, 1874-1948) എന്ന റഷ്യൻ ചിന്തകൻ റഷ്യയിൽ ഒരു പുതിയ മതതത്വപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാവാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: റഷ്യയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയത്തിനുള്ളകാരണം ക്രിസ്തുമതം അതിന്റെ സത്യം മുഴു

വൻ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. കമ്യൂണിസത്തെ വെറും ആശയങ്ങൾക്കൊണ്ടുമാത്രം നേരിടാൻ സാധ്യമല്ല; മതപരമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കൊണ്ടുമാത്രമേ അതു സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

കമ്യൂണിസം ക്രിസ്തീയസഭയെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വിഘാതമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സഭയെ നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ അവർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കും. ക്രിസ്തുസഭാചരിത്രം ചരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദത്തിന് അതീതമായിക്കൊണ്ടുന്നു; (Dialectical materialism) അതുകൊണ്ടാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു സഭയോടുള്ള വിദ്വേഷം. ലേനിൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു ദിവസം കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തീയസഭയും തമ്മിൽ നേരിട്ടൊരു സമരം ചെയ്യേണ്ടതായിവരും.

കമ്യൂണിസവുമായി ആദർശപരമായ ഒരു രമ്യതയിലെത്തിയില്ലെങ്കിലും ഒരുമിച്ചുജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം (modus vivendi) ഉണ്ടാക്കാമെന്നുള്ള വ്യാമോഹത്തിൽ കഴിയുന്നവർ മനസ്സിലാക്കണം, ജനകീയ ജനാധിപത്യത്തിലെ സഭയുടെ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളംകാലം സഹവർത്തിത്വം പ്രസംഗിക്കുക എന്നു പറയുന്നത് മുകുസഭയെ കമ്യൂണിസത്തിന്റെ കാരണത്തിനു അടിയറവയ്ക്കുകയാണ് (5) എന്നത്രെ ആൽബർട്ട് ഗാൾട്ടർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പീഡിതസഭയുടെ ചുവന്ന പുസ്തകം' (Red book of the persecuted Church) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

'രാഷ്ട്രീയമോ, സാമൂഹ്യമോ, സമ്പത്തികമോ ആയ ഏതു നേട്ടങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെമുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ആ മത, മാനുഷിക നാടകത്തെ (religious and human drama) മറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കും.' എന്ന് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു. കമ്യൂണിസത്തിൽ മൂന്നു വലിയ പ്രത്യാശകൾ (messianism) ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. ഒന്ന്, യഹൂദനായ മാർക്സിന്റെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രത്യാശ. രണ്ട്, കമ്യൂണിസ്റ്റായ മാർക്സിന്റെ

(5) Albert Galter, The Red Book of the persecuted Church.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സേവപ്രദമായി പര്യവേഷണത്തിലുള്ള വ്യാപാരം. മൂന്നാം, രാഷ്ട്രസഭയുടെ മൂന്നാമത്തെ റോം എന്ന പദവികളുള്ള (റോമം, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളും നിപതിച്ചു. ഇനി രാഷ്ട്രസഭയാണ് ലോകത്തിന് നേതൃത്വം നൽകേണ്ടതു്) അഭിവാഞ്ഛ. ഇതു മൂന്നുംകൂടി ചേർന്നതാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ദിവാസ്വരൂപം. ഇതു മൂന്നും യാഥാർത്ഥ്യമാകണമെങ്കിൽ രാഷ്ട്രയുടെ മാനസാന്തരം അനിവാര്യമാണ്.

ലോകത്തിൽ രണ്ടു ശക്തികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. വാളും ആത്മാവും, അഥവാ ഭൗമികശക്തിയും ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയും. അവ എപ്പോഴും സന്ധിയില്ലാത്ത സമരത്തിലാണ്. പക്ഷേ പരിത്രത്തിന്റെ ഏകദേശ പരിശോധിച്ചാൽ നമുക്കു നന്നായിലാക്കാം, എപ്പോഴും ഭൗതികമായ ശക്തികളുടെമേൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ടുവെന്ന്. ഇന്ന് വിശ്വവ്യാപകമായ രീതിയിൽ സത്യവും അസത്യവും, ധർമ്മവും അധർമ്മവും, നീതിയും അനീതിയും തമ്മിൽ ഒരു സമരം നടക്കുകയാണ്. അവസാനം സത്യത്തെയും, ധർമ്മത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സഭ വിജയ വൈജയന്തിയുമേന്തി പൂർവ്വത പ്രഭാപുരിതയായി അക്ഷയഭാസോടെ വിരാജിക്കും.

യൂറിട്ടിജാനിച്ച്, പീറ്റർ ഷഡേയ്വ്, വ്ളാഡിമീർസോളവീവ് എന്നിവരുടെ പ്രത്യാശാവല്ലരി പൂവണിയുന്ന ഒരു സുഭിന്നം അനന്തിവിദൂരമായ ഭാവിയ്ക്കൽ സമാഗതമാകുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. രാഷ്ട്ര അവളുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വശാസ്ത്രം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് സത്യസഭാമാതാവിനെ സമാശ്വദിക്കുന്ന സുഭിന്നത്തിന്റെ ഉദയത്തിനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. അന്നുമാത്രമേ അവളുടെ മൂന്നു വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ (messianism) മനുഷ്യന്റെ സാർവ്വത്രികമായ സാഹോദര്യം കൈവളർത്തുക എന്ന അഭിലാഷം അന്യത്വമാവുകയുള്ളൂ. അന്ന് പാശ്ചാത്യരെയും പൗരസ്ത്യരെയും സാർവ്വത്രികസഭയിൽ (മൗതികശരീരത്തിൽ) ബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സുവർണ്ണശൃംഖലയായി അവൾ പരിലസിക്കും. ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ ദൈവത്തിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു ഐക്യം ഒരിക്കലും

സാധ്യമല്ല എന്നു് വ്ളാഡിമീർ സോളവീവ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്; Russia and the universal Church (റഷ്യയും സാർവ്വത്രികസഭയും) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ. ഇന്നത്തെ കമ്യൂണിസം, റഷ്യയെ കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിലേക്കാനയിക്കുന്നതിനുള്ള പരോക്ഷമായ (blessing in disguise) ഒരുഗ്രഹമായിരിക്കാം. റഷ്യൻജനതയുടെ ദൈവമാതൃഭക്തിയാണു് നമുക്കു് റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള പ്രത്യാശ നല്കുന്നതു് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എവിടെ നോക്കിയാലും റഷ്യയിൽ വ്ളാഡിമീർ മാതൃസ്വരൂപം ദൃശ്യമാണു്.

ബ്രഷ്നേവ് റഷ്യൻ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നപ്പോൾ ഇന്ത്യാസന്ദർശനാവസരത്തിൽ ബോംബെയിൽകൂടി കടന്നുപോയി. വഴിക്കു് റഷ്യൻമാതാവിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു മാതൃസ്വരൂപം കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം തലകനിച്ചാചാരംചെയ്തു. ഇന്നദ്ദേഹം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സെക്രട്ടറിയാണു്. ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം വഴി റഷ്യ വീണ്ടും മാതൃസ്വധത്തിലണയുവാൻ ഇടയായേക്കാം.

റഷ്യയിൽ ക്രൂഷേവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ സാമ്പത്തികമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴത്തെ സോവ്യറ്റ് പ്രധാനമന്ത്രി കോസിജിൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വത്തെത്തന്നെ ചോദ്യംചെയ്തിരിക്കുന്നു. റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ അടുത്തുവരുന്നതായി 1963 ജനുവരിയിൽ കർട്ടിനാൾ തിസരാങ്ങ് ഫാത്തിമായിൽവച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അവസാനം എന്റെ വിമലഹൃദയം വിജയിക്കും; റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് ലോകത്തിൽ സമാധാനപൂർണ്ണമായ ഒരു യുഗം ഉദയംചെയ്യുമെന്നു് പ. കന്യക വാഴാനുംചെയ്തു് നിവർത്തിതമാകും. ഫാത്തിമാ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ടു് ഫാത്തിമാ രഹസ്യം വാസ്തവമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. അതു് 1960-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വ്യക്തികളെയോ അഥവാ ഇന്നു് നിലനില്ക്കുന്ന ചില രാഷ്ട്രങ്ങളെയോ പരാമർശിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ അതു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക അനാചിതമായിരിക്കും.

പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു ചേരികളായി അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന ആധുനികലോകത്തെ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ഒരു ഇടപെടൽകൊണ്ടുമാത്രമേ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. യുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു നാശക്കുന്പാരമായിമാറും. റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരം അഥവാ കമ്യൂണിസത്തിന്റെ തിരോധാനംമാത്രമേ ഒരു ലോകമഹായുദ്ധത്തെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തുകയുള്ളൂ. ലോകത്തിൽ ഇന്നുള്ള സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെയെല്ലാം ചൂഷണംചെയ്തു റഷ്യ അവളുടെ ലോകാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഒരു യുദ്ധം അല്ലെങ്കിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റാധിപത്യം നയപരമായി സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകരിപ്പിക്കുക ഇതാണ് റഷ്യയുടെ പദ്ധതി. അതുകൊണ്ടാണ് ആധുനികലോകത്തെ ആ വിപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു ദൈവികമായ ഇടപെടലിനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടായാലും കമ്യൂണിസം ഒരു ദാർശനിക സിദ്ധാന്തമായതുകൊണ്ട് നശിക്കുകയില്ല. പിന്നീടും അത് അസ്വസ്ഥതകൾക്കു കാരണമായേക്കാം. അതുകൊണ്ട് റഷ്യയുടെയും ചൈനയുടെയും മാനസാന്തരം അഥവാ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് വിരാമമിട്ട് ലോകം മുഴുവൻ ക്രിസ്തീയമായ വീക്ഷണഗതി സ്വീകരിക്കുകമാത്രമാണ് ലോകസമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. അതുകൊണ്ടാണ് പ. കന്യക റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരത്തെ ലോകസമാധാനത്തോടു് ബന്ധപ്പെടുത്തിയത്. വിശ്വവിശ്രുതനായ ഡഗ്ലസ് ഹൈഡും ഇതേ ആശയംതന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ റഡ് സ്റ്റാർ വേർസുസ് ക്രോസ് (Red Star Versus Cross) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ.

അദ്ധ്യായം എഴു

പ. കന്യകയും ക്രൈസ്തവൈക്യ(എക്കുമേനിസ)വും

മറിയൻപാപ്പാ എന്ന അപരാഭിധാനത്തിന് തികച്ചും അർഹനായ പ. പിതാവ് പന്ത്രണ്ടാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1950-ൽ മുനിഫിഷെന്റേസിമൂസ് ദേവൂസ് (Munificentissimus Deus) എന്ന ബുളാവഴി പ. കന്യകയുടെ സ്വർഗാരോപണം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പ്രസ്തുത സത്യം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരുമായ പല സമൂഹത്തവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, ആ പ്രഖ്യാപനം അകത്തോലിക്കാസഭകളുടെ കത്തോലിക്കാസഭയുമായിട്ടുള്ള ഐക്യത്തിന് വിഘാതമായി പരിണമിക്കുമെന്ന്. പക്ഷേ തികഞ്ഞ മറിയഭക്തനും അഗാധപണ്ഡിതനുമായ പ. പിതാവ് അവരുടെ വിതണ്ഡവാദങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “പ. കന്യകയെ ബഹു

മാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആരും ക്രിസ്തുവിൽനിന്നോ സഭയിൽനിന്നോ അകലുന്നതിനു് ഇടയാകുകയില്ല; പ്രത്യുത അതു് മിശിഹായോടുള്ള സമീപനം സുഗമമാക്കുന്നു.' 'ഒരു ദശാബ്ദം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ എത്ര അനവർത്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇന്നത്തെപ്പോലെ ക്രൈസ്തവൈക്യത്തിനായുള്ള സാമൂഹികമായ അഭിവാഞ്ചര ഇതിനുമുമ്പു് ഒരിക്കലും നാം പരിത്രപക്ഷങ്ങളിൽ കാണുകയില്ല. ഈ നവോന്മഥനത്തെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ക്രൈസ്തവൈക്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കുമെങ്കിൽ നാം വിജയം വരിക്കും. പാവനസ്മരണാർഹനായ ഇരുപത്തിമൂന്നാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം സമലങ്കരിച്ചതുമുതൽ എക്കുമേനിസയുഗമാരംഭിച്ചു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസു് അതിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ. പിതാവു് പൗലോസു് ആറാമൻ തിരുമനസ്സിലെ ഐക്യാഹ്വാനവും പരിശ്രമങ്ങളും വിജയമകടമണിയുമെന്നു നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം. മൗലികമായ തത്വങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യം, അപ്രധാനമായവയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം, സർവ്വോപരി സ്നേഹം എന്ന യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പായുടെ ആ ദൗത്യം സാർവ്വജനീനമായി അംഗീകൃതമായി ക്രിസ്തുവിൽ മാനവരാശി മുഴുവൻ ഏകീഭവിക്കുന്ന ആ പൊൻപുലരിയുടെ മംഗളോദയം നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം. ഐക്യത്തിനു പ്രതിബന്ധമായി നിന്നിരുന്ന പല പ്രാകാരനിരകളും നിലംപരിച്ചു. നിരവധി സാമൂഹ്യ, സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ, സാമുദായിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ നാം അടുത്തു. വൈകാരികമായ പല വിഷമതകളും പരിഹൃതമായി. പക്ഷേ ക്രൈസ്തവൈക്യം ഇന്നും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പ. കന്യകയോടുള്ള കത്തോലിക്കാമനോഭാവം ഏതെങ്കിലും പ്രതിബന്ധമായിട്ടുണ്ടോ മറ്റു തത്ത്വസംഹിതകളേക്കാൾ? പ. കന്യകയെ സംബന്ധിച്ച കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം കൈസ്തവ ഐക്യത്തിനു് വിഘാതമാണോ എന്നുള്ളതാണു് പ്രശ്നം.

മറിയം ഒരു വിധത്തിലും ക്രൈസ്തവ ഐക്യത്തിനു് ഒരു പ്രതിബന്ധമല്ല. നേരെമറിച്ചു് അവതന്നെയാണു് പുനരെകൃത്തെ തപരിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടടുത്തു പാരീസിലെ വിജയമാതാവിന്റെ ദേവാലയത്തിലെ വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. എം. ഡഗെനറു് ഒരു പ്രത്യേക ദൈവികപ്രചോദനത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേവാലയത്തെ മാതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അവിടെ പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള വിമലഹൃദയസഖ്യവും സ്ഥാപിതമായി. അധികംതാമസിയാതെ ധാരാളം പുനരെകൃത്തുക്കൾ നടന്നു. ജോജു് സ്റ്റേൻസർ എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ മാനസാന്തരം സുപ്രസിദ്ധമാണു്. അദ്ദേഹം ഒരു പാപ്പനിസ്തു സന്യാസിയായി. അദ്ദേഹംതന്നെ പാരീസിൽ വിജയമാതാവിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ സന്നിഹിതനായി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പുനരെകൃത്തിനായി ഒരു ക്രൂശയുദ്ധമാരംഭിച്ചു. ആംഗ്ലിക്കൻസഭാ നേതാവായ ഡോ. പുസി ഇതുകണ്ടപ്പോൾ ഭയവിഹാലനായി. 1845-ൽ കർട്ടിനാൾ വൈസ്മാൻതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും പാരീസിൽവന്നു് അതെ അഭ്യർത്ഥന നടത്തി. ഒരു വഷത്തിനകം ഓക്സ്ഫോർഡിലെയും കേംബ്രിഡ്ജിലെയും ഏറ്റവും പ്രശസ്ത ദീപങ്ങളായ അറുപതു പേർ സഭയുമായി പുനരെകൃപ്പെട്ടു. കർട്ടിനാൾ ന്യൂമാൻ, ഓക്ക്ലേ, ഫേബർ മുതലായവർ ആ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സഭയുമായി പുനരെകൃപ്പെട്ട ഫാ. ഫേബർതന്നെ പിന്നീടു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കേയ്ക്കണ്ടായി: “പ. കന്യകയ്ക്കു യഥാർത്ഥ ദൈവശാസ്ത്രം നല്കുന്ന സ്ഥാനമെന്താണെന്നു് വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി വളരെ മന്ദീഭവിച്ചുവരുന്നു. തന്നിമിത്തം ഈശോ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നില്ല. സഭ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയിൽ പുരോഗമിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം. കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിൽ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അനേകം

ആത്മാക്കൾ സുവിശേഷത്താൽ ദീപ്തിമത്താകുന്നില്ല. മറിയം യവനികയ്ക്കു പിന്നിലായതിനാൽ ഈശോയും അറിയപ്പെടാതിരിക്കുന്നു. അവളെ നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കാത്തതിനാൽ അനേകം ആത്മാക്കൾ നശിക്കുന്നു. ഇന്നു നാം മറിയമേതി എന്നു വിളിക്കുന്നത് വെറും ഒരു നിഴൽ മാത്രമാണ്. അതാണ് ഇന്നത്തെ മതപരമായ വിരസതയ്ക്കും, തിന്മകൾക്കും, നാശത്തിനും കാരണം.

പ. കന്യകയുടെനേരെയുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വിശാലമായ, ഉന്നതമായ ഒരു ദൗത്യം വേരായില്ല. ആരെങ്കിലും വേണമെങ്കിൽ ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക, എത്ര അത്ഭുതാവഹമായ പരിവർത്തനമാണ് അത് വരുത്തുന്നത് എന്ന്.

വി. ആഗ്നസ്കീനോസ് Mater unitatis (ഐക്യത്തിന്റെ മാതാവ്) എന്ന അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ട് പ. കന്യകയെ. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. സിറിൽ എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിൽ പ. കന്യകയെ “സത്യവിശ്വാസസംരക്ഷക” എന്നാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളിലെ വി. ജർമ്മാനുസ് മറിയത്തോടു് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു: “ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ ഐക്യം സംരക്ഷിക്കണമെ.” ശാശ്വതസ്മരണാർഹനായ ലെയോ പതിമൂന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഡ്ജുട്രിച്ച് പോപ്പളി (Adjutricem populi) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ വി. ജർമ്മാനുസിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രഖ്യാപിച്ചു: ദൈവമാതാവ് ഹൃദയെ കൃത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും മാതാവാണ്. വീണ്ടും പ. പിതാവ് “ഐക്യത്തിന്റെ സംരക്ഷക, കാവൽക്കാരി” എന്നെല്ലാം പരാമശിക്കുന്നു.

പ. പിതാവ് ലെയോ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ Fidentem Piumque (ഫിദെന്തം പിയംകെ) എന്ന വേറൊരു വിശ്വലേഖനത്തിലും സഭയുടെ ഐക്യത്തിന് പ. കന്യകയോടു് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു ബോധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ശിശുസഭയുടെ മാതൃകയനുസരിച്ച് വി. പത്താംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ “Ad diem illum” (ആദ് ദീ

യം ഇല്ലം) എന്ന തിരുവെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നു: “മാനവസമുദായത്തിന്റെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഐക്യത്തിന് ഏറ്റവും സുഗമവും സുരക്ഷിതവുമായ മാർഗ്ഗം കന്യകാമറിയമല്ലാതെ വേറൊന്നുമല്ല എന്നു കാണാതിരിക്കുവാൻ ആർക്കുസാധിക്കും..”

1908-ൽ സഭൈക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അഷ്ടദിനപ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചത് ഫാ. പോൾ ഗ്രെഗൂർ എന്ന വന്ദ്യ വൈദികനാണല്ലോ. അദ്ദേഹം ഒരു അകത്തോലിക്കനായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ പ. കന്യകയുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒരു ജപമാലസഖ്യം (Rosary League) സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത് പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനം പ. കന്യകയുടെ സംരക്ഷണത്തിലാണെന്നാണ്. അദ്ദേഹം മാതാവിനെ (Our Lady of attouement and unity) രമ്യതയുടെയും ഐക്യത്തിന്റെയും മാതാവ് എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. പ. പിതാവ് പത്രണ്ടാംപീയൂസ് പ. കന്യകയെ കത്തോലിക്കരുടെയും അകത്തോലിക്കരുടെയും രാജ്ഞിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ശാശ്വതസ്തരണാർഹനായ ഇരുപത്തിമൂന്നാം യോഹന്നാൻ മാപ്പാപ്പാ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: “പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനുശേഷം കന്യകമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി മന്ദീഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആ അമ്മയ്ക്ക് ഇന്ന് സന്തോഷമില്ല. 1962-ൽ പ. പിതാവ് മറിയത്തിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ഒരു ദേവാലയം (Our Lady of Child-birth) സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്തു: “പ. കന്യകയോടുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.” (1)

6-ാം പൗലോസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൗൺസിലിന്റെ പ്രവർത്തനം മുഴുവൻ പ. കന്യകയ്ക്കാണ് അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാമത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ മാതാവിന്റെ മാതൃത്വം ചർച്ചപെന്യപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കുള്ള കേന്ദ്രീകരണം മറിയവിരുദ്ധമാകരുത് എന്നു മുന്നറിവ് നൽകി. ഒരു പോളീഷ് മെത്രാൻ പറഞ്ഞു, പൗരസ്ത്യ അക

ത്തോലിക്കാ സഭകളിലും മറിയത്തോടുള്ള ഭക്തി വളരെ സുദൃഢമാണെന്ന്. മറിയം ഐക്യത്തിന്റെ പാലമാണ്. ഒരു ലൂതറൻപാസ്റ്റർ 'ഞങ്ങളെയും നിങ്ങളെയും മറിയം പഠിപ്പിക്ക'മെന്ന് പ്രസംഗിച്ചതായി സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. ലൂതർതന്നെ 'നാം മറിയംവഴിയായി ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കണമെന്ന് ദൈവമാഗ്രഹിക്കുന്നതായി' രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് വേറൊരു സഭാപിതാവും കൗൺസിലിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. കർട്ടിനാൾ സൂനൻസും പ. കന്യകയ്ക്കു യഥാർത്ഥമായി പരിത്രാണകർമ്മത്തിലുള്ള സ്ഥാനം നാം അംഗീകരിക്കുകയും അതിനനുസരണമായ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പുനരെക്യത്തിനു വിപ്ലാതമാവുകയില്ല എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ മെത്രാപ്പോലീത്താ കർട്ടിനാൾഹീനൽ പറയുകയാണ്: "Mary is not a cause for division but bond of unity" (പ. കന്യക വിഭജനത്തിനു കാരണമല്ല; പ്രത്യുത ഐക്യത്തിന്റെ ശൃംഖലയാണ്). രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് അവളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ മാതൃത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചതോടുകൂടി പ. കന്യക ഒരു വിധത്തിലും ഐക്യത്തിനു പ്രതിബന്ധമല്ല. നേരെ മറിച്ച് അവളുടെ മാതൃത്വം ഐക്യത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തും എന്ന വസ്തുത വ്യക്തമാക്കി. ഒരു കടുംബത്തിലെ മാതാവ് എപ്രകാരം സ്വസന്താനങ്ങളെത്തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു സ്നേഹത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അതുപോലെ, നമ്മുടെ അമ്മയും എല്ലാ ക്രൈസ്തവരേയും ഐക്യപ്പെടുത്തും. കത്തോലിക്കർ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പ. കന്യകയോടുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി കുറയ്ക്കുകയല്ല പ്രത്യുത അവൾ അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനമെന്താണെന്ന് വേദശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകളോടുകൂടി മററുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പല അകത്തോലിക്കർക്കും വളരെ തെറ്റായ ഒരു ധാരണയാണ് കത്തോലിക്കർ പ. കന്യകയുടെനേരെയുള്ള ഭക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. Mariolatry (മറിയാരാധന) എന്ന ആക്ഷേപം അതത്രെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പ. കന്യക നമ്മുടെ എക്കമേനിസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുണ്ടു്, എല്ലാവരുടെയും ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഐക്യം യഥാർത്ഥീകരിക്കുവാൻ. മാതാവില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികളുടെ ദയനീയത ആർക്കാണ് മനസ്സിലാകാത്തതു്. (2)

ആംഗ്ലിക്കനായ റവ. റി. എം. പാർക്കർ "Ways of worship." (വേയ്സ് ഓഫ് വേർഷിപ്പ്) എന്ന മാസികയിൽ പ. കന്യകയെ പരാമർശിച്ചു് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കുള്ള പ്രശ്നത്തിനുത്തരമായി ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "പ. കന്യകയെക്കൂടാതെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കരുതു്, അതുപോലെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ പ. കന്യകയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കരുതു്" (3). ഇതു് സുരക്ഷിതനിയമമാണു്.

ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭാനേതാവായ ബില്ലിഗ്രഹാം (Billy Graham) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിക്കാഗോ കൺവൻഷൻ ഉൽഘാടനംചെയ്യുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: "നാം പ. കന്യകയെ തീരെ തരംതാക്കി. അവൾ സ്വസ്തീയപിതാവു് ലോകത്തിലേക്കയച്ചു് നമ്മുടെ പാപപരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി കുരിശിൽ സ്വയം ബലിയർപ്പിച്ചതന്റെ തിരുക്കുമാരനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണു്". (4)

കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരെകൂപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും സമ്മതിക്കും അവർക്കു് പ. കന്യകയുടെ മാതൃപരിലാളനവഴിയാണു് സത്യസഭയെ സമാശ്ലേഷിക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചതു് എന്നു്. വിശ്വവിശുത ആംഗ്ലേയസാഹിത്യകാരനായ ജി. കെ. ചെസ്റ്റർട്ടന്റെ മാനസാന്തരം ഇതിനുത്തമോദാഹരണമാണു്. അദ്ദേഹം ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധാനന്തരം വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി യാത്രയായി. ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം ബ്രഡപിസിയിലുള്ള പ. കന്യക

(2). Cardinal Suenens. Mary Mother of God. P. 131

(3) The Priest. Nov. 1961.

(4) Miraculam medal. Sept 1963

യുടെ ഒരു തിരുസ്വരൂപത്തിന്റെമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിപ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോഴാണ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുവാൻ തീരുമാനമെടുക്കുന്നത്. കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാൻ മുതലായവരും പ. കന്യകയുടെനേരെ വിശേഷമായ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പുനരെകൃത്തിനു മാനുഷികമായ തലത്തിലുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ പലതും നാം തരണംചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പാതയിൽ ദുസ്തമങ്ങളെന്നു കരുതിയിരുന്ന പ്രാകാരനിരകൾ പലതും നിലംപരിശായി. വികാരപരമായ ഐക്യം സാധിതപ്രായമായി. സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പലേ പ്രതിലോമശക്തികളേയും കീഴടക്കി. ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇനി അവശേഷിക്കുന്നത്. അതിനെയും പിന്നിട്ടുകൊണ്ടു് ഐക്യത്തിന്റെ, സുപ്രഭാതം, ഏകമേനിസത്തിന്റെ യുഗം ഉദയംചെയ്യുന്നതിനു് ഇനി അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രകാശവും പ്രസാദവരവുമാണ്. ദൈവമാണ് ഐക്യത്തിന്റെ കർത്താവു്. ദൈവം ആ ഐക്യം സ്ഥാപിച്ചതു് പ. കന്യക വഴിയാണ്. സഭയിൽനിന്നും വേർപെട്ടവർ ആ ഐക്യത്തിനു് ഹാനി വരുത്തി അതിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിലും പ. കന്യകയ്ക്കു് സുപ്രധാനമായ പങ്കു വഹിക്കുവാനുണ്ടു് എന്നതു് നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. അതിനാൽ നമുക്കു് പുനരെകൃത്തിന്റെ നാമയോടു് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ഫാ. ഫേബറിനോടുകൂടി നമുക്കും ഇപ്രകാരം പറയാം: “ഓ! മറിയം യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വെങ്കിൽ, കർത്താവിനോടു് ഇത്രമാത്രം കൃതജ്ഞനാം പ്രകടിപ്പിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഓ! മറിയം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം എത്രകൂടുതൽ അതൃപ്താവഹമാകുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ വി. കർബാനസപീകരണം എത്ര വിഭിന്നമാകുമായിരുന്നു. ഓ! മറിയത്തെ നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം എത്ര പുളകിതഗാത്രരാകുമായിരുന്നു. നാം എത്ര കൂടുതൽ വിശുദ്ധിയിൽ പുരോഗമിക്കുമായിരുന്നു. നാം എത്ര കുറച്ചുമാത്രം ഭൗമികരാകുമായിരുന്നു. നാം എത്രമാത്രം അവളുടെ ദിവ്യ

സുതന്റെ, നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ മിശിഹായുടെ, സജീവ പ്രതിരൂപങ്ങളാകുമായിരുന്നു.

എക്കമേനിസയുഗം ഫലമണിഞ്ഞു് മാനവരാശിയുടെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള യഥാർത്ഥവും സാർവ്വത്രികവുമായ ഐക്യം ആത്മാർത്ഥമായി അഭിലഷിക്കുന്നവർ പ. കന്യകയ്ക്കു പരിത്രാണകർമ്മത്തിലും അതുപോലെതന്നെ ക്രൈസ്തവൈകൃത്തിലും വഹിക്കുവാനുള്ള പങ്ക് എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കണം. സകല വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥയായ മറിയംവഴി മാത്രമെ ഐക്യത്തിനുള്ള അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭരണം മറിയംവഴിയായി സമാരംഭിക്കട്ടെ ഓരോ വ്യക്തിയിലും, കുടുംബത്തിലും, സമൂഹത്തിലും, വിശ്വമഖിലവും.

ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയാണല്ലോ ഇപ്പോൾ പനരെകൃത്തിൽ ഏറ്റവും ഔത്സ്യക്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ കാരണമെന്താണു്? ഗ്രീക്കുകാർ കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പോലെതന്നെയാണു് പ. കന്യകയെ പരിഗണിക്കുന്നതു്. മാതാവിനെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭകളായിരിക്കും ആദ്യമായി സത്യസഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുക. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിലും ഐക്യത്തിനുള്ള അഭിനിവേശമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരും വലിയ മറിയഭക്തരാണല്ലോ.

ലോകചരിത്രം സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു.' 'ഭൂമികശക്തികളുടെമേൽ ആധ്യാത്മികശക്തിക്കു വിജയം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീന ഉപകരണമായി വർത്തിക്കുന്ന നല്ലയാളുകൾ, എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം ഇഹലോകത്തിലെ ജ്ഞാനികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നത് വെറും നിരക്ഷരകക്ഷികൾവഴിയായിരിക്കും. 'ഈ ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്തമാണ്. ബലഹീനതയിൽ ശക്തി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു.' എന്നെല്ലാം വി. പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് തികച്ചും അർത്ഥപൂർണ്ണമാണ്. ഭൂമികശക്തികളുടെമേൽ ആധ്യാത്മികമായ ശക്തി വിജയം വരിച്ചപ്പോഴെല്ലാം പ. കന്യക ആധ്യാത്മികശക്തികളുടെ നേതൃത്വം വരിച്ചിരുന്നു.

സ്വർഗ്ഗാണി സഭാവൈരികൾക്കെതിരായി സമരം ചെയ്യാൻ ഒരു ദിവ്യായുധം വി. ഡോമിനിക്കിനു നൽകി-ജപമാല. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള എല്ലാ സമരത്തിലും സഭാംബിക ആ ദിവ്യായുധം പ്രയോഗിച്ച് വിജയംവരിച്ചു എന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കും. ജപമാല തികച്ചും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു പറയാം. പ. കന്യകതന്നെയാണല്ലോ വി. ഡോമിനിക്കിന് അത് വെളിപ്പെടുത്തിയത്. അതിനുംപുറമെ അത് മനുഷ്യൻ ദൈവികജീവൻ സംവഹിച്ച പരിത്രാണകൃത്യത്തിന്റെ വിവിധരംഗങ്ങളെ സജീവമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച് ആ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആഹ്വാനം നല്കുന്നു. മാനസികപ്രാർത്ഥനയും വാചികപ്രാർത്ഥനയും സംയോജിപ്പിച്ചുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതി ആർക്കും സ്വീകാര്യമായതാണ്. ക്രിസ്തുനാഥൻതന്നെ പഠിപ്പിച്ച സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായപിതാവേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയും, സ്വർഗ്ഗീയ ദൗത്യവാഹകനായ ഗബ്രിയേൽദൈവദൂതന്റെ അഭിവാദ്യവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പൂരിതയായ എലിശബായുടെ ആശംസയും, എല്ലാംകൂടി സുമനോഹരമായി ചേർത്തിണക്കിയ ഒരു സുകൃതപുഷ്പമാലയാണ് ജപമാല. നന്മനിറഞ്ഞമറിയം സമരസഭയുടെ മുദ്രാവാക്യവും പോർവിളിയുമാണ്. 'നന്മനിറഞ്ഞമറിയം നരകത്തെ ഞെട്ടി

കുകയും പിശാചുക്കളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത്രെ വി. ബർണാർദ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ജപമാല രക്ഷണീയകമ്മത്തിന്റെ മൗലികസത്യങ്ങളിലുള്ള അനുചിന്തനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു (Contemplation). പ. കുർബാനകഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പ്രാർത്ഥനയാണു് ജപമാല എന്നുള്ളതു് നിസ്സങ്കമാണു്. അതു് ഒരു പ്രായോഗിക പ്രാർത്ഥനയാണു്. ക്രിസ്തീയമായ ധാർമികവും പ്രകൃത്യതീതവുമായ സത്യങ്ങൾ മിശിഹായിലും പ. കന്യകയിലും എത്ര സമുന്നതമായ രീതിയിൽ പരിലസിച്ചു എന്നു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവന്റെ അന്ത്യം, അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം, അതു പ്രാപിക്കുന്നവിധം ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. മർത്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് ആരാധനയും, പീഡാനുഭവത്തെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് പരിഹാരവും കൃതജ്ഞതയുമുപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് ഈശോയോടും പ. കന്യകയോടുമുള്ള ഒരു ഹൃദയംഗമമായ സല്ലാപമാണു്.

ജപമാല നമ്മുടെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളെയും പ്രതീക്ഷകളെയും പ്രകൃത്യതീതമാക്കി അതിനെ പവിത്രീകരിക്കുന്നു. ജപമാല ജപിക്കുമ്പോൾ പലവിചാരം ഉണ്ടാകുന്നു; അതുപോലെതന്നെ ഒരേരീതിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിരസതയുണ്ടാകുന്നു എന്നെല്ലാമുള്ള വിഷമതകൾ പലക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്ത പലവിചാരങ്ങൾ ഒരിക്കലും പ്രാർത്ഥനയുടെ യോഗ്യതയെ ഹനിക്കുന്നില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല നാം അന്യവിചാരങ്ങളോടു സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അതു് കൂടുതൽ യോഗ്യതാപൂർണ്ണവും ദൈവത്തിനു പ്രീതിജനകവുമായിരിക്കും.

പ. കന്യക ജപമാല വി. ഡോമിനിക്കിനു് നൽകിക്കൊണ്ടു് പതിനഞ്ചു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഡോമിനിക്കൻസഭയുടെ പാരമ്പര്യമുൽഭോഷിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗമികവുമായ ഏല്പാവിധ അനുഗ്രഹങ്ങളും ജപമാലഭക്തർക്കു് നൽകുന്നതാണു് എന്നു കന്യകമറിയം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ

മുന്നാമത്തേതു് താഴെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“ജപമാല നാരകീയശക്തികൾക്കെതിരായുള്ള അജയ്യമായ ആയുധമാണു്. അതു് തിന്മകളെ നിഹനിക്കുകയും പാപത്തെ ശക്തിഹീനമാക്കുകയും അവിശ്വാസത്തെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” (1). വി. അഞ്ചാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ ജപമാലയെ മറിയത്തിന്റെ സങ്കീർത്തനം എന്നത്രെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹമാണല്ലോ മഹമ്മദീയരോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ജപമാല ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചതു്. അതുവഴിയായി കോരിന്തു്കടലിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ മഹമ്മദീയരെ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാക്കി. വി. ചാൾസ് ബറോമ്മ പറയുന്നതു് ദിവ്യബലികഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ദൈവീകമായ പ്രാർത്ഥനയാണു് ജപമാല എന്നത്രെ. ജപമാലയോടും നന്മനിറഞ്ഞ മറിയത്തോടുമുള്ള വിഭേദം നിത്യനാശത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നു വി. ഗ്രിങ്ങോൺ ദെ മോൺപോർട്ട് പറയുന്നു.

പാരിസിന്റെ പ്രാന്തങ്ങളിലുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രേഷിതവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഫാദർ ലാമി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് സ്മരണീയമാണു്. ജപമാലഭക്തിയാണു് ലൂസിഫറിനെ നിരാശനാക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവൻ ജപമാലയുടെ വലിയ ശത്രുവാനു്. എനിക്കു ദൈവസ്നേഹമില്ലെങ്കിലും ലൂസിഫറിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുവാനായി ഞാൻ ജപമാല ജപിക്കും. (2)

പ. കന്യക ജപമാലഭക്തി വി. ഡോമിനിക്കിനു് വെളിപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ഏകദേശം അമ്പതു മാപ്പാപ്പാമാരോളം ജപമാലയുടെ ഉത്തമം മൗനാധികമല്ല, പ്രത്യേക ദൈവീകമാണു് എന്ന് ലോകത്തെ അനുസ്മൃതം അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ അപകടങ്ങളിലും അതു് മാപ്പാപ്പാമാർക്കു ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ഒമ്പതാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

(1) Stephen Brew, Recent Apparitions of B. V. Mary. Into each life the Rosary.

(2) More about Fatima by Fr. V. Montes De Oca Cssp

“ജപമാല കരങ്ങളിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സൈന്യം ഖഡ്ഗധാരികളായ ഒരു സേനാവ്യൂഹത്തേക്കാൾ ശക്തമാണ്.” (3) ലൂർദ്ദിൽ പ. കന്യക പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴും ഫാത്തിമായിലും ജപമാലഭക്തിയാണാവശ്യപ്പെട്ടതു്.

ജപമാലയുടെ പാപ്പാ എന്ന പേരിനുർഹനായ പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പായാണ് ജപമാലഭക്തിയുടെ പ്രാധാന്യം കത്തോലിക്കാലോകത്തെ നിരന്തരം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഒരു മാപ്പാപ്പാ ഒരേ വിഷയത്തെ പരാമർശിച്ച് പന്ത്രണ്ടു വിശ്വലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതു് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതാദ്യമാണ്. പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ ജപമാല ഭക്തിയെ പുരസ്കരിച്ച് പന്ത്രണ്ടു ചാക്രിക ലേഖനങ്ങളും അത്രയും തന്നെ ശ്ലൈഹിക നിർദ്ദേശങ്ങളും (decrees and apostolic constitutions) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

കടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനമാഗ്രിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജപമാല ഭക്തിപൂർവ്വം ജപിക്കുക എന്നു് പത്താംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധക്കാലത്തു് പ. പിതാവു് ബനഡിക് പതിനഞ്ചാമൻ 1917-മേയ് അഞ്ചാം തീയതി “സമാധാനരാജ്ഞി” എന്ന തിരുവെഴുത്തു വഴിയായി ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സാർവ്വലൗകികമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ ക്രമയുദ്ധം പ. കന്യകയിൽ അയം ഗമിച്ച് നടത്തുവാനാഹ്വാനം ചെയ്തു. മേയ് 13-ാം തീയതി ജപമാല രാജ്ഞിതന്നെ ഫാത്തിമായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ജപമാലഭക്തിപൂർവ്വം ജപിക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. ഫാത്തിമായിൽ ഉണ്ടായ എല്ലാ ദർശനങ്ങളിലും പരിശുദ്ധ കന്യക ലോക സമാധാനത്തിനും പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുമായി ജപമാല ഭക്തിപൂർവ്വം ജപിക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. “ലോകം കിടന്നു നട്ടു തിരിയുന്ന ഈ അസ്വസ്ഥതയിൽ നിന്നും മോചനം പ്രാപിക്ക

(2) More about Fatima by Fr- V. Montes De Oca C.S.Sp.

ന്നതിന്നു ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണു് ജപമാലരാജ്ഞിയുടെ നിർദ്ദേശം..”

പതിനൊന്നാം പീയൂസു് മാർപ്പാപ്പാ ഒരു തീർത്ഥാടനം ഘണ്ടെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ ജപമാല കൈയിലേന്തി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: “ഇതാ കണ്ടാലും! വത്തിക്കാനിലെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തു്..” *Ingreviscentibus malis* (ഇൻഗ്രെവിഷേന്തി ബുസ് മാളിസ്) എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ ജപമാല കമ്മ്യൂണിസം എന്ന തിന്മയ്ക്കും മറ്റൊല്ലാ തിന്മകൾക്കും പ്രതിവിധിയായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

1961 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പരേതനായ പ്രസിഡൻറു് കെന്നഡി ക്യൂബൻ ഉപരോധം ഏല്പിട്ടുത്തിയപ്പോൾ, ഇരുപത്തിമൂന്നാം ജോൺ മാർപ്പാപ്പാ വീണ്ടും ലോകത്തെ ഉൽബോധിപ്പിച്ച ഭൂതകാലചരിത്രം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ലോകസമാധാന സംസ്ഥാപനാർത്ഥം ജപമാല ജപിക്കുക, പ.കന്യക സമാധാനവും സാമൂഹ്യവുമായ സുസ്ഥിതിയും ക്രമവും പുനസ്ഥാപിക്കുമെന്നു തീരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തു.

1966 സെപ്റ്റംബറിൽ പൗലോസു് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ലോകസമാധാനത്തിനായി ജപമാല ജപിക്കുവാൻ *Christi matris Rosarii* (ക്രിസ്തി മാത്രിസു് റൊസാരിയി) എന്ന വിശ്വലേഖനലോക കത്തോലിക്കാ ലോകത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

ഐറിഷ് സ്വാതന്ത്ര്യ സമ്പാദകനായ ഓനിയേൽ ക്ക്കോണൽ പ്രസ്താവിച്ചു: “ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യശക്തിക്കെതിരായി അയർലണ്ടിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തിനുപയോഗിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം ജപമാലയാണു്..” അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഓരോപ്രാവശ്യവും മൂന്നു ജപമാല ഭക്തിപൂർവ്വം ജപിച്ചിരുന്നു.

1919-ൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറു് സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിച്ച ആദ്യത്തെ കത്തോലിക്കനാണു് ആഡം സ്കിത്തു്. അദ്ദേഹത്തോടു് സ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞു താങ്കൾ ഒരു കത്തോലിക്കനാണെന്നുള്ള വസ്തുതയ്ക്കു വലിയ പ്രാ

ധാന്യം നൽകാതെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കണം; എങ്കിൽ മാത്രമെ വിജയസാധ്യതയുള്ളൂ എന്ന്. അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണ യോഗത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഇതാ കണ്ടാലും നിങ്ങൾ എന്റെ ജപമാല. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറു് സ്ഥാനവും ജപമാലയും ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു് തെരഞ്ഞെടുക്കാമെന്നു് എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറു് സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് ജപമാല തെരഞ്ഞെടുക്കും.”

ഇന്നു് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ഉപയോഗിക്കുന്നതും വാത്സാവിനിമയത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതുമായ റേഡിയോ കണ്ടുപിടിച്ചതു് “മാക്ക്കോണി” എന്ന ഇറ്റാലിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണല്ലോ. ഭക്തിപൂർവ്വം ഒരിക്കൽ ജപമാല ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണു് റേഡിയോയുടെ രഹസ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു്. മാക്ക്കോണിയുടെ മരണസമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാര്യയ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും സന്ദേശം നൽകുവാനുണ്ടോ എന്നു സ്നേഹിതന്മാർ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ മാക്ക്കോണി പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇപ്രകാരമാണു്: “ഞാൻ മരണസമയത്തും ജപമാല ജപിച്ചിരുന്നുവെന്നു് എന്റെ ഭാര്യയോടു പറയുക.”

ലൂർദ്ദിലും ഫാത്തിമായിലും ജപമാലഭക്തിയോടനുബന്ധിച്ചു് ധാരാളം അത്ഭുതങ്ങളും പാപികളുടെയും നാസ്തികരുടെയും മാനസാന്തരവും നടക്കുന്നതായി നാം പത്രങ്ങളിലും മറ്റും വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ട ജപമാലഭക്തി വഴിയായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിരവധിയായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ സാമൂഹ്യതലത്തിലും ദേശീയമായ രംഗങ്ങളിലും, ലോകവ്യാപകമായ രീതിയിലും ജപമാലവഴി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ അസംഖ്യങ്ങളാണു്. “മനുഷ്യനിമിത്തമായ മനോഹരവും പ്രധാനവും ആശ്വാസം പകരുന്നതുമായ പ്രാർത്ഥന ജപമാലയാണു്.”

മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് ജപമാല പര്യാപ്തമാണെന്നു്

നാം കണ്ടു. അൽബിജേൻസിയൻ പാഷണ്ഡത സത്യ
ദൈവത്തെയും ധാർമികമൂല്യങ്ങളേയും നിഷേധിച്ചതുപോ
ലെ ഇന്ന് കമ്മ്യൂണിസവും. അതിനെതിരായുള്ള വെല്ലു
വിളിയാണ് ജപമാല.

“കൊന്തക്കൈഴുന്ന മഹിതഗുണങ്ങളേതു.
ചിന്തിച്ചിടാത്ത നരനൊന്നു ധരിച്ചിടേണം,
സന്താപസിന്ധുവിലണഞ്ഞ മർത്യനെന്നും
മന്ദാരമാല ജപമാല ദ്രവ്യാവലംബം..”

(ചിന്താമണി.)

രഹസ്യങ്ങളിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജപമാല നമ്മു
ടെ ശരീരത്തേയും, മനസ്സിനേയും, ബുദ്ധിയേയും ഒരേ
അവസരത്തിൽ പ്രവർത്തനനിരതമാക്കി ദൈവത്തിന്
ഏറ്റവും പ്രീതിജനകമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ സംഗീത സാദ്ര
രാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു് എക്കുമേനിസത്തി
ന്റെ പേരിൽ അല്ലെങ്കിൽ ആരാധന ക്രമപരിഷ്കരണ
മെന്ന ന്യായേന, ചിലരെല്ലാം ജപമാല ഭക്തിയെ നിരു
ത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവർ ഒ
ന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പ. കന്യക സർവ്വപ്ര
സാദ വരങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥയാണ്, അവൾ തന്നെ
ആധുനികലോകത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായി ആവ
ശ്യപ്പെട്ടതു് ജപമാല ഭക്തിയാണെന്നു്.

ജപമാല ക്രൂശയുദ്ധത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ റവ.
ഫാ. പാട്രിക് പെയ്ററന്റെ മുദ്രാവാക്യം ഇതാണു്:
‘ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കുടുംബം ഒരുമിച്ചു നിലനില്ക്കും.’
അതിനാൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയമായ ചൈ
തന്യപ്രകാശത്തിനും, ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ
അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും ജപമാല അനുപേക്ഷണീ
യമാണു്.

ആധുനികലോകത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ
പ്രശ്നങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കരാളസപ്
തെ കീഴടക്കുന്നതിനും, നാഗമർദ്ദിനിയായ കന്യകമറിയ
ത്തിന്റെ കീഴിൽ നാം അണിനിരന്നു് ജപമാലയുടെ
ഒരു ക്രൂശയുദ്ധം നടത്തണം. ലൂർദ്ദ്, ഫാത്തിമാ, തോക്സ്

ഹീഡ് മുതലായ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും അതതു അവരും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

കേരളീയർ പൗരാണിക കാലം മുതൽ ജപമാല ഭക്തിയിൽ അഭിപ്രീതിയുറപ്പാണ്. പക്ഷേ ഈ അടുത്ത കാലത്തു് അതിൽ കുറച്ചു മാന്ദ്യം നേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതു പരിഹരിച്ചുകൊണ്ടു് നമുക്കു് എല്ലാദിവസവും കുടുംബജപമാല രഹസ്യങ്ങളിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് ഭക്തിപൂർവ്വം ജപിക്കുന്നതിന്നുപുറമെ ചിലപ്പോഴെല്ലാം ജപമാല രാലികളും ജപമാലയജ്ഞവും (Continual Rosary) നടത്തണം. അതുപോലെ തന്നെ സജീവ ജപമാ (Living Rosary) ലോച്ചാണവും നടത്തുന്നത് അഭിലഷണീയമാണു്. നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ തിരുനാളുകളോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തുന്ന പ്രദീക്ഷണങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ജപമാല ജപിക്കുന്നത് അതു കൂടുതൽ ഭക്തി സംവൽക്കമാക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണു്. നാം ബാഹ്യാധംബരങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിച്ചു് ആത്മീക ചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതിനും അതു സഹായകമാണു്. വാദ്യമേളങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കും ചിലപ്പോഴാകാം. വ്യാപകമായ വിധത്തിൽ ഒരു ജപമാല ക്രൂശയുദ്ധം തന്നെ നടത്താം. അതുവഴിയായി ഭാരതത്തെയും ലോകത്തെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിപത്യത്തിലുൾപ്പെടാതെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. ഇപ്പോൾത്തന്നെ കേരളത്തിൽ ഒരു ജപമാല ക്രൂശയുദ്ധം (Rosary Crusade) നടക്കുന്നുണ്ടു്. റവ. ഫാ. മെല്ലോസി. എം. ഐ. ആയിരുന്നു അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ. അതു് കേരളവ്യാപകമായതോതിൽ വളർത്തിയെടുത്താൽ വൻകാര്യങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. വിമോചനസമരകാലത്തു് നാം നടത്തിയ ജപമാല ക്രൂശയുദ്ധം വിമോചനസമരത്തെ വിജയിപ്പിച്ചു എന്നു നമുക്കറിയാം.

നമ്മുനിറഞ്ഞ മറിയം' ഭക്തിപൂർവ്വം ചൊല്ലിയാൽ പിശാച് യേവീഹ്വലനായി പലായനം ചെയ്യും. ഒരു ക്ഷുദ്രികപോലെ അതു് അവന്റെ തലയെ തകർക്കും. അതു് ആത്മാക്കളെ പവിത്രീകരിക്കും, മാലാഖമാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കും, അതു് നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്ന

വരുടെ ഗീതമാണു്, പുതിയനിയമത്തിലെ ഗാനമാണു്, മേരിയുടെ സന്തോഷമാണു്, ത്രീത്വത്തിന്റെ മഹത്വമാണു്, അതു് മറിയം-ബിക്തസ്സിനാ-നൽകുന്ന ഒരു സ്നേഹ ചുംബനമാണു്, അതൊരു റോസാപ്പൂഷ്പമാണു്, അനൂപമായ രത്നമാണു്, സുഗന്ധതൈലമാണു്, ദൈവികമായ മധുരപാനീയമാണു്. (Divine nectar)(5)

“ജപമാല പ.കന്യകമറിയം-വഴി ഈശോ നമ്മിൽ വീണ്ടും ജീവിക്കുകയാണു്. അതു് പ. കന്യകയിൽനിന്നും പ. ത്രീത്വത്തിലേക്കുള്ള ഒരു സ്നേഹശൃംഖലയാണു്.” (6)

(5) St. Grignon De Montfort. True Devotion to the Bl: Virgin Mary.

(6) Fr. M. J. Nicholas O. P. quoted in the Mother of God and our interior life, by Garrigue Lagrange. O. P.

അദ്ധ്യായം ഒൻപത്

പാപികളുടെ ആലംബം

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാപത്താലുള്ള അധഃപതനവും അതിൽനിന്നുള്ള മോചനവും പ. കന്യകയോട് എത്രമാത്രം ബന്ധിതമാണെന്നു നാം മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനു ശേഷവും ലോകത്തിൽ പാപികളായ വ്യക്തികളുണ്ട്! പാപികളെ സ്വസ്തന്റെ സവിധത്തിലേക്കായിക്കുന്നതിൽ പ. കന്യക പ്രത്യേകം മാതൃസഹജമായ വാത്സല്യത്തോടെ വർത്തിക്കുന്നതായി തിരുസഭാ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്ന മാനസാന്തരപ്പെട്ട പാപികൾ അവരുടെ പാരത്രികമായ സൗഭാഗ്യലബ്ധിക്കു കന്യകമറിയത്തോടു കൂടുതലായും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അസംഖ്യം പാപികളെ മാതാവു തന്റെ തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളിലേക്കുകൊണ്ടിച്ച് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അതു തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലൂർദ്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ പാപികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക, പരി

ഹാരമുപിടിക്കുക എന്നാണല്ലോ അവൾ പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഫാത്തിമായിലും അതാവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. സഭയുടെ പ്രാരംഭ ഭാഗത്തിൽ തന്നെ സന്യാസസഭാസ്ഥാപകന്മാരെ പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി, വി. ഡോമിനിക്കു്, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്, വി. അമ്മത്രേസ്യ, വി. കരിശിന്റെ യോഹന്നാൻ, വി. ഗ്രിഞ്ഞാൺ ദെമോൺ ഫോർട്ടു്, വി. അല്ലോൻസ് ലിഗോരി, വി. ജോൺ ബോസ്ക്വോ, ദൈവ ദാസനായ ചാവറ കര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്.

ഒരിക്കൽ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയ്ക്കു് ഒരു ദൾ നമുണ്ടായി. നമ്മുടെ കർത്താവു് ഒരു വലിയ സോപാനത്തിൻ അഗ്രത്തിൽ ആസനസ്ഥനായിരിക്കുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക സുതർ ആ ഗോവണി വഴി കയറി കർത്താവിനെ സമീപിക്കുവാൻ വിഫലശ്രമം നടത്തുകയാണു്. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ വി. ഫ്രാൻസിസ് വേറൊരു എളുപ്പമുള്ള ഗോവണിയുടെ അഗ്രത്തിൽ മാതാവു് ആസനസ്ഥയായിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു്. അതേത്തുടർന്നു് ഒരുശരീരിവാക്യവും ശ്രവിച്ചു: ‘‘എന്റെ അമ്മയുടെ സോപാനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ എന്റെ പുത്രന്മാരോടു പറയുക’’ എന്നു് (1). അതെ, അതാണു് ഏറ്റവും സുഗമമായ മാർഗ്ഗം.

പ. കന്യകയ്ക്കു പാപികളോടുള്ള സ്നേഹം കാൽവരിയിൽ വ്യക്തമാക്കി, സ്വസ്തുതനൈതന്നെ പാപികൾക്കുവേണ്ടി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്. സഭാപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും അതു് സ്തുരിച്ചിരുന്നു. വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ‘‘പ. കന്യക പാപികളുടെ ഏകാവലംബമാണു്.’’ പ. കന്യക എല്ലാ വ്യക്തികളിലും ഈശോയെയാണു് സ്നേഹിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പാപികളിലും ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു് മാതാവാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

മേരി പാപികൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്ക

(1) Fr. Garrigue Lagrange. The Mother of God and our interior life.

ന്നതിനുള്ള സോപാനമാണെന്നത്രെ വി. ബർണാദിന്റെ അഭിമതം. പ. കന്യകയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ പാപത്തിൽ മരിക്കുമെന്ന് വേദപാരംഗതനായ വി. ബൊനവന്തുരാ പറയുന്നു.

പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പല ഭക്തസംഘടനകളും, സന്യാസസഭകളും, പ. കന്യകയുടെ നാമത്തിലുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വിമലഹൃദയ സഖ്യത. (The League of the Imm. Heart for the conversion of sinners.) ആധുനികകാലത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത പ. കന്യകയുടെ കൂടെക്കൂടെയുള്ള ദൗർഗന്ധമാണ്. 1830-ൽ മറിയം പാരീസിൽ കാതറൈൻ ബോറാസ്സ നൽകിയ ദൗർഗന്ധം മുതൽ ഫാത്തിമാ, ഹീഡ് മുതലായ ദൗർഗന്ധങ്ങളിലെല്ലാം അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടത് മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്ത ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കരുത്, പാപത്തിനു പരിഹാരം അപ്പിക്കണം, പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമത്രെ എന്നെല്ലാമാണ്.

മറിയത്തെ പാപികളുടെ സങ്കേതം എന്ന നാം അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നുണ്ട്. ലോക പരിത്രാതാവിന്റെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അവൾ മിശിഹായുടെ വരവിനായി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവസുതന്റെ മർത്യവതാരം മുതൽ കാൽവരി വരെയുള്ള ദിവ്യജനനിയുടെ ജീവിതം പാപപങ്കിലമായ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. ശോകസാഗരത്തിലാണ്ട ദിവ്യാംബിക സഹരക്ഷക എന്ന അഭിധാനത്തിൻപോലായി. ഇതുകൊണ്ടു പാപികളുടെ സംരക്ഷണ ഭാരം മറിയം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ രക്ഷ അപകടത്തിലായിട്ടുള്ള എല്ലാ വിപൽസന്ധിയിലും ഓരോ പ്രത്യേക ഭൗത്യവുമായി വിണ്ണിൽ നിന്നും മന്നിലേയ്ക്കെഴുന്നള്ളിവരുവാൻ ആ മാതൃഹൃദയം വൈമ്പൽക്കൊണ്ടു.

ആധുനികലോകത്തിനു വന്നുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭരതദുരിതങ്ങളെയും ആത്മീയമായ പാപരത്നത്തെയും മുൻകൂട്ടികണ്ടുകൊണ്ടു് അവൾ ലൂർദ്ദിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് പരി

ഹാരവും ജപമാല ഭക്തിയും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അഗാധ ഗർത്തത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ സമുദ്ധരിക്കുവാൻ 1917-ൽ ഫാത്തിമായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വേണ്ടവിധം ലോകത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ പ. കന്യക ഭത്തശ്രദ്ധയായിരുന്നു. പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽ പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ത്യാഗക്രത്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും അവരെ തന്നെ ഹോമബലിയായി സമർപ്പിക്കുവാനും ഫാത്തിമാ ബാലകരോടു് അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

റഷ്യയുടെ മാനസാന്തരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഭൗതികവും ഈ ദർശനത്തിൽ തന്നെയാണു് വിമലാംബിക നൽകിയതു് എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണു്. പരിശുദ്ധിയുടെ പരിവേഷമണിഞ്ഞ അമല മനോഹരിയും അമലോത്ഭവയുമായ കന്യക പാപത്തെ അത്യധികമായി ഭോഷിക്കുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും അങ്ങിൽ അഭയംഗമിക്കുന്ന പാപികളുടെ നേരെ മാതുവാത്സല്യത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും അവരെ പൈശാചികാടിമതത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായി സർവ്വമാ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. ദൈവജനനി അതിനു ശക്തയുമാണല്ലോ.

അടുത്ത ദർശനത്തിൽ ഇപ്രകാരമാവശ്യപ്പെട്ടു: “പ്രാർത്ഥിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. വളരെയധികം പ്രാർത്ഥിക്കുക. പാപികൾക്കുവേണ്ടി ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുക. അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുവാനും ആളുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അനേകാത്മാക്കൾ നശിക്കുന്നു.” അവസാന ദർശനവേളയിൽ 1917 ഒക്ടോബർ പതിമൂന്നാം തീയതി “ഞാൻ ജപമാല രാജ്ഞിയാകുന്നു” എന്നരുളിച്ചെയ്തശേഷം ദൈവജനനി ഇപ്രകാരം തുടന്നു: “മനുഷ്യക്കു ജീവിതപരിവർത്തനമാവശ്യമാണു്. അവരുടെ പാപങ്ങൾക്കു് ക്ഷമ യാചിക്കണം. മേലിൽ പാപംചെയ്ത ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കരുതു്.”

ആധുനികകാലത്തു് മനുഷ്യനു് പാപബോധംതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. അതുതന്നെയാണു് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വിന എന്നത്രെ പന്ത്രണ്ടാംപീയൂസ്

മാപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. രോഗത്തിന്റെ മൂലകാരണം മനസ്സിലാക്കി പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഭിഷഗ്വരനാണു് സമർത്ഥൻ. ആധുനികലോകത്തിന്റെ രോഗം എന്താണെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയ പ. കന്യക അതിന്റെ കാരണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് പ്രത്യുഷധം നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. വിമലഹൃദയത്തിന്റെ വിലപനങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ലോകം വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ തിക്തഫലമാണു് നാം ഇന്നുകാണുന്ന യുദ്ധങ്ങളും, യാതനകളും, സാമൂഹ്യമായ അസ്വസ്ഥതകളും. എങ്കിലും ദൈവജനനി ലോകത്തെ അനുസ്യുതം ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഫാത്തിമാ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള എത്ര നിരീശ്വരന്മാരും പാപികളുമാണു് മാനസാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

ബെവ്റേണ്ടു് ബൽജിയത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമമാണു്. 1932-ൽ പ. കന്യക അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “ഞാൻ പാപികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തും” എന്നു്. അനേകം പാപികൾ ആ തീർത്ഥസ്ഥലത്തു് സന്ദർശനം നടത്തി മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് “Le Drapeau Ronge-Red Flag” എന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരുടേതാണു്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധക്കാലത്തു് അയാളെ നാസികൾ തടവിലാക്കി. ജീവൻ അപകടത്തിലായി. അയാൾ ഉടനെതന്നെ പ. കന്യകയെ സ്മരിച്ചു. തന്നെ മോചിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു പ്രയാഗമിക്കുന്നതാണെന്നു് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അയാൾ മോചിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ താമസിയാതെ മോചിതനായി. 1945-ൽ അയാൾ പെട്ടെന്നു് വിശ്വാസമൊന്നുമില്ലാതെ ബെവ്റേണ്ടിലേക്കു ഒരു തീർത്ഥയാത്രപോയി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് അസ്സപ്രജ്ഞനായി നിലംപതിച്ചു. പ. കന്യകയുടെ ദർശനവും ലഭിച്ചു. പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു പരിവർത്തനവും മാനസാന്തരവും സംഭവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹമാണു് ബൽജിയത്തിൽ ലീജിയൻ ഓഫ് മേറിയ

ടെ സ്ഥാപകൻ. ഇതിന്നുപുറമെ അനേകം മാനസാന്തരങ്ങളും അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ബെവ്റെണ്ടും ഹീഡും ഫാത്തിമാസന്ദേശങ്ങളുടെ ഒരാവർത്തനമാണു്.

ഇന്നു് വിശ്വവ്യാപകമായവിധം പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന നിത്യസഹായമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി ചിലപ്പോൾ അതിരുകവിയുന്നില്ലേ എന്ന് സംശയിക്കണം. പ്രത്യേകമായി ഭൗമികമായ അനുഗ്രഹലബ്ധിക്കുള്ള അതിരുകടന്ന ആഗ്രഹം. അതുപോലെതന്നെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു് ഒരു ധനാഗമമാഗ്ഗ്യമായി അധഃപതിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രതയും. പക്ഷേ അവിടെയും പ. കന്യക ധാരാളമായി പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള പ്രസാദവരം നൽകുന്നുണ്ടു്. ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു് അനേക വർഷമായ ചില പാപികളുടെ മാനസാന്തരകഥകൾ കേൾക്കുന്നതിന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരനതന്നെ അവസരം ലഭിച്ചു.

അതിനാൽ ആധുനികലോകത്തിന്റെ എല്ലാ തിന്മകളുടെയും നാശങ്ങളുടെയും മൂലകാരണമായ ധാർമികാധഃപതനത്തിൽനിന്നും ലോകത്തെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിന്നു് പ. കന്യക നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വസ്തീയമായ ഭൗത്യം നാം സ്വീകരിച്ചു് അതിനനുസരണമായി പാപരഹിതമായ സൂക്തജീവിതം നയിക്കുന്നതിന്നു് നമുക്കു പരിശ്രമിക്കാം.

അദ്ധ്യായം പത്തു

സ്വർഗ്ഗീയ കവചം

യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു രക്ഷാകവചം അത്യാവശ്യമാണ്. രണാങ്കണത്തിൽ ധീരസമരം ചെയ്യുന്ന ഒരു യോദ്ധാവിനെ മാരകായുധങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിരക്ഷിക്കുന്നതാണ് കവചം. ഇതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ സമരത്തിൽ പൈശാചികമായ ആഗ്രേയാസ്രങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്ന മറിയത്തിന്റെ മാതുപരിലാളനാവൈഭവത്തിന്റെ ശാശ്വതസ്താരകമാണ് ഉത്തരീയം. ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഏറ്റവും പുജനീയരായ രണ്ടു വ്യക്തികളാണ് ക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ ദിവ്യജനനിയും. പക്ഷേ അവർ അവരുടെ സമുന്നതമായ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിലും നമുക്ക് അപ്രാപ്യരായി വിദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരല്ല. ഏതുജീവിതസ്ഥിതിയിലുള്ളവർക്കും അവരുമായി അവഗാഹമായി ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. നമ്മുടെ അനുഭവജീവിതത്തിൽ ലോകപരിത്രാതാവും ദൈവജനനിയും അതുലയമായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കുന്നു. മിശിഹാ ജീവദാതാ

വാണു്. മറിയം ജീവരക്തമാകുന്ന വരപ്രസാദത്തെ നമ്മിലേക്കു പ്രവഹിപ്പിക്കുന്ന മൗതികശരീരത്തിന്റെ ഹൃദയമാണു്.

ദൈവജനനി അവിടത്തെ സ്വർഗ്ഗീയ സഭാഗൃഹത്താപത്തിലും സമരസഭയെ വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാന്തരീക്ഷം ശോചനീയമായവിധം പാടേ അധഃപതിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസികൾ ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സന്യാസഭവനങ്ങളിൽ പോലും അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. കമ്മെലീത്താസഭയ്ക്കു പാശ്ചാത്യലോകത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുന്നതിനു് ഒരുണിപരീക്ഷണംതന്നെ തരണം ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു.

കർമ്മലസഭാംബികയുടെ ഭാവിഭാഗധേയങ്ങൾ ത്രാസിൽ തൂങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ ഭവനപ്രസിദ്ധമായ കോംബ്രിഡ്ജിലെ എയിൽസ്ഫോർഡ് കമ്മെലാഗ്രമത്തിൽ, 1251-ജൂലൈമാസം 16-ാം തീയതി ഒരു യതിവര്യൻ മുട്ടുകത്തിനിന്നു് മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ത്രിലോകരാജ്ഞിയും ആശ്രിതവത്സയുമായ ദിവ്യാംബിക വിണ്ണിൽനിന്നും മണ്ണിലേയ്ക്കുഴന്നുള്ളകയായി. നശിതസ്ഥനായി, പ്രാർത്ഥനാനിർലീനനായി, മുകളീകൃതപാണികളോടെ നിലകൊണ്ട ആ തപോധനന്റെമുമ്പിൽ സമാഗതയായി മറിയംബിക അരുളിച്ചെയ്തു:

“പ്രിയ മകനെ, ഇതാ നിനക്കും കമ്മെലസഭാംഗങ്ങൾക്കേവക്കും എന്റെ പുത്രൻ എന്നതിനു് നിത്യസ്മാരകമായി നല്കുന്ന എന്റെ വസ്ത്രം. ഇതു ഭക്തിപൂർവ്വം ധരിക്കുന്നവരെ ഞാൻ പ്രത്യേകവിധം സംരക്ഷിക്കുന്നതാണു്. അവർ നിത്യമായി നശിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും ഇടയാവുകയില്ല.” ഇതു് പ. കന്യക നല്കിയിട്ടുള്ള ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ വാഗ്ദാനമാണു്. വി. സൈമൺ സ്റ്റോക്കിനുണ്ടായ ഈ ദർശനം അദ്ദേഹം പ. സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

1322-ൽ പ. കന്യകതന്നെ യോഹന്നാൻ 22-ാമൻ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് ശനിയാഴ്ചവരവും ഉത്തരീയത്തിനു നല്കുകയുണ്ടായി. യോഹന്നാൻമാർപ്പാപ്പാ പ്ര

സിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ബുദ്ധിയുടെ പകർപ്പിൽനിന്നുമാണ് ഈ സംഗതി നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നത്.

ഉത്തരീയഭക്തിയുടെ ചരിത്രവസ്തുതയെ പലപ്പോഴും ചോദ്യംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ബർഡോവിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ദർശനങ്ങളുടെ രേഖകൾ ബ്ലാക്ക് പ്ലേഗിന്റെ (Black Plague) കാലത്തു് അഗ്നിക്കിരയാക്കിയതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് ഇപ്പോൾ ആദ്യത്തെ രേഖകളൊന്നുമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ബാക്കിയുള്ളവ ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ കാലത്തെ ശീശ്മയുടെ അവസരത്തിൽ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും നമുക്കു് ചില പ്രാമാണികങ്ങളായ രേഖകളില്ലാതില്ല. ചരിത്രകാരനായിരുന്ന ജോൺ ഗ്രോസിയുടെ വിരിദാരിയം (Viridarium of John Grossi) ഇവയിൽ സുപ്രധാനമാണ്.

ഉത്തരീയത്തെ സഭാകൗടാശികമായി (Sacramental) അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൗടാശികം സ്ഥാപിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു് ധികാരമുണ്ടല്ലോ. പ. കന്യകയുടെ പ്രത്യേക മാതൃപരിലാളനയുടെ ഒരു പ്രതീകമായി (Symbol) സഭ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചു. സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിതന്നെ അതു് അംഗീകരിക്കുകയുംചെയ്തു.

“ഉത്തരീയം ഒരു കൗടാശികമാണ്. അതു് പ. കന്യകയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. മാതൃപരിലാളനയുടെ ചിഹ്നമാണ്.” (1)

നാം ദേശീയപതാകയെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഒരു ജനപദത്തിന്റെ ആശയാദർശങ്ങളുടെ പ്രതീകമായി അതിനെ നാം കണക്കാക്കുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ പ. കന്യകയുടെ മക്കൾ എന്നു നാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണു് ഉത്തരീയം ധരിക്കുന്നതുവഴി. ഉത്തരീയത്തെ പ. കന്യകയുടെ കൂദാശ എന്നുപോലും ആലങ്കാരികമായി പറയാറുണ്ടു്. ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സൈനികർ, രാജാക്കന്മാരുടെ സേവകർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവർക്കും, ചില സംഘടനയിൽപ്പെട്ടവർക്കും, ചില മതക്കാർക്കും പ്രത്യേക വേഷസംവിധാനങ്ങളുള്ളതാ

(1) Rev. Moris P. Well. Sunday Visitor.
July 15 - 1961.

യി നാം കാണുന്നു. അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു അടയാളമാണല്ലോ അത്. അതവർ അഭിമാനത്തോടു കൂടി ധരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് മറിയസുതക്ക് ഉത്തരീയം ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം ധരിച്ചുകൂടാ? മറ്റു വസ്ത്രധാരണരീതികൾ കൊണ്ട് നമുക്ക് പ്രത്യേകമായ ആദ്ധ്യാത്മികനന്മ ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ മറിയഹാരം ധരിച്ചാൽ ഭൗമികജീവിതത്തിൽ പല ആപത്തുകളിൽനിന്നും നാം സുരക്ഷിതരാവും. അനേകം പ്രകൃത്യതീതദാനങ്ങളാൽ സമ്പന്നരായ പാരത്രികജീവിതത്തിലും നമുക്കു സംരക്ഷണം ലഭിക്കും.

ചിലർ വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തിന്റെ പേരിൽ ഉത്തരീയം ധരിക്കാൻ വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു ചിലർ പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പേരിലും, ഉത്തരീയം ധരിക്കുന്നതുവഴിയായി കണ്ഠലീത്തക്ക് ലഭിക്കുന്ന പരിരക്ഷണം എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ലഭിക്കുന്നതിനായി 1653-ൽ അഞ്ചാം നിക്കളോസ് മാർപ്പാപ്പാ ചെറിയ ഉത്തരീയം നടപ്പിലാക്കി. അക്കാലം മുതൽ കേരളകത്തോലിക്കർ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം ഉത്തരീയം ധരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് പരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെയും പുരോഗമനത്തിന്റെയും പേരിൽ അത് ധരിക്കുവാൻ പലരും വൈമുഖ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. സിങ്കുകാർ അവരുടെ ഉഷ്ണീഷവും ദീക്ഷയും, ഹിന്ദുക്കൾ ഭൂസൂത്രവും പൂണലും ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുണ്ട്. അവർ മാറ്റിയാലും നമുക്കിതു മാറേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതു സ്വാഗ്ഗരാജ്ഞിതന്നെ നമ്മോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടാണ് നാം ധരിക്കുന്നത് എന്നു സ്മരിക്കണം.

ഉത്തരീയം ധരിക്കുവാൻ വിഷമമുള്ളവർ സ്വർണ്ണമാലയിൽ കാശുരൂപമോ, മെഡലോ വെഞ്ചരിച്ച് ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ കത്തോലിക്കരായ നാം ദൈവജനനിയുടെ അരുമസുതരാണെന്നു ഉച്ചൈസ്കരം പ്രഖ്യാപിക്കാം. ലെയൊ പതിനൊന്നാമൻ മാർപ്പാപ്പാ പറയുകയാണ്: “എനിക്കു മറിയത്തെ തരിക; മറിയം എന്നെ പരിത്യജിക്കാതിരിക്കുവാൻ.” പതിമൂന്നാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ മരണശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നമുക്ക് ഉത്തരീയനാഥന്റെ ഒരു നവനാരം കഴിക്കാം. അതി

നശേഷം ഞാൻ സമാധാനപൂർണ്ണനായി മരിച്ചുകൊള്ളാം.' (2) ഉത്തരീയഭക്തി നിത്യരക്ഷയുടെ ഉറപ്പേറിയ ലക്ഷണമാണു് എന്നത്രെ വിശുദ്ധന്മാരും മാർപ്പാപ്പാമാരും മറ്റും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ബനഡിക് പതിനഞ്ചാമൻ മാർപ്പാപ്പാ ശനിയാഴ്ചവരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിച്ച, മരണശേഷവും ഉത്തരീയം രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗമാണെന്നു്. (3)

ബനഡിക് പതിനഞ്ചാമൻ റോമിലെ സെമിനാരിവിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിസംബോധനചെയ്തുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു പൊതുഭാഷ (സുവിശേഷം) ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു പൊതു പടച്ചട്ടയും (ഉത്തരീയം) ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. (4)

ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ പത്രണ്ടാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1946 ആഗസ്തു് മൂന്നാംതീയതി അമേരിക്കയിലെ ഉത്തരീയ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിയന്താക്കളോടു് (Directors of American Scapular Apostolate) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: 'എല്ലാ കത്തോലിക്കരും ഉത്തരീയം ധരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.' (5) നമുക്കു ഏതെങ്കിലും ഒരു വിശുദ്ധനോടു് അഥവാ വിശുദ്ധയോടു് ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ മാർഗ്ഗം ആ വിശുദ്ധനെ അനുകരിക്കുക അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനത്തിനായി നമ്മെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണു്. സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിയോടു നമുക്കുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതും ഇപ്രകാരമാണു്. ഉത്തരീയം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയമാതാവിനുള്ള പ്രതിഷ്ഠയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണു്. പാവനചരിതനായ പത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1950-ൽ കമ്മലീത്താസഭയുടെ പ്രിയോർ ജനറലിനും മാസ്റ്റർ ജനറലിനും കർമ്മലോത്തരീയത്തിന്റെ ഏഴാം ശ

(2) Lynch. Wither Goest Thou.

(3) Ibid.

(4) Fr. Cyril Bernard. Madonna.

(5) Ibid.

താബ്ബാലോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചയച്ച കത്തിൽ പറയുന്നു: “അവസാനമായി കമ്മലോത്തരീയം മതാവിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിനുള്ള പ്രതിഷ്ഠയുടെ ഒരു ചിഹ്നമായിരിക്കട്ടെ. ആ പ്രതിഷ്ഠയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അധുനാധുനകാലത്തു് നാം ശക്തിപൂർവ്വം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു്.”

ആദ്ധ്യാത്മികവും ശാരീരികവുമായ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനംചെയ്തുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ അമ്മ നല്കിയിരിക്കുന്ന മാതൃവാത്സല്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമായ ഉത്തരീയം കത്തോലിക്കരായ നാം വളരെ ഉത്സാഹത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടി ധരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അതുതകാശുരൂപം ധരിച്ചതുവഴി അനേകം അക്രൈസ്തവരും, അകത്തോലിക്കരും, പാപികളും, നാസ്തികരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. റവ. ഫാ. അല്ലോൻസ് റാറിസ്ബൺ. എസ്. ജെ. യുടെ മാനസാന്തരം വളരെ വിസ്തൃതമാണെന്നു്. റാറിസ്ബൻ ഒരു യഹൂദനായ ബാപ്റ്റിസ്റ്റിന്റെ പുത്രനായി ഫ്രാൻസിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുതന്നെ യാതൊരു ഈശ്വരവിശ്വാസവുമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയായി, ഒരു നാസ്തികനായി ജീവിക്കുമ്പോൾ ഒരു വിവാഹാലോചനയിലേപ്പെട്ടു. പക്ഷേ കാമുകിക്കു വയസ്സ് കുറവായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വിവാഹം മാറ്റിവെച്ചു. യാദൃച്ഛികമായി അദ്ദേഹം റോം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ചു് കത്തോലിക്കാസഭയെ സമാശ്വേഷിച്ചു. തീർത്ഥാടകനായി ബാറ്റൻ തെയഡോർ ദെബുസിയറുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം റാറിസ്ബണിനോടു് ഒരു അതുതകാശുരൂപം ധരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. റാറിസ്ബൻ ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചു: “എനിക്ക് അതിൽ വിശ്വാസമില്ല.” അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞു: “വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പദവവും വരികയില്ലല്ലോ. താങ്കൾക്കു് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ധരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. കുറഞ്ഞപക്ഷം എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിമാത്രം ധരിക്കുക.” തന്റെ വിസമ്മതം ഒരു ഭീരുത്വമാ

യി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാമെന്നുകരുതി ആ രൂപം ധരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ബാറൻ വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടു. വി. ബർണാർദിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൂടി ചൊല്ലണമെന്നു്.

അടുത്തൊരുദിവസം ബാറൻ തെയഡോറിന്റെ ആത്മസുഹൃത്തായ കൗണ്ടു് ദെ ലഫെറോണേസു് ചരമമടഞ്ഞു. ബാറൻ തെയഡോർ റാററിസ് ബ്രണിന്റെ സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു, ശവസംസ്കാരപരിപാടികളെല്ലാം ക്രമീകരിക്കുവാൻ. റാററിസ് ബ്രൺ സഹായത്തിനണഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഈശോസഭക്കാരുടെ ദേവാലയത്തിൽ ബാറൻ തെയഡോർക്കൊരുമിച്ചുപോയി. ബാറൻ ഒരു വൈദികനുമായി ചർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ റാററിസ് ബ്രൺ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് പാരത്രികമായ ഒരു ലോകത്തിന്റെ പ്രതീതിയാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. ധരിച്ചിരുന്ന രൂപത്തിന്റെ ഛായയിൽ പ. കന്യക അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുന്നതിനു് അക്ഷമനായി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. തനിക്കു് അതിനുപുറമെ ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അദ്ദേഹം മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് ഒരു ഈശോസഭാംഗമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാന്തരം കല്ലറയിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “ഓ! മറിയമെ, അങ്ങയുടെ മാധുര്യപൂർണ്ണവും മഹത്തരവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വിജയത്തെ അനുസ്മരിക്കണമെ.” സ്നേഹപൂർണ്ണമായ മാതാവു് ശിശുവിനേതെങ്കിലും അപകടസൂചന കണ്ടാൽ ഉടനെ ഓടിച്ചെന്നു് ഗാഢസമാശ്വേഷത്തിൽ ആലിംഗനംചെയ്തു ഒരായിരം സ്നേഹചുംബനങ്ങൾ ആ കോമളകളേബരത്തിൽ അർപ്പിക്കും. നമ്മുടെ അമ്മ കന്യകമറിയവും ഉത്തരീയം ധരിക്കുന്നവരെ ഏതാദൃശമായ രീതിയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികവും ശാരീരികവുമായ ആപത്തുകളിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കും.

കമ്മലീത്താസഭയുടെ പാരമ്പര്യവും പ്രബോധനവുമൻസരിച്ചു് ഉത്തരീയം ഭക്തിപൂർവ്വം ധരിച്ചുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നവരെ അവരുടെ മരണത്തിനുശേഷം ആദ്യത്തെ ശനിയാഴ്ച ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽനിന്നു ദൈവമാതാവു്

മോചിക്കുന്നതാണ്. ഉത്തരീയം ധരിച്ചാൽ പോരാ ചില വ്യവസ്ഥകളും പാലിച്ചിരിക്കണം. ഉത്തരീയസഖ്യതയിൽ അംഗത്വമുണ്ടായിരിക്കണം. ജീവിതാന്തസിനനുസരണമായ ശുദ്ധതയുടെ അഭ്യസനം, കാനോനാനുമസ്സാരം അഥവാ അത്തേയരെ സംബന്ധിച്ചു മാതാവിന്റെ ചെറിയ ഒപ്പീസ്, അതിനു സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ കമ്പസാരക്കാരൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രാത്ഥന-സാധാരണയായി ജപമാലയാണ് നിർദ്ദേശിക്കുക - ബുധൻ ശനി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാംസവർജനം. (ന്യായമായ കാരണമുള്ളപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ അതിനു പരിഹാരമായി എന്തെങ്കിലും ചെറിയ പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു.)

ഫാത്തിമാ ദർശനങ്ങളുടെ, അവസാനത്തിൽ പ. കന്യക കമ്മെലവസ്രവിഭൂഷിതയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതും സ്മരണയുമാണ്. ഫാത്തിമാബാലകരിൽ ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സിസ്റ്റർ ലൂസി, ദൊരേത്തിസിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സഭയിലെ ഒരംഗമായി ചേർന്നുവെങ്കിലും പ. കന്യകയുടെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശപ്രകാരം പിന്നീടു് കമ്മെലീത്താസഭയിൽ ചേർന്നു. ഇന്ന് കോയിംബ്രായിൽ കർമ്മെലീത്താ സന്യാസിനിയായി ജീവിച്ചുവരികയാണ്. ഫാത്തിമാസന്ദേശത്തിൽ ഉത്തരീയഭക്തിയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി സിസ്റ്റർ ലൂസി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. (7)

കത്തോലിക്കരായ നമുക്കു് ഉത്തരീയം ഭക്തിപൂർവ്വം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ സ്വഗ്നീയമാതാവിന്റെ മക്കളാണെന്നു ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിക്കാം. തദ്വാര ആത്മീകവും ലൗകീകവുമായ ധാരാളം അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ ദൈവജനനി നമ്മെ ധന്യരാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമാണ്. ഉത്തരീയം ധരിച്ചു് ദൈവമാതാവിനുള്ള പ്രതിഷ്ഠാചൈതന്യത്തിൽ ജീവിച്ചാൽ നാം വഴിയായി പ. കന്യക മഹൽക്കാര്യങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ചെയ്യും.

(7) Joseph A. Palletier. A. A. Sun Danced at Fatima.

അദ്ധ്യായം പതിനൊന്ന്

നമുക്ക് ഒരു ലോകം മുഴുവൻ
കീഴടക്കുന്നുണ്ട്

വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു യുഗത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തിക, സാമൂഹ്യ, സാംസ്കാരിക, ശാസ്ത്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ നാം വിപ്ലവത്തിന്റെ അലയടി ശ്രവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇന്നും മാനവരാശിക്കു ശാശ്വതമായ സൗഭാഗ്യവും സമാധാനവും കരഗതമായിട്ടില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായ ഏതോ ഒരു നൂതന അവിടെയെല്ലാം സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുന്നതായി നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കും. അനിവാര്യമായ ഒരു വിപ്ലവത്തിന്റെ അഭാവം, സ്നേഹത്തിന്റേതായ അരൂപിയുടേതായ ഒരു വിപ്ലവം.

1964 ഏപ്രിൽമാസത്തെ അമ്പർ ലേഡീസ് ഡൈജസ്റ്റ് (Our Lady's Digest) എന്ന മാസികയിൽ ഒരു സംഭവകഥ വായിക്കുകയുണ്ടായി: ചിക്കാഗോയിലെ ഹൈക്കോടതിക്കെതിരായിട്ടുള്ള ഒരു മകളിൽനിന്നും

ഇരുപത്തിയേഴു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവ് എടുത്തുചാടി ആത്മഹത്യചെയ്യുവാൻ മുതിരുകയാണ്. ഉടനെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ എല്ലാവരും ആ യുവാവിനെ ആ ദുഷ്കൃത്യത്തിൽനിന്നും തടഞ്ഞു. അവൻ അതൊന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവസാനം Our Lady's Digest എന്ന മാസികയുടെ പത്രാധിപരായ റവ. ഫാദർ സ്റ്റാൻലിതന്നെ അവിടെ ആഗതനായി, ആ യുവാവിനെ അവന്റെ ദുഷ്കൃത്യത്തിൽനിന്നും പ്രതിനിവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൈതൃകമായ ഉപദേശവും സാന്ത്വനവാക്കുകളുമെല്ലാം തുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ വീണ്ടും ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുമ്പെട്ടു. ആ യുവാവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിഹനിക്കാതെ അവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ അഗ്നിശമനപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്നവർ ആ യുവാവ് ചാടി ആത്മഹത്യചെയ്യുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് താഴെ ഒരു കാൻവാസ് വല വിരിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുകയാണ്. അവരുടെതന്നെ ജീവനെ അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ട് യുവാവ് എടുത്തുചാടി. ദൈവപരിപാലനയാൽ അവൻ വന്നുവീണതു് വലയിലായിരുന്നു.

ആധുനികലോകത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ് ആ യുവാവിൽ നാം ദർശിക്കുന്നതു്. മാരകായുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു് ദൈവത്തെയും സനാതനമൂല്യങ്ങളെയും വിസ്മരിച്ചു് പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു ചേരികളിലായി അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന ആധുനികലോകം. ആത്മഹത്യാപരമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കാണ് നീങ്ങുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ലോകത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ തട്ടിയുണർത്തി ന്യേഹത്തിന്റേതായ, അരൂപിയുടേതായ ഒരു വിപ്ലവം വിശ്വവ്യാപകമായ രീതിയിൽ ആളിക്കത്തിക്കുന്നതിനാണ്, ലൗകായതികമായ ലോകം ആദ്ധ്യാത്മികപ്രബുദ്ധമാക്കുന്നതിനാണ് പ. കന്യക ഫാത്തിയായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ലോകത്തിനാഹ്വാനം നൽകിയതു്. മറെറൊരു വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളും മനുഷ്യനിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ ഉടലെടുക്കുകയും പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിപ്ലവം മനുഷ്യ

നിൽത്തന്നെ ഉണ്ടാകണം. അവന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽ സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകണം. മനുഷ്യന്റെ ഭൗമിക ജീവിതോദ്ദേശ്യം വെറും സാമ്പത്തികമായ സമീകരണംവഴിയുള്ള ഒരു ഭൗമികപുറംനോട്ടം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണെന്നുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ രാഷ്ട്രത്തിൽ പരീക്ഷിച്ചുതുടങ്ങിയ ആഭിനത്തിൽത്തന്നെയാണു്, പ. കന്യക ഫാത്തിമായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അവളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവിപ്ലവത്തിന്റെ മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. മനുഷ്യനു് പാരത്രികമായ ഒരു ജീവിതമുണ്ടു്, അതാണു് അവന്റെ ഭൗമിക ജീവിതോദ്ദേശ്യം. എന്ന വസ്തുത ലോകത്തെ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. പ. കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവവും സ്വർഗ്ഗാരോപണവും ലോകത്തോടു് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യം പദാർത്ഥത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലല്ല പ്രത്യുത അരൂപിയുടെയും പദാർത്ഥത്തിന്റെയും സംയോജിച്ചുള്ള മഹത്വമാണു്. അതു് സനാതനമായ ജീവിതത്തിലേ സാർത്ഥകമാവുകയുള്ളു.

ഭൗതികവാദത്തിലേക്കു നിപതിച്ച ലോകത്തെ കൈകൊടുത്തു് ഉയർത്തുവാൻ മറിയത്തിന്റെ മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സംഗതികൾ എന്താണു്?

ഒന്നാമതായി പ. കന്യക ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് വിമലഹൃദയഭക്തിയാണു്. വിമലഹൃദയം പ. കന്യകയുടെ മാതൃസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണു്. ആ മാതൃസ്നേഹം നാം അംഗീകരിക്കുകയും ആ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിസ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

പ. കന്യകയുടെ വിമലഹൃദയത്തോടു് നാം ഭക്തിപ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേദശാസ്ത്രപരായ അടിസ്ഥാനം എന്താണു്? ഒന്നാമതായി പ. കന്യക പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ വഹിക്കുന്നപങ്കിൽ അധികവും തന്റെ ഹൃദയംവഴിയാണു് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മനുഷ്യാവതാരരഹസ്വത്തിനു സമ്മതം നൽകുന്നതും കാൽവരിയിൽ കരിശിൻ ചുവട്ടിൽനിന്നു് ലോകത്തെ പ്രതിനിധാനംചെയ്തുകൊണ്ടു് സ്വസുതന്റെ ആത്മാഹുതിയെ സ്വർഗ്ഗപിതാവി

ന് സമർപ്പിച്ചു സഹരക്ഷകയായതും മാതൃസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണല്ലോ പരിഗണിക്കുന്നത്. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമാണ് വിമലഹൃദയം. സർവ്വ പ്രസാദവരങ്ങളുടെ മധ്യസ്ഥയായിരിക്കുന്നതും അവിടുത്തെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണ് വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരിഗണിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം പ. കന്യക പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നാം അംഗീകരിക്കുകയും അതിനു പ്രതിസ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ദൈവജനനി നമ്മിൽനിന്നും ഒന്നാമതായി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഭക്തിയുടെ കാതൽ അനുകരണത്തിലും പ്രതിഷ്ഠയിലുമടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് വി. തോമസ് അക്വിനാസിന്റെ അഭിമതം. പ. കന്യകയെ നാം അനുകരിക്കുക അവളുടെ വിമലഹൃദയത്തിനു നമ്മെത്തന്നെയും ലോകത്തെയും വിശിഷ്ട റഷ്യയേയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണ് ദിവ്യകന്യകയുടെ അഭിലാഷം.

പ. കന്യക ഫാത്തിയായിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരമെന്താണ് എന്ന് സിസ്റ്റർ ലൂസിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ നാം ഓരോരുത്തരും നമ്മുടെ ജീവിതാന്തസിന്റെ കടമകളെ പരിഹാരത്തിന്റെ മനോഭാവത്തിൽ യഥാവിധി നിവൃത്തിക്കുകയെന്നുള്ളതാണെന്നാണ് അവർ പ്രസ്താവിച്ചത്. പാപരഹിതമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് അതത്യാവശ്യമാണ്. വലിയ പാപികളല്ലെങ്കിലും നാം പാപപങ്കിലമായ ഒരു മാനവകലത്തോടു അവഗാഢമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പാപത്തിനു പരിഹാരമർപ്പിക്കുന്നതിന് നമുക്ക് ചുമതലയുണ്ട്.

ഫ്രാൻസിസ്നിന്നും “സമാധാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും” എന്ന പേരിൽ പുറപ്പെട്ട ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രം 1957-ൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. “ആധുനികലോകത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലോകവീക്ഷണത്തേക്കാൾ ഏറെയും ശക്തമായ ആയുധമാണ് സുവിശേഷം. പക്ഷേ അവസാനം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കീഴടക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ ആ

സുവിശേഷം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നില്ല. അതു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നമില്ല.' (1) ഈ ആരോപണത്തിനു് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ കത്തോലിക്കരും ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ഉത്തരവാദികളാണ്.

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കളായ മാർക്സും ഏംഗൽസുംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോയിൽ ഇപ്രകാരം ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ലോകതൊഴിലാളികളേ നിങ്ങൾ സംഘടിക്കവിൻ. നിങ്ങൾക്കു് ഒരു ലോകത്തെ മുഴുവൻ നേടുവാനുണ്ടു്. നിങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുവാനോ നിങ്ങളുടെ ചങ്ങലകൾ മാത്രം.' (2)

മാർക്സിനും അനുഗാമികൾക്കും ലോകത്തെ മുഴുവൻ കീഴടക്കുവാൻ ഇനിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തൊഴിലാളിപ്രേമികൾ തൊഴിലാളികളുടെ കരങ്ങളിൽ കനത്ത ചങ്ങലകളിട്ടു ബന്ധിച്ചു. സാഹോദര്യം പ്രസംഗിച്ചവർ സഹോദരന്റെ ചുട്ടനിണം ഒഴുക്കി. ചൂഷണത്തെ പഴിച്ചവർ മികച്ച രാഷ്ട്രചൂഷകനെ സ്ഥാപിച്ചു. വർഗ്ഗസേവ്യാധിപതികളായി. സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രസംഗിച്ചവർ മനുഷ്യത്വത്തെ ചവുട്ടിമെതിച്ചു. പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു ഭൗമപുറദീപ വാഗ്ദാനം ചെയ്തവർ ഇന്നു് പിച്ഛാത്രവുമായി പ്രജാധിപത്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പടിക്കൽ കാവൽനില്ക്കുകയാണ്. മതം ചൂഷണോപകരണമാണെന്നു പ്രസംഗിച്ചവർ ഇന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മിഥ്യാമതത്തിന്റെ തണലിൽ സുഖസുഷ്ട്യപ്തിയാണു നടിക്കുക. പക്ഷേ അന്ധമായ, അബദ്ധജടിലമായ ഈ തത്വസംഹിതയുടെ പ്രചാരണത്തിൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയുടെ മുമ്പിൽ നാം ലജ്ജിതരായി തലകനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഓരോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനും നാളത്തെ ലോകത്തെ കാണുന്നതു് വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദത്തി

(1) Lift up your eyes. "Christopher Publications"

(2) Communist Manifesto: Marx and Engels.

ന്റെ (കമ്യൂണിസം) വെളിച്ചത്തിലാണ്. കത്തോലിക്കർക്കും വൈദികർക്കുപോലും അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വീക്ഷണവും തീക്ഷ്ണതയും സാമാന്യേന കാണുന്നില്ല. ലെനിൻ പ്രവചിച്ച പാരീസിലേയ്ക്കുള്ളവഴി പെക്കിംഗും കൽക്കട്ടായും വഴിയാണെന്നു്. അന്നുമുതൽ ഓരോ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനും വേണ്ടിവന്നാൽ രക്തം ചിന്തിയും ആയുധമെടുത്തും വിധവം സകലപ്രവർത്തനങ്ങളിലേപ്പെട്ടും കമ്യൂണിസത്തെ ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ പണിയെടുക്കുകയാണ്. ലെനിൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം പാശ്ചാത്യ പ്രജാധിപത്യരാജ്യങ്ങളെ കൈയടക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ കോളണികൾ മുഴുവൻ നാം കീഴടക്കണമെന്നാണ്. അവർ കൊളോണിയലിസത്തിനും ഇമ്പീരിയലിസത്തിനുമെതിരായി ഉഗ്രസമരം ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടിയിലുള്ള രഹസ്യം ഇതത്രെ. കമ്യൂണിസ്റ്റു ലോകസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് ലോകത്തെ മുഴുവൻ കമ്യൂണിസ്റ്റു മോഡൽ പാരമ്പര്യത്തിലാക്കുക. അല്ലാതെ ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥസ്വാതന്ത്ര്യം അവർ അഭിലഷിക്കുന്നില്ല. ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് ഏതുമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ളതാണല്ലോ അവരുടെ ധാർമികതത്വസംഹിത. റഷ്യയിൽമാത്രം കമ്യൂണിസ്റ്റാധിപത്യശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ റഷ്യ അവളുടെ അബദ്ധസിദ്ധാന്തം ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിപ്പിക്കും, ഫാത്തിമായിൽ പ. കന്യക ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ എന്ന് മുന്നറിവു നൽകിയിരുന്നതാണ്.

സ്വേച്ഛാധിപതികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ സ്റ്റാലിന്റെ ഭരണശേഷം മലങ്കോവു് കയറിപ്പററി. മലങ്കോവിനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലോകാക്രമണപദ്ധതി. അതു മനസ്സിലാക്കി അമേരിക്കൻ സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി ജോൺ ഫോസ്റ്റർ ഡള്ളസു് പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു് ആ പദ്ധതി പ്രാവർത്തികമായില്ല. മലങ്കോവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയ ശേഷം ക്രൂഷേവു് റഷ്യയുടെ മുടിചൂടാമെന്നായി വാണു. ക്രൂഷേവു് സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം പ്രസംഗിച്ചെങ്കിലും ചിലപ്പോഴെല്ലാം കമ്യൂണിസ്റ്റു ലോകാധിപത്യത്തിനുള്ള വ്യാമോഹം പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു. 1956-ലെ

ഹങ്കേറിയൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഉരുക്കുമുഷി ഉപയോഗിച്ചു് അടിച്ചമർത്തിയതു് ക്രൂഷേവാൺ. പൂർവ്വജന്മനിയിലെ പോസ്താം തൊഴിലാളിസമരം നിർദ്ദാക്ഷണ്യം അമർച്ചചെയ്തു. ലാവോസ്, വിയറ്റ്നാം, ബർലിൻ, ക്യൂബാ, കോംഗോ മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളിലെല്ലാം ക്രൂഷേവിന്റെ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നു.

1962-ൽ ക്യൂബായിലേയ്ക്കു് റഷ്യൻമിസ്സൈൽ കൊണ്ടുപോയതു് അമേരിക്കയെ കീഴടക്കാമെന്നുള്ള വ്യാമോഹത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷേ പരേതനായ പ്രസിഡൻറ് കെന്നഡിയുടെ വീരപരാക്രമത്തിനുമുമ്പിൽ നയവഞ്ചനായ ക്രൂഷേവു് മുട്ടുമടക്കേണ്ടതായിട്ടാണു് വന്നതു്. അന്നുമുതൽ ക്രൂഷേവിനു് റഷ്യൻ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൻ സ്വാധീനശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1964- ഒക്ടോബറിൽ ക്രൂഷേവിനെ ബഹിഷ്കരിച്ചശേഷം കോസിജിൻ അധികാരം കൈയ്യടക്കി. അദ്ദേഹവും ക്രൂഷേവിന്റെ നയം തുടരുന്നുണ്ടു്, നയപരമായ മാറ്റത്തിൽ ലോകമേധാവിത്വത്തിൻവേണ്ടി.

ഇന്നു് ലോകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയമായ അസ്വസ്ഥതകളുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം അതിനെ ചൂഷണംചെയ്തു അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുകയാണു് റഷ്യയും ചൈനയും. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ എല്ലാ കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും നയതന്ത്രവലയത്തിൽ ലോകവ്യാപകമായവിധം ഒരു അട്ടിമറി പ്രവർത്തനശ്രമവും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡോനേഷ്യയിലും സിലോണിലും മറ്റും നാം കണ്ടതു് അതാണു്. വിദഗ്ദ്ധോപദേശകന്മാർ, സാംസ്കാരികസംഘടന, സൗഹൃദസംഘടന ഇവയെല്ലാം വഴി അതു സമർത്ഥമായരീതിയിൽ തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

റഷ്യയും ചൈനയും മറ്റു കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും അവരുടെ ദേശീയവരുമാനത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു പങ്ക് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രചരണങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്നു. റഷ്യതന്നെ പ്രതിവർഷം 70 കോടി പവൻ അതിനായി ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ടു്.

കമ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രചരണമെന്നാണുചോദിച്ചാൽ കമ്യൂണിസത്തെ എതിർന്നവർ മൂരാച്ചികൾ, പിന്തിരിപ്പന്മാർ, ചൂഷകർ, പ്രതിലോമശക്തികൾ, സാമ്രാജ്യശക്തികളുടെ ചാരന്മാർ. കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ പുരോഗമനവാദികൾ, അവശന്മാരുടെയും ആർത്തന്മാരുടെയും സംരക്ഷകർ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വക്താക്കൾ. പക്ഷേ അവരുടെ ഈ പല്ലവികൾ അധികാരം പിടിയിലമർന്നാൽ അവസാനിക്കും.

ക്രിസ്തുമതമല്ല പ്രത്യുത കമ്യൂണിസമാണ് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ മിഷ്യനറി പ്രസ്ഥാനം എന്ന് ഫാ. ബർണാട് എഫ് മെയർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ലോകത്തിൽ മൂന്നുകോടി അംഗങ്ങളോളം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലുള്ളതായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ മൂന്നുകോടി കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരും കമ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രേഷിതരാണ്. 'ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അബദ്ധജടിലമായ ഒരു സിദ്ധാന്തം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവർ ധാരാളം. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതവീക്ഷണം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രേഷിതർ വളരെ വിരളം.' (3) എന്ന് കമ്യൂണിസം ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയെ സമാശ്ലേഷിച്ച ഡഗ്ലസ് ഹൈഡ് വിലപിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഓരോ ക്രൈസ്തവനും ഒരു പ്രേഷിതനായി കമ്മിനിസത്തിനായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നത്തെ അനിവാര്യമായ ഒരു ചുമതലയാണ്.

ലോകം ദുരിച്ചിട്ടുള്ളതിലേയ്ക്കു വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ വിപ്ലവകാരിയാണ് ക്രിസ്തു. മറ്റൊരാൾ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പ്രണേതാക്കൾ കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ശിഥിലമാകും, നാമാവശേഷമാകും. പക്ഷേ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്പോഹവിപ്ലവം ആചന്ദ്രതാരം നിലനില്ക്കുതന്നെ ചെയ്യും. ആ സ്പോഹവിപ്ലവത്തിൽ ലോകത്തെ

(3) Douglas Hyde. Communism; Its Theory and Remedy.

ഴുവൻ ആത്മവാഗ്ദാനം ക്രിസ്തു തന്റെ അനുഗാമികൾക്കു നൽകിയ ദൗത്യം. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ ആ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സത്യത്തിന്റെ വ്യഭിചരണമായിരിക്കും എന്ന് ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കമ്യൂണിസം ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും ഹീനമായ തിന്മയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു വലിയ സത്യം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായ ക്രൈസ്തവസാഹോദര്യത്തിന്റെ അഭാവം. 'ഓരോ കത്തോലിക്കനും വേറെ അഞ്ചുപേരോടുകൂടി ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹ ചൈതന്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നപക്ഷം ലോകം ക്രിസ്തുവിന്റേതായിരിക്കും. മാർക്സിനു (കമ്യൂണിസത്തിന്) അതിനെ കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല' (4). ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾക്കു് പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക എന്ന നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയാമെങ്കിൽ മാനവസമുദായം നിങ്ങളുടേതായിരിക്കും, യാതൊരു സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഒക്സ്മൻസോ എന്ന ഹ്രസ്വ സ്വതന്ത്രചിന്തകൻ ഡോംഷാറോകാവു് എന്ന ഡോമിനിക്കൻ ആബട്ടിനോട്ടു് ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി.

ഇന്ന് ഓരോ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനും നമ്മോടു പറയുന്നുണ്ട്, നിങ്ങളുടെ പരാജയത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണ് ഞങ്ങളുടെ വിജയം എന്ന്. ഓരോ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനും നാളത്തെ ലോകത്തെ വ്യക്തവൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൂതികവാദത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു ഭൂമ്യപുരദീസായായി കാണുകയും അതിനായി പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ഓരോരുത്തരും ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിലും മനുഷ്യന്റെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള സാഹോദര്യത്തിലുമധിഷ്ഠിതമായ ഒരു നവ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? അതിനുള്ള ഒരാഹ്വാനമാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസു് വഴിയായി തിരുസഭാമാതാവു് ഓരോ

(4) Fr. Bernard F. Meyer. Lend me your hands.

ക്രൈസ്തവനും നൽകിയിട്ടുള്ളതു്.

“ആരുടെ ജനനംകൊണ്ടു് സ്വന്തജാതിക്കും വംശത്തിനും അഭ്യുന്നതിയും ലോകത്തിൽ പരിവർത്തനവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ അവൻമാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ളു്” എന്നു് ഒരു സംസ്കൃതകവി പാടിയിട്ടുണ്ടു്. “ഓരോരുത്തരും ഒരു പ്രേഷിതനാകണം; വേറൊരു ക്രിസ്തുവാകണം. ക്രിസ്തു മറ്റുള്ളവരെ ആരെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനാണു് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി” എന്നു് ലക്കോസയർ എന്ന പണ്ഡിതൻ പറയുന്നു. “ക്രിസ്ത്യാനി എന്നുള്ള ന്യായത്താൽ ഒരു പ്രേഷിതനായിരിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലയുണ്ടു് നമുക്കു്” എന്നത്രെ വി. തോമസ് അക്വിനാസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. നീഷേ എന്ന സഭാവൈരി പറയുകയാണു് “ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾ ലോകപരിത്രാതാവിനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു് നിങ്ങളുടെ പരിത്രാതാവിൽ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തു് ഒരു നല്ല പാട്ടുപാടണം: നിങ്ങളുടെ ജീവിതമാതൃകയാകുന്ന പാട്ടു്. ക്രിസ്തുസഭ സത്യസഭയാണെങ്കിൽ നാം അതിൽ അരൂപിയുടെ ഒരു പരാജയം കാണുന്നു; ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഒരു പ്രേഷിതനായില്ലെങ്കിൽ” (5)

മാർക്സിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികൾക്കും ഒരു ലോകം മുഴുവൻ നേടുവാനുണ്ടു് എന്നു പറയുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ അവരെക്കാൾ എത്രകൂടുതൽ ന്യായത്തോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടി ഓരോ കത്തോലിക്കനും ഒരു ലോകം മുഴുവൻ കീഴടക്കുവാനുണ്ടെന്നു പറയാം. ഉദരഭരികളായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ വ്യാമോഹിക്കുന്നതു് നശ്വരമായ ഒരു ലോകത്തെ നേടുവാനാണെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾക്കു് അനശ്വരവും അനവദ്യസുന്ദരവുമായ ഒരു ലോകത്തിലേയ്ക്കു് അമർത്ത്യവും അനർഘവുമായ ആത്മാക്കളെ നേടുവാനാണുള്ളതു്. അതേ, ഒരാത്മാവു് ലോകത്തെക്കാൾ മുഴുവൻ വിലയുള്ളതാണെന്നാണല്ലോ ക്രിസ്തുനാഥൻ

(5) Henry De Lubac. Drama of Atheistic Humanism.

അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാരതന്ത്ര്യത്തിൽപെട്ടു് നാശകീയയാ
 തന അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു് ഇന്നു അനേകകോടികൾ. യാ
 തൊരു ശക്തിക്കും കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അവരുടെ
 ഹൃദയം ഇന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നുണ്ടു്.
 ക്രിസ്തുനാഥന്റെ നാമത്തെക്കുറിച്ച് നിഷ്പരമായ പീഡ
 നങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദര
 ന്മാരെ, അവിടുത്തെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളെ
 മോചിപ്പിച്ച് ആശ്വാസമകരമുള്ളവാനുള്ള ചുമതല
 സ്വതന്ത്രലോകത്തിലുള്ള ഓരോ കത്തോലിക്കനുണ്ടു്. ആ
 കർത്തവ്യം നാം വേണ്ടവിധം നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
 അതു് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരപരാധമായി ഭാവിതലമുറക്കു
 നമ്മെ പഴിക്കും. കമ്യൂണിസ്റ്റടിമത്തത്തിൽ വീർപ്പമുട്ടുന്ന
 അനേകകോടി ജനങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പൊന്നുഷ
 സിലേക്കാനയിക്കുവാൻ നാം എന്തുചെയ്യണം: ക്രിസ്തു
 വിന്റെ സ്പ്രെഹത്താൽ പ്രചോദിതരായി സഭയുടെ സാമൂ
 ഹികതത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും
 ചെയ്യണം.

പ. കന്യക ഫാത്തിയായിൽ നൽകിയ ഭൗത്യമാണു്
 ലോകത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റാധിപത്യത്തിൽനിന്നും മോചി
 പ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. വിമലഹൃദയഭക്തി, ജപ
 മാല, പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പ്രാർത്ഥന,
 പാപത്തിനുപരിഹാരം, യഥാർത്ഥമായ പാപരഹിതമായ
 ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിക്കുക ഇതിനു നമ്മെ ശക്തരാക്കു
 നവയാണു് പ. കന്യക നൽകിയ മാർഗ്ഗം.

ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയാൽ പ. കന്യകയ്ക്കു നമ്മുടെ
 അനുഭിനജീവിതത്തിലെ ഓരോനിമിഷവും സമുന്നതമായ
 ഒരു സ്ഥാനം നാം നൽകണം. നാം മറിയവുമായി ഒരത്മ
 ത്തിൽ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുക; മറിയാത്മകമായ ഒരു ജീ
 വിതം നയിക്കുക. സകല സൂക്തങ്ങളുടെയും വിളനില
 വും അമലമനോഹരീയും, പരിശുദ്ധിയുടെ പരിവേഷമ
 ണിഞ്ഞ ലോകോത്തരകന്യകയുമായ നമ്മുടെ അമ്മയുടെ
 അപദാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുവാൻ, ഒരു കവിതകോകില

ത്തിനോ, അലൗകികമായ സൗന്ദര്യം ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ഒരു കലാകാരനോ, പരിശുദ്ധിയുടെ പരിമാണം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ആ അമ്മ നമ്മുടെ മാതൃകയാവണം. നമ്മെത്തന്നെ ദൈവജനനിയുടെ സേവനത്തിനായി വിമലഹൃദയത്തിനു് പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ മാതൃകയനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ അനുഭവജീവിതത്തിലെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളുംചെയ്യുക. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള ചൈതന്യം നാം മാതാവിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കണം. കന്യകമറിയത്തോടുള്ള സ്നേഹം അഥവാ ദിവ്യജനനിയുടെ മഹത്വം അവയിലെല്ലാം നമുക്കു പ്രചോദനമരുളട്ടെ. നാം ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കേണ്ടതു് മറിയംവഴിയാണു്. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ സകല സുകൃതങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും മറിയംവഴി അവിടുത്തേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കണം. ശിരസ്സായ മിശിഹായേയും അവയവങ്ങളായ നമ്മേയും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്നതു് പ. കന്യകയാണു്. ഇതാണു് വി. ഗ്രിങ്ങോൺ ദെ. മോൺഫോർട്ടു് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥമായ മറിയഭക്തി(6). പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾക്കായി അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്ന മറിയരഹസ്യമത്രെ ഇതു്. നമ്മുടെ സകലപ്രവർത്തികളും മറിയത്തിന്റെ ചൈതന്യത്താൽ, മറിയത്തോടുകൂടി, മറിയത്തിനുവേണ്ടി, മറിയംവഴിയായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുക.

അദ്ദേഹംതന്നെ ഈ ഭക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

‘ഒരു മറിയനെയും ഉദയംചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും പ. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ചൈതന്യത്താലും പരിപൂരിതരായ ആത്മാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവർ ഈ ഭക്തി അഭ്യസിക്കുന്നതിനാൽ അവർവഴി ഈ സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞി വലിയ അനുഭൂതികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ലോകത്തിൽനിന്നും പാപത്തെ നിർമ്മാ

(6) St. Grignon De Monfort. True Devotion to the Blessed Virgin Mary.

ജ്ജനംചെയ്തു് പാപപങ്കിലമായ ഒരു ലൗകികസൗഖ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് തന്റെ ദിവ്യജാതനായ മിശിഹായുടെ സ്നേഹരാജ്യം സ്ഥാപിക്കും.” (7). ഫാന്തതിമായിലെ വിമലഹൃദയഭരതും പാപവിഷലിപ്തമായ ഒരു ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാനാണല്ലോ. ലോകായതികമായ കമ്യൂണിസവും, അനിയന്ത്രിതമായ സുഖഭോഗാസക്തിയും, സാമ്പ്രതികമായ ഭൗതികമാത്രാചിന്തയും, മറ്റു പല തിന്മകളും നിമിത്തം ആധുനികലോകം അത്യധികം മലീമസമായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമാണു്.

റഷ്യാക്കാരുടെ വേദഗോസ്രുത്തിൽ ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുന്നതായി മോൺ. ഷീൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

“ലോകം സ്വസ്തീയപിതാവിനെ പരിത്യജിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് സ്വസുതനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു. ഇന്നത്തെ ലോകംചെയ്തതുപോലെ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പരിത്യജിക്കുന്ന ആ അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ നിശയിൽ അവിടുത്തെ ദിവ്യമാതാവിന്റെ ദീപ്തി ഉയരുകയും അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ലോകത്തെ സമാധാനത്തിലേക്കാനയിക്കുകയും ചെയ്യും.” (8). ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ദൈവമഹത്വത്തിനോ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിനോ യാതൊരു കുറവുമില്ല. വി. തോമസ് അക്വിനാസ് പറയുകയാണു്: “ദൈവം ഒരു സംഗതി നേരിട്ടുചെയ്യുന്നതിലും കൂടുതൽ അവിടുത്തെ മഹത്വത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് മറ്റു സൃഷ്ടികൾവഴിയായി ചെയ്യുമ്പോഴാണു്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിനീതരായ വ്യക്തികൾവഴിയാണു് ദൈവം പലപ്പോഴും വൻകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്.”

ഫ്യൂയർ ബാക്കിന്റെ ഭൗതികവാദവും ഹേഗലിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതാശയവാദവും സംയോജിപ്പിച്ചു്

(7) St. Grignon De Monfort. The Secret of Mary and also cfr. The True Devotion to the Blessed Virgin Mary.

(8) Mgr. F. J. Sheen. The woman. The atom and the woman.

രൂപംകൊടുത്തിട്ടുള്ള വസ്ത്രവൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദത്തിന് അഥവാ കമ്യൂണിസത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ പ്രതിവിധി വിശുദ്ധ ഗ്രിഞ്ഞോൺ ദെ മോൺ ഫോർട്ടിന്റെ യഥാർത്ഥമായ മറിയഭക്തിയും ഫാത്തിമാസന്ദേശവും സമജ്ജസമായി സമ്മേളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മറിയൻ (മറിയാത്തക) ജീവിതമാണ്. വി. ഗ്രിഞ്ഞോൺ ദെ മോൺ ഫോർട്ട് പ്രേഷിതന്മാർക്കുവേണ്ടിമാത്രമാണ് മറിയ രഹസ്യം ഉപദേശിച്ചത്. എന്നാൽ എല്ലാ കത്തോലിക്കരെയും പ്രേഷിതരാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മാഗ്നമായി നമുക്കതിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ലീ ജിയൻ ഓഫ് മേരി എന്ന വിശ്വവ്യാപകമായ സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങൾ ഈ ഭക്തി പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സൊഡാലിറ്റി, കമ്മെലീത്താ മൂന്നാം സഭ മുതലായ മറിയൻസംഘടനകളും, വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ, കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തന മിഷ്യൻലീഗ് മുതലായ അത്തായപ്രേഷിതസംഘടനകളും ഈ ഭക്തി പ്രാവർത്തികമാക്കുമെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലമണിയുമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയുവാൻ സാധിക്കും.

അപ്പസ്തോലികവൃത്തിയും മറിയഭക്തിയും പരസ്പരബന്ധിതമത്രെ എന്നാണ് റവ. ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് ജെ. റിപ്പേ പറയുന്നത്. ഇൻഡ്യയുടെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പസ്തോലനായ വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “രക്ഷകന്റെ കരിശിനു പിന്നിൽ മറിയത്തെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു വിസ്മരിച്ചപ്പോഴല്ലാം ജനങ്ങൾ സുവിശേഷത്തോടു വിപ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു.” പ്രധാനപരോഹിതനും പ്രേഷിതനുമായ ക്രിസ്തുവിനെ വളർത്തിയ കരങ്ങൾതന്നെവേണം ഓരോ പ്രേഷിതനെയും രൂപവത്കരിക്കുവാൻ. ക്രിസ്തു പരോഹിതനായത് മറിയത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിയാണ്. ഭീരുക്കളായ അപ്പസ്തോലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ച് വലിയ യീരകൃത്യങ്ങൾക്കും മരണത്തിനും സന്നദ്ധരായത് പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

നാം പ്രേഷിതരായിരിക്കുന്നത് നമ്മൾ എത്രമാത്രം മറിയം സഭാമാതായിരിക്കുന്നുവോ അതന്നുസരിച്ചായിരിക്കും. അതിനാൽ പ്രേഷിതവൃത്തിക്കായി ആഹ്വാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സന്യാസിനീസന്യാസികളും വൈദികരും ഈ ഭക്തി അഭ്യസിക്കുന്നത് അവരുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം കൂടുതൽ ഫലസംഭാവകമാകുന്നതിനും വിശുദ്ധിയിൽ പുരോഗമിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കും. ചിന്താബഹുലതയിലും കാര്യവ്യഗ്രതയിലും അതുപോലെതന്നെ ജീവിതക്ഷേമങ്ങളിലുമെല്ലാം ഈ ഭക്തിയുടെ ചൈതന്യവും സ്മരണയും നമ്മിൽ നിലനിറുത്തുന്നതിന് താഴെക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉപകരിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

“എന്റെ ദൈവമേ, ഇശോമിശിഹായോടും പ. കന്യകമറിയത്തോടും യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ദിവ്യജനനിയുടെ ചൈതന്യത്താൽ ഉത്തേജിതനായി ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും, ദിവ്യകന്യകയുടെ വിമലഹൃദയത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും, ലോകത്തിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനും, സമാധാനത്തിനും, പാപികളുടെ മനസ്സു തിരിവിനും, രക്ഷാ ചൈനാ ഇൻഡ്യാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും, അക്രൈസ്തവരുടെയും അകത്തോലിക്കരുടെയും മാനസാന്തരത്തിനും..... (ഓരോരുത്തരുടെ പ്രത്യേകനിയോഗം) ഈ ദിവസത്തിലെ എന്റെ സകല സൽകൃത്യങ്ങളും, പീഡകളും, ത്യാഗങ്ങളും, നിരൂപണ വചനം പ്രവൃത്തികളും....(വിശിഷ്ടാ ഈ ദിവ്യബലി, ജോലി, പ്രാർത്ഥന....) ഇന്ന് ലോകം മുഴുവനിലും അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യബലികളോട് അരൂപിയിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിയുടെ വിമലഹൃദയം വഴിയായി അങ്ങേക്കു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ആമ്മേൻ.”

“ക്രിസ്തീയസഭയോൺ പരിത്രത്തിന്റെ വിധാതാവ് എന്നുള്ള സംഗതിയാണു് കമ്യൂണിസത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള നമ്മുടെ പ്രത്യാശയ്ക്കു നിദാനം.” (9). മാർക്സും ഏംഗൽസും വ്യവഹരിക്കുന്നതുപോലെ ലോകചരിത്ര സംഗ്രഹം വ്യർത്ഥമല്ല; പ്രത്യുത ക്രിസ്തുവിന്റെ ച

രിത്രമാണു്. ലോകചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു മിശിഹായാണു്. ഭാവിഭാഗധേയങ്ങളുടെ വിധാതാവും അവിടന്നുതന്നെ. ചരിത്രത്തിൽ കാലപരിഗണനതന്നെ നടത്തിയിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ. പക്ഷേ മിശിഹാ ചരിത്രത്തിനു രൂപം നൽകുന്നത് ഇന്നു നാം ഓരോരുത്തരും വഴിയാണു്.

ഇന്നു് വിശ്വവ്യാപകമായരീതിയിൽ സത്യവും അസത്യവും, ധർമ്മവും അധർമ്മവും, നീതിയും അനീതിയും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ സമരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ആ സമരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുപക്ഷത്തുപേരാതെ നിഷ്പക്ഷമായി നിൽക്കുക ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അതാണു് ഇന്നത്തെ സമരത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. ആ സമരത്തിൽ നാം ഏതുഭാഗത്താണു് പേരേണ്ടതു് എന്നുള്ളതു് നാം ഓരോരുത്തരും തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യമാണു്. നാം സത്യത്തിനുവേണ്ടി, ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടി, നീതിക്കുവേണ്ടി ധർമ്മസമരം ചെയ്യണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയവൈജയന്തിയായ കരിശിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു്, ഉദയസൂര്യനെപ്പോലെ പ്രശോഭിക്കുന്നവളും, അണിനിരന്നു് സൈന്യവൃഹത്തെപ്പോലെ ഭയങ്കരിയായവളും, ചന്ദ്രനെ പാദപീഠമാക്കിയിരിക്കുന്നവളും, ഉഡുരാശിയെ കീറീടമായി അണിഞ്ഞിട്ടുള്ള അമലമനോഹരീയുമായ വിമലാംബികയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമരം ചെയ്യണം. ആ സമരത്തിൽ നമ്മുടെ അജയ്യമായ ദിവ്യായുധം ജപമാലയും കവചം ഉത്തരീയവുമാണു്. വിജയം സുനിശ്ചിതമാണു്. ലോകം മുഴുവൻ പ. കന്യകമറിയം വഴി ക്രിസ്തുവിനായി നമുക്കു കീഴടക്കാം. രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസു് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള മാനവരാശിയുടെ ഐക്യം യാഥാർത്ഥ്യമായി ഒരു നവയുഗം ഉദയം ചെയ്യട്ടെ. അപ്പോൾ കമ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ വ്യാമോഹം ഒരു ദിവംസ്വപ്നമായിത്തീരും. "അവസാനം എന്റെ വിമലഹൃദയം വിജയിക്കും" എന്നു് പ. കന്യക ഫാത്തിയായിൽ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ അന്വർത്ഥമാകട്ടെ.

DHARMARAM LIBRARY
BANGALORE - 560 029

Due Date	Due Date	Due Date
15 OCT 2010		

Indic Digital Archive Foundation

cm 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

gpura.org

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1